

SKAUTING

ROČNÍK 32 LEDEN 1994

5

Z OBSAHU:

PODZIMNÍ
KONGRESY
JUNÁKA

str. 3, 15

OZVĚNY
SVOJSÍKOVA
ZBVODU

str. 16 – 17

OHŇOVÁ
ŠTAFETA

str. 15

MEZINÁRODNÍ
SKAUTING

str. 20 – 21

OBSAH

Krátce od Vás pro Vás	2
Podzimní kongresy '93	
(bylo lepší daňčí na brusinkách nebo párek?)	3 a 15
Vířata a světlušky	4
Co vy na to?	
A ještě něco pro světlušky	
Připomínky k závodu vřát a světlušek	
První zpráva štábu závodu vřát a světlušek 1994	
R&R	5-7
Cesta ke slunci	
Víkend R&R	
Náš vztah k životnímu prostředí – výsledky ankety	
Nabídka akcí nejen pro R&R	
Vůdcům a vůdkyním	8-9
Učme se skautsky myslet 5.	
Inspiromat: Kimovka – nekimovka	
Receptář	
Polní ponorný vaříč	
Pro šikovné ruce	
Na stezce sebevzdělání	
Zkoumání budoucnosti aneb kdo by se Tofflera bál?	10
Jak se mění časy...	10
Zelené deníky – příloha	11-14
Štafetový oheň sesterství a bratrství	15
Ozvěny závodů	16-17
Závod vodních skautů „BOBR 1993“	
Svojsíkův závod	
Metodika vedení a funkce střediska	18
Z dopisů	18
Naše hymny	
Ulice A. B. Svojsíka	
Diskuse – Názory – Kritika	19
Mám já toho vůbec zapotřebí?	
Ad expedice POLAR FLARE 93	
„Přeroverováno!“	
Nové knihy	19
Mezinárodní skauting	20-21
ESPERANTO – mezinárodní jazyk	
INTERCAMP 94	
Jaká bude delegace českého skautingu na 18. jamboree?	
Návštěva holandských skautských vůdců	
z oddílů s postiženými dětmi	
Potřeba historie?	22
Otevíráme archivy	22
Journée Nationales 93 Scouts de France	23
Zprávy	23
PŘÍLOHA: Pravidla závodu vřát a světlušek	

Fotografie na obálce: Oldřich Malina (1. a 4. strana)

SKAUTING

měsíčník pro skautskou výchovu

vydává Junácká edice pro Junák a Slovenský Skauting
šéfredaktor a grafická úprava – Michala Ročmanová
redakční rada:

Jozef Boško	Eduard Pachman
Zdeněk Hájek	Jaroslava Pešková
Milan Husák	Tomáš Řehák
Nora Janotová	Vlasta Šebestová
Vladimír Kopřiva	Ondřej Vanke
Iva Macková	Jiří Zachariáš
Michal Neděla	Jiří Zajíc

Adresa redakce:

Skauting, Senovážné náměstí 24, 116 47 Praha 1

Cena výtisku pro předplatitele 9,60 Kč

Předplatné na celý rok včetně poštovného 105,- Kč

Bankovní spojení: ČS Praha 1, č. ú. 5013050-018/0800

Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní správou

pošt – Střední Čechy v Praze, č.j. P/FiS-1865/1992

Zaslané rukopisy, kresby a fotografie se archivují a vracejí

se na vyzvání odesílatele.

Uzávěrka 5. čísla byla 13. 12. 93

Termín pro odevzdání příspěvků do 7. čísla: 24. 1. 97

Uzávěrka 6. čísla: 17. 1. 1994

BUDE...

Oslava 22. února pro pražské vůdkyně se koná 19. 2. 1994 v 9.30 v budově Ymků na Poříčí.

Ve 14.30 začne ekumenická mše u Pražského Jezulátka, program pak bude pokračovat v sále Týřova Domu malým pohoštěním a kulturním programem.

Připravte si na něj i své příspěvky! Mimopražští ať se hlásí Sojce – Jitka Duchoňová, Karlínské nám. 10, 186 00 Praha 8, tel. 02/242 19464.

INTERCAMP 94 u nás! O tomto velkém mezinárodním skautském setkání jste se mohli dočíst v č. 3, a teď na straně 21.

V letošním roce se opět chystá několik lesních škol a kursů. Čtěte Junák hlásí v tomto čísle!

Nabídku nejnужnějších akcí „nejen pro rovery a rangers“ najdete na straně 7.

Výběr vodáckých akcí z letošního kalendáře vodních skautů je pro vás připraven v příloze JH 5.

Dne 12. února 1994, druhou únorovou sobotu se uskuteční opět tradiční PŘECHOD BRD.

Směry postupu si zvolí každý oddíl sám, cestu napřel rovněž. Doporučujeme použít tradiční trasy z minulých let.

Program během pochodu je volný.

Setkání všech účastníků mezi 11.30 a 14.00 na Kytinské louce. Na místě srazu bude možno se zahřát horkým čajem (hmíčky s sebou), případně se zúčastnit připravených soutěží. **Nezapomeňte si také vyrobit v dostatečném množství pamětní kartičky na výměnu s ostatními účastníky!** Odjezd vlaků: Praha Smíchov – Řečnice – Zadní Třebáň;

Praha Vršovice, Braník – Mnišek pod Brdy – Malá Hraštice – Dobříš
Pražská rada Junáka

Středisko skautů a skautek **Uhřetěves** oznamuje, že ve dnech 22. – 24. 4. 1994 pořádá tradiční Georgiádu, v pořadí již osmou.

Na „Vlkův závod skautského srdce“ zveme všechny světlušky a vřátka, skautky a skauty, rangers a rovery z Prahy a blízkého i vzdáleného okolí. (Disciplíny: pořadové vystupování, chování, skautské tradice, oddílové tradice, vybava, skautské hnutí, zdravotvěda, stavba stanů, poznávání přírody, uzlování, kimovka, dopravní výchova, překážková dráha – při nepříznivém počasí – hod míčkem na cíl, zpěv, zručnost, šifrování, určování azimutu, signalizace, stopování, orientace.)

Kategorie: chlápci a dívky zvlášť, 8 – 11 let, 12 – 15 let, 16 – 18 let
Celá okce je dvoudenní s možností ubytování ve vlastních stanech. Hlídky z závodů jsou 6-ti členné. Závod, který přísti rok pojímáme trochu jinak než doposud. Po obdržení Vaší závazné přihlášky Vám zašleme podrobnější informace. **Do přihlášky uveďte:**

Středisko – číslo, adresa – kontaktní, telefon; Oddíl – číslo, název, odd. vůdce, počet dětí v jednotlivých kategoriích a zašlete je do 28. 2. 1994 na adresu:

Petřkovská Irena, Janovská 370, Praha 10, 109 00.

Těšíme se na Vaši účast.

Z REDAKCE...

Redakce Skautingu děkuje všem příznivcům za slova podpory a přání k novému roku.

Omluva: Ve výsledcích ankety v č. 4, str. 2, byl omylem uveden jeden z autorů dvojím způsobem, jedná se však o tutéž osobu: Edy i Edy Zajíc = Edy – Jiří Zajíc. Za přezdívkou Windy se skrývá Václav Nosek.

Oběma autorům se omlouváme.

Omlouváme se čtenářům, a hlavně autorovi přílohy Výtvarné práce s mladšími dětmi (Skauting č. 4), že omylem nebylo uvedeno jeho jméno. Je jím bratr Adolf LISÝ – Hugo. Jména Rikho Šmajcla a Madly Kúsové patří jen ke krátkému úvodu za odbor vřát a světlušek. Děkuje se za pochopení. *red*

Všem předplatitelům Skauta – Junáka, kteří znervózňeli nulovým stavem svého konta na vánočním čísle, sdělujeme, že POKUD JSTE POSLALI VČAS PENÍŽE NA PŘEDPLATNÉ 37. ročníku (1994), je vše v pořádku a na obálce 1. čísla se objeví opět kladné číslo. Ty, kteří si dosud časopis nepředplatili, upozorňujeme, že už se na něj možná první číslo nedostane... *JE*

Redakce SKAUTA–JUNÁKA a SKAUTINGU hledají SEKRETÁŘKU

- podmínky:
- psaní na stroji a práce s počítačem
 - vedení redakční korespondence
 - administrativní práce

NÁSTUP IHNEJ

Blíží na adrese redakce – tel. 24 102 412 nebo 268

Vážené sestry a bratři,

vánoční svátky i Nový rok, svátky radosti a lásky, jsou za námi.

Dovolte, abychom Vám všem bez rozdílu popřáli do roku 1994

– radost z výsledků práce, které zůstaly za Vámi,

– radost ze společného putování po skautské stezce, která spojuje kontinenty i generace,

– a konečně lásku, která nám vzájemně otvírá cestu k druhému, a to i tenkrát, když jeho názor je jiný než právě ten můj. Jenom tak je možné naplnit humánní cíle našeho hnutí. Jen tak je možné sejít se spolu u problémů a bolesti dnešního světa a hledat neustále společně pevný bod, od něhož lze začínat vždy znovu a líp.

Vaši Jack a Jarka

PODZIMNÍ KONGRESY '93

(bylo lepší daňčí na brusinkách nebo párek?)

PODZIMNÍ KONGRES 4. PROSINCE 1993 V OLOMOUCI

Doporučení ústřední radě a náčelnictvům kmenů Junáka, přijatá na závěr jednání

V souladu s usnesením 5. valného sněmu Junáka se konal dne 4. prosince 1993 v Olomouci kongres zástupců okresních a městských rad na Moravě a ve Slezsku s ústředními orgány Junáka.

Kongresu se zúčastnilo vedení Junáka o 7 představitelích, 17 členů ústředních orgánů z Moravy a Slezska, 5 představitelů moravských a slezských družin Svojsíkova oddílu, 60 zástupců okresních a městských rad z Moravy a Slezska, 31 oblastních zpravodajů z Moravy a Slezska a 7 dalších účastníků a hostů; dále pak 9 účastníků souběžně s kongresem konané instruktáže k automatizované registraci.

Předmětem jednání byly tři otázky, projednávány současně – výchovný program pro mladé členy, vzdělávání dospělých členů Junáka a konzultace stanov Junáka, dále pak v plénu hospodářská problematika Junáka a řada dalších otázek v rámci diskuse a přínosů účastníků kongresu.

Na závěr jednání kongresu byla v souladu s usnesením sněmu přijata tato doporučení pro činnost ústřední rady a náčelnictv kmenů:

K výchovnému programu pro mladé členy:

1. stupně zdatnosti (stezky) maximálně sjednotit s respektováním zvláštností kmenů, znovu promyslet strukturu stupňů a způsob jejich plnění, konkretizovat rozlišení povinné části a specifických požadavků středisek (či oddílů) – NDK a NChK;
2. koncepčně promyslet návaznost rovingu na systém skautské metodiky s respektováním specifik věkové kategorie – NDK a NChK;
3. zabývat se skautským zpěvem z hlediska výchovného i z hlediska tvorby – NDK a NChK.

K vzdělávání dospělých členů Junáka:

4. zpracovat a vydat k předpisu pro činnovnické zkoušky Junáka prováděcí předpis, v němž budou zahrnuty vznesené připomínky (zdravotnické kurzy, bezpečnostní předpisy, přechodná opatření a další) – NDK a NChK;
5. koncepčně řešit, zda zachovat lesní školy jako vrcholný stupeň vzdělávání činnovníků, zvážit možnost vytvoření koedukované lesní školy tam, kde nebude možno vytvořit lesní školu tradiční samostatnou – NDK a NChK;
6. realizovat požadavek na speciální kurzy lesních škol (speciální lesní kurzy) jako pomoc pro činnovníky okresních rad a dále pro speciální obory (motorové pily, stavba lodí a pod.) – NDK a NChK;

Ke konzultaci stanov Junáka:

7. účastníci vzali na vědomí návrh stanov z 22. 10. 1993 a považují jej za pokrok v tvorbě nových stanov. Připomínky k některým sporným bodům, obsažené v zápisu, a všechny materiály o stanovách doporučují předat do 31. 12. 1993 stanovové komisi, aby v další přípravě stanov postupovala podle sněmovního usnesení a připravila konečný návrh stanov (přip. s alternativními částmi) pro příští sněm. Dále doporučují připravit neprodleně zřízení vyšších organizačních jednotek včetně jejich kompetencí tak, aby mohly být ustaveny ihned po rozhodnutí

o územním členění státu (za základ návrhu přijmout podklady br. Šalka) – stanovová komise.

K hospodářské problematice Junáka:

8. účastníci požadují, aby hospodářská rada vydávala k rozhodujícím hospodářským aktům písemný pokyn („kuchařku“) v přiměřeném (co největším) předstihu, aby se zkvalitnilly hospodářské vztahy ústředí a nižších organizačních jednotek a výrazně omezily telefonické dotazy a informace – zajistí ÚR;
9. účastníci požadují, aby ústřední rada na základě kvalifikovaného rozboru projednala s MŠMT ČR požadavek na dotování zdůvodněných potřeb Junáka v plné výši – zajistí ÚR.

K diskusi a přínosům:

10. vypracovat strategii a výhledovou koncepci skautského hnutí v České republice, aby všechny složky Junáka měly společný směr a cíl v otázce, jakou organizaci budovat – ÚR;
11. ve Skautingu uveřejnit článek o právním postavení a odpovědnosti rádce družiny a vůdce oddílu při skautské činnosti – ÚR;
12. všechny zprávy, sdělení a oběžníky z ústředních orgánů vždy označit rozdělovníkem (zasíláno např. okresním radám nebo okresním radám a střediskům), zpracovatelem a datem zpracování – tajemník ÚR;
13. řešit způsob objednávání skautského tisku (Skauting, Skaut-Junák) směrem k jeho zjednodušení a zkvalitnění a tak zabezpečit zvýšení odběru skautského tisku – ÚR (zpracovadelská rada).

Zpracoval br. Pavel Ženaty s využitím podkladů ses. Peškové (1–3), ses. Tománkové (4), br. Hájk (5–6) a br. Piska a br. Šalka (7)
Konzultovala ses. Alena Tománková

Současně s doporučeními předává se ústřední radě Junáka návrh časového harmonogramu dokončení nových stanov Junáka a časového harmonogramu kandidátních listin pro VIII. (řádný) sněm, přednesený na kongresu zástupcem Jihomoravské oblasti TGM br. Svatoplukem Krajtem:

Návrh do usnesení (č. 1).

Sestry a bratři!

Přípravy minulých sněmů, příprava kandidátek pro volby do ústředí, příprava stanov a další celojunácké akce trpěly dosud společným neduhem: promrháním času na začátku přípravy a nedostatkem času k projednání nejdůležitějších otázek v závěru přípravy. Aby se tento stav nemohl opakovat, je třeba prosadit do usnesení kongresu požadavek na vydání závazného časového harmonogramu (návrh je připojen). K přípravě stanov je třeba schválit harmonogram ihned, pokud mají být stanovy příští rok schváleny.

Časový harmonogram dokončení nových stanov Junáka

1. Rozeslání komentovaných variant stanov na okresy 15. 11. 1993
2. Termín odeslání připomínek k návrhu stanov z ORJ na ÚRJ 22. 01. 1994
3. Projednání připomínek ke stanovám v ÚRJ a náčelnictvech 26. 02. 1994
4. Rozeslání konečného návrhu stanov a jednacího řádu sněmu 19. 03. 1994
5. VII. (mimořádný) sněm 23. 04. 1994

Pokračování na straně 15

Velice mne zaujaly ve Skautingu č. 2 aplikace Zelené stezky včítat bratra Balú z Chotěboře. Nápadů, jak dostat co nejvíce pozitivních návyků a vlastností pod kůži našim nejmenším, je jako šafránu. Jsem moc rád, že se bratr Balú o své nápady a zkušenosti dělí. Já bych chtěl přidat ze stejného soudku, ale ne z mé hlavy.

CO VY NA TO?

Loňského roku jsme od zkušených vůdců smeček začali sbírat připomínky a náměty na případnou úpravu včláčských stezek (k pracovnímu návrhu se máte možnost v současné době ještě stále vyjádřit). Dovolte mi, abych ze čtyřstránkového návrhu bratra Huga z Kolína vypíchl jeden odstavec, který myšlenkou v něm obsaženou zaujal nejen mne.

Připomínky k závodu včítat a světlušek

Již od prázdnin přicházely od těch aktivnějších připomínky k návrhu pravidel Závodu včítat a světlušek, které byly otištěny v příloze časopisu Skauting č. 10. Všechny, i ty hrdavé, abychom s nějakým závodem už dali konečně pokoj, jsme pečlivě sbírali, třídili. Každou drobnost jsme zvažovali, odhadovali její dopad do závodu a ty, které jsme považovali za přínos, jsme do pravidel zabudovali. Věříme, že každý při porovnání pracovní verze pravidel s definitivní najde ten svůj kousíček, kterým ke konečné verzi přispěl. My za tuto oponenturu všem opravdu děkujeme a doufáme, že i příště nám svými zkušenostmi pomohou například při dotváření obsahu nových stezek. Z došlých návrhů a připomínek není asi nutné vypichovat jednotlivosti a komentovat je. Dovolte jen dva postřehy, dvě myšlenky:

Velice často se na tutéž věc sešly zcela opačné názory. Je velice těžké v takových případech rozhodnout, ale rozhodnout se musí. To je potřeba mít při pročítání pravidel na paměti. Snad nejtěžší rozhodování bylo v otázce, zda mají hlídky absolvovat závod v krajích či zda je lepší nechat je po startu převléct do sportovního, byť i jednotného oblečení. Nekonečná diskuse musela být ukončena hlasováním, výsledek je patrný z pravidel. Je pravděpodobné, že některý okres si při pořádání svého kola

Rytířský erb

Při porovnání cizích stezek s naší mě zarazilo málo aktivit spojených s budováním dobrých vztahů mezi dětmi a okolím. Asi proto, že se to velmi špatně definuje do přesných kritérií. Navrhují proto zřízení odznaku Rytířský erb, který bude včláčům udělován právě za vzájemné příkladné vztahy, pomoc starým lidem, společenosti a pod. Tyto vztahy musíme právě co nejintenzivněji budovat mezi nejmenšími, u těch starších je již pozdě. Odznak by mohl být jednotný ve tvaru erbu, snad s vyobrazením draka probodeného kopím jako symbolu překonávání překážek. Odznak by uděloval, odnímal (i na čas) vůdce smečky. Bližší specifikaci by bylo asi potřebné určit.

Při sondování této myšlenky u některých vůdců smeček se objevil podobný nápad již uvedený v život u 2. smečky včítat Brno. Ája, matka vlčice – poskytla našemu odboru jeho popis a zkušenosti:

Klub Rytířů

Cílem plnění tohoto odznaku je zlepšení chování včítat, vyzdvíhnutí morálních hodnot, podporování úspěšnosti, bratrských vztahů, přátelství, ohleduplnosti a čestnosti.

Plnění odznaku se vyhodnocuje vždy po měsíci. Na začátku měsíce obdrží všechna včláta ve smečce kartičku fair play. V průběhu měsíce do ní provádí vůdce smečky nebo jeho zástupci záznamy

o chování včítat – při přestupku, nevhodném chování, hrubosti, špatné mluvě, rvačkách, hádkách apod. udělá do kartičky značku (čárku, štipanec kleštěčkami apod.). Včle které má po měsíci svůj kupón fair play čistý, získává čestný rytířský erb (viz přiložené návrhy jeho podoby – provedení může být z modritu nebo kovu) a má právo ho další měsíc nosit připnutý na bundě, košili, tričku či kroji. Pokud však v dalším měsíci bude mít více v kuponu záznam, odznak ztrácí a o jeho získání musí znova usilovat.

V naší smečce plní tento odznak všechny včláta během celého roku a kromě odznaku jsou také jejich jména zveřejněna v tabulce čestných držitelů rytířského erbu. Plnění tohoto odznaku značně přispělo ke zlepšení chování včítat – nenásilnou formou založenou na úsilí samotných včítat získat tento prestižní odznak.

Budete-li tento velice pěkný nápad zkoušet ve vaší smečce, zkuste najít nějaký způsob kladného hodnocení (na místo štipance, černého puntíku, čárky apod. třeba hvězdičku, ostruhu, péro na přiblíci). Učme co nejvíce děti i sebe hledat na druhých kolem to pěkné, chválit a oceňovat, vždycky je co. Co vy na to? Že děláte něco podobného? Něco ještě lepšího? No fajn, sem s tím!

Riki

A ještě něco pro světlušky

Soubor omalovánek, testů a her pro světlušky na doplnění Čestičky světlušek lze objednat u sestry Ivy Kudrnové, Švabinského 110, 250 02 Stará Boleslav

„převlečení“ vyzkouší, a my budeme moci využít jeho zkušenosti.

A tu jsme u velice zajímavé rozdílnosti pohledu na závod. Na jedné straně je snaha a volání po závodu pro co nejvíce dětí, variabilním, benevolentním, s prostorem pro tvořivost dětí i pořadatelů. Tento pohled převládá u účastníků a pořadatelů okresních kol. Budme za něj rádi. Problémy začínají v krajských kolech, kde se začíná jiskřit, neboť již o něco jde (i když bohužel především dospělým). A zde je voláno po drilu, po až právnícky úzkostlivě jednoznačném výkladu pravidel, s maximální snahou odbourat jakékoli překvapení, činnost, na kterou se nelze připravit. Snad se nám zde povedlo kompromisní řešení a jako vždy a všude bude i zde záležet především na pořadatelích, rozhodcích, vůdcích a vůdkyních, prostě na nás SKAUTECH. A věrme, že skauti to zvládnou. Vždyť závod je jen forma, a cíl je jiný. Nám všem společný.

odbor včítat NChK, Riki

První zpráva štábu závodu včítat a světlušek 1994

Na listopadovém zasedání náčelnictev byl schválen a jmenován štáb závodu včítat a světlušek. Velitelem závodu se stal bratr Jan Kříž, vedoucí odboru včítat NChK a velitelkou závodu sestra Milena Mužíková, zpravodajka NDK. Dále je štáb

složen ze zástupců obou náčelnictev a činovníků ORJ Příbram, která byla oficiálně pověřena Ústřední radou uspořádáním ústředního kola.

S ohledem na případné poskytnutí dotací MŠMT ČR na závod bylo již dříve dohodnuto přesunout veškeré financování závodu do roku 1994 a tudíž vydat definitivní pravidla závodu jako přílohu tohoto lednového Skautingu. Pokud jste je očekávali dříve, žádáme o pochopení.

Jelikož výchovný odbor NChK (v něm se vždy rozhodovalo o pořadatelích a garantech druhých kol dosavadních závodů) má své zasedání až v únoru, obrácíme se na všechny ORJ popř. střediska.

Máte-li zájem a sílu uspořádat 2. kolo závodu, spojte se co nejdříve se svým oblastním výchovným zpravodajem nebo vaší nabídku pošlete písemně na adresu ÚR s poznámkou „předat štáb závodu včítat a světlušek“ nebo na adresu – Šmajcl František, Mokré 63, 37001 Č. Budějovice.

Především jsou známi pořadatelé 2. kol v jihomoravském a jihočeském kraji. Rádi bychom v únoru uzavřeli otázku pořadatelů 2. kol, aby měli dostatečný časový prostor pro vypracování vlastních propozic a jejich rozeslání v předstihu na ORJ. Postupující vítězné hlídky tak budou moci ihned po vyhlášení výsledků okresního kola obdržet propozice 2. kola.

za štáb závodu

Riki

Ohlédnutí za první lesní školou pro vůdkyně rangers

Na jedné straně stojíme před faktem, že český program pro dospívající je teprve na počátku, na straně druhé máme asi 1 000 děvčat ve věku 15 až 18 let. Všechna „pro“ i „proti“ uspořádání lesní školy pro vůdkyně rangers jsem konzultovala se zkušenými činovnicemi, činovnický a loňský absolventkami LŠ. Odezva potvrdila, že pro roverský věk potřebujeme co nejdříve kvalitní mladé vedoucí – kteří mají potřebnou skautskou kvalifikaci, ale především zkušenosti, osobnostní předpoklady a cit pro dospívající. Skautskou výchovu dospívajících dívek a chlapců však nelze vidět izolovaně; musí plynule navazovat na činnost skautských oddílů a současně využívat ve vzdělávání činovnický či do programu oldskautských klubů. Tak se poslední srpnový týden uskutečnila v Roztokách u Prahy vůbec první lesní škola pro vůdkyně rangers, jejímž mottem se stala slova: 'ή έπι τοῦ ἡλιοῦ Ὁδοῦ [hé épí tú heliu hodos] – řecky

CESTA ke Slunci

Protože se přihlásilo pouze deset vedoucích (od 18 do 40 let), domluvila jsem se se sestrou Karlou Lebedovou, která pořádala LŠ pro vedoucí světlušek a měla rovněž málo přihlášek. Vznikla tak jedna LŠ se dvěma zaměřeními. Některé přednášky a diskuse tedy probíhaly společně (např. historie divčích LŠ, duchovní dimenze, postavení a úloha současné ženy ve společnosti či ekologie), většina programu však byla zcela oddělena. Byla jsem velice zvědavá na účastnice. Jaké budou? Jaké mají zkušenosti s rangers? Hned po první debatě se ukázalo, že většina se přihlásila na LŠ jakoby preventivně: v nejbližší době jim v oddílech dospějí skautky do věku rangers a ony nevědí co s nimi. Cítí za ně obrovskou osobní zodpovědnost a nechtějí dopustit, aby jejich nepřipravenosti z oddílů děvčata odešla kvůli nezajímavému programu.

Přijely tedy na LŠ v očekávání, že dostanou „do ruky“ program pro rangers. Jak byly překvapené, když slyšely, že tomu tak nebude – nikoli snad proto, že bychom nechtěly nebo neuměly, ale jednoduše proto, že činnost rangers, ale i roverů, probíhá zcela jinak než u světlušek či skautek; rangers si ji připravují samy a i úloha vedoucích RS je jiná.

Už v přípravě programu jsem usoudila, že pouhá slova nestačí a že není nad vlastní prožitek typické akce pro R&R. Proto hned na začátek LŠ děvčata prožila „minipufák“. Záleželo pouze na nich samotných, jestli třicetkilometrovou trasu ujdou „obyčejně“ – turisticky či během ní splní i dvacet úkolů zalepených v obálkách: „odpočinkové“ – recesní i ty „na myšlení“ či dokonce polemiku. Jen namátkou: nakrmit domácí zvíře, vyprávět kolemjdoucím zmoudrněnou povídku „perníkovou chaloupku“ či vyloučit citát, zamyslet se nad skautským zákonem nebo nad

vlastností, kterých si nejvíce vážíme a naopak které u lidí nejvíce odsuzujeme. Lesoškolačky zvládly úkoly všechny, přestože závěr putování se ukázal záladný – najít místo k přenocování. V několika tisícičím městech totiž hledaly podle fotografií malou chatu, přičemž na záběrech byl jen kus zarostlé zahrady či pohled z okna; každá ze tří skupin měla přitom jiný obrázek.

Nápad s dvoudenním putáčkem byl šťastný – nejenže se vytvořila bezvadná parta, ale odstartovala se celková atmosféra i „cesta“ LŠ pro rangers.

Program lesních škol je pevně dán výčtem jednotlivých předmětů – okruhů. Záleželo však na dohodě vedení LŠ s lektory, jak a co budou ze svých oborů lesoškolákům povídat. Lektori při výběru témat proto vycházeli ze základního zaměření této LŠ: skautská výchova adolescentů.

O jednotlivých problémech se nejdříve debatovalo, někdy značně emotivně, v menších skupinkách, aby se v závěru „přednáškového bloku“ zformuloval obecnější závěr doplněný o náměty na konkrétní činnost R&R. Tak např. v rozsáhlé diskusi vedené náčelní J. Peškovou si frekventantky ujasnily své místo a úlohu nejen v rodině, v zaměstnání, ale i ve skautském hnutí a společnosti vůbec.

V tělesné výchově si vyzkoušely, jak správně provádět rehabilitační cviky doporučené mladým ženám paní Mojžíšovou a jak zacházet s ležícím pacientem. Děvčata se rovněž pokoušela definovat osobnost vůdkyně obecně a vůdkyně rangers detailně. Tomáš Řehák je seznámil s teoretickými základy i praktickými pomůckami skautského plánování a managementu. Jeden z nejzajímavějších večerů však byl s Janem Šolcem, vůdcem skautů – bývalých poslanců FS, o místě politiky v našem životě, o občanské společnosti a o etice a kultuře veřejného života. Lesoškolačky se také na výletě v Praze naučily „dívat vzhůru“ aneb vnímat architektonické slohy bez letopočtů a jmen. Debata s Hankou Končíckou o hrách pro R&R byla doplněna metodikou i ukázkami. Čas byl rovněž vyhrazen přípravě expedice a debatě o survivalu (umění přežít). Při testu sestry Tománkové, zaměřeném na národní dějiny, kulturu a všeobecný rozhled, si mnohé uvědomily, co všechno už zapoměly. Velikým přínosem pro všechny bylo povídání Ivy Vaňkové o skautské psychologii a pedagogice dospívajících, doplněné celou řadou konkrétních návodů, příkladů a příběhů.

Hilda Ernegg z Rakouska se zas nezištně dělila o své zahraniční zkušenosti, a tak mimoděk nastavila zrcadlo české současnosti, ale především skautingu a naší

úloze v něm. Každý den byl naplněný beze zbytku, a když se nestihalo, řídily jsme se úlovím „noc je ještě mladá“ a „jelo“ se dál. Přesto každý den končil poslechem relaxační hudby a vitamíny pro duši od Phila Bosmanse. Pokud to dovolil čas, tak se povídal o oddílech, tábořích, názorech na rovering, o životě ve střediscích a skautingu vůbec. I když jsme občas pochybovaly, tak se celý program stihl díky pochopení světluškovské části LŠ, ale především obětavosti všech instruktorek a lektorů. Bez nich by lesní škola pro vůdkyně rangers neměla to pracovní zaujetí, nasazení a neopakovatelnou atmosféru – vzájemnou toleranci, pochopení a vědomí, že jsme se vzájemně našly a že jdeme společnou cestou – frekventantky i lektori. Generační rozdíl nebyl zastírán, byl plně respektován a přijímán jako samozřejmost – oběma stranami. Kromě zážitků z pufáků, fotografií, totálního spánkového deficitu a sešitů plných poznámek si lesoškolačky odvážely „domácí úkoly“ a stoh ukázek z doporučené literatury pro dospívající z nejrůznějších oborů lidské činnosti. Odjžděly s pocitem, že snad už vědí „co – proč – jak“ se svými rangers. Že tomu tak bylo, dosvědčuje i to, že jejich nápady na činnost R&R budou zařazeny do připravované publikace pro RS.

První LŠ pro vůdkyně rangers byla samozřejmě poznamenána právě tím, že byla první. Už víme, co přístě dělat jinak, kte-

rým tématům vyhradit větší časový prostor a která témata zařadit nově. Přesto se domnívám, že LŠ splnila účel a že rangers v oddílech jejich účastnic prožijí určitě řadu bezvadných akcí.

Každá lesní škola je naprosto jiná, letos se ale naplno ukázalo, že právě problematika rangers a roverů je aktuální všude a že kvalifikovaný a citlivý přístup k nim je zárukou, že ve skautském hnutí zůstanou, resp. že v něm najdou seberealizaci a naopak hnutí v nich kvalitní, mladé a odpovědné vůdce a vůdkyně. NDK na této cestě udělalo již první kroky, a to jak pořádáním již druhým rokem pravidelných lesních kursů, tak letos uskutečněným lesní školy zaměřené na vedoucí rangers.

Iva Macková,
zpravodajka NDK pro rangers
(s textem souhlasí J. Pešková a A. Tománková)

VÍKEND R&R

Hlavní náplní letošního setkání roverů a rangers sice byl sobotní ekologický seminář, horečná činnost však začala už v pátek večer. Přinejmenším mnoho zájemců shlédlo videozáznam z Expedice Polar Flare, a absolventi všech dosavadních kursů LŠ RS plánovali další činnost.

Zkušenost z první spolupráce mezi roverů a ekologickou skupinou znamenala možná pro jednoho z nás doslova šok. To když se velká posluchárna na Albertově 4. prosince zaplnila do posledního místečka, a když další a další hordy roverů s ranci na zádech přicházely a usazovaly se na jejich postranních schodech. Těžko odhadnout, co bylo největší příčinou takového zájmu – atraktivní námět, přednášející, touha po nových poznatcích, chuť pobýt v rozrůstajícím se roverském společenství, anebo jen zlevněné lístky na country bál? V každém případě jsme z toho měli nevýslovnou radost.

V sobotu ráno si tedy účastníci poslechli v přeplněném auditoriu Albertovské rehabilitační kliniky povídání Jana Sokola nad filosofickými myšlenkami o místě člověka v přírodě Pierre Teilharda de Chardina. Druhým přednášejícím, který zaujal bezvýhradně všechny přítomné, byl polárník Jaroslav Pavlíček, m.j. autor čerstvě vydané knihy *Trosečníkem v drsné přírodě*. Vyprávěl o životě na jediné české polární mini-základně na ostrově Nelson v Antarktidě, jejíž provoz má na starosti. Poslední přednášku, či spíše návod, jací bychom se měli snažit být a jak toho lze dosáhnout, přednesl Václav Břicháček. Ke všem třem tématům se ještě na stránkách skautského tisku vrátíme.

Naše stálá základna na ostrově Nelson v Antarktidě.

Zatímco po prvním ekologickém semináři v Krkonoších mi někteří účastníci jemně vytkli, že jsme program natrískali do poslední minuty přednáškami a nezbyl téměř žádný čas na diskusi, tentokrát se někteří vzdělávací roveři nechali slyšet, že program skončil příliš brzy. Počítali jsme s rozsáhlejší debatou, leč buď jsme národ zakřiknutý, nebo je těžké v tak velkém davu meditovat o hlubokých filosofických otázkách, anebo jsme vás zkrátka nedokázali vyprovokovat. Máme zase do příště o čem přemýšlet.

Tim však víkend zdaleka nekonečil. Večer čekal účastníky country bál. Nevím, co podpořilo nejvíc tu fantastickou atmosféru, která v sále vládla. Snad to byla chuť všech příchozích bavit se a tančovat, nebo kapely (Paběrky Marko Čermáka a Vétrolam), které se střídaly až daleko přes půlnoc, možná to byla dětská taneč-

Foto Hana Řehořová

ní skupina Caramella, která předváděla v průběhu večera ukázky stepu („clogging“), či její vedoucí Jirka Vašák, který nás celý večer učil country tance...

Aby se nikdo nenudil, po celý večer bylo možno v předšálí sledovat videozáznamy ze skautských a roverských akcí. Za nejúžasnější příspěvek do programu večera mnozí považovali vystoupení tří pardubických roverů se spinningy, bičí a hůdkou. Kouzla, která s kratšími i dlouhými lasy dokázali, by jistě ocenil sám F. A. Elstner.

Škoda jen, že se nepěšili podívat ti, kteří mají obavy o budoucnost našeho skautingu. Snad by takhle akce jejich pochybnosti vyvrátila.

Děk za tu krásnou atmosféru patří všem, kdo se zúčastnili.

Prostě – stálo to za to!

Darina a Káča

P. S. Pořadatelé z Domoviny se ptají, kdy zase přijdeme – takové ukázněné a nadšené návštěvníky prý nemívají tak často.

Na tomto místě bychom chtěli poděkovat všem organizátorům semináře i všem přednášejícím, Albertovské klinice za poskytnutí posluchárny, personálu KD Domoviny, všem účinkujícím, a také bratru Davidu Čermému, který za námi stále obětavě stěhoval video, jakož i bratru Rumpálovi, který pořídil podrobný videozáznam z bálu.

Náš vztah k životnímu prostředí

(výsledky ankety)

Díky vysoké účasti na tomto setkání jsme získali cenné výsledky z **ANKETY**, kterou připravil bratr Václav Břicháček. Šlo se 114 odpovědí – dozajista docela

reprezentativní vzorek názorů a postojů. (Bohužel jsme ani neměli dost kopií pro všechny účastníky.) Předběžné výsledky jsme prezentovali již na konci setkání, k některým z nich se vracíme ještě podrobněji.

Jaká jsou podle vašeho názoru největší rizika naší doby?

Největší obavy budí zdevastované životní prostředí (87 %), za další vážná ohrožení jsou považovány nebezpečné choroby a přelidnění – pro ně se shodně vyslovilo 41 % účastníků, a národnostní konflikty (36 %). Mnohem menší obavy vzbuzuje možnost světové války (16 %), atomové elektrárny (11 %) a hlad (9 %). K odpovědím uvedeným v anketě jste sami doplnili hlavně **rizika našich lidských povah**: sobectví, egoismus, nezáměr o druhé, bezohlednost, individualismus, antropocentrismus, rozejití se s Bohem, ztrátu opravdového smyslu života, lhostejnost, nepochopení druhých, neschopnost dohodnout se, lidskou zlobu a nenávisť, morální úpadek, propastný rozdíl ve výspělosti zemí, nepřístupnost informací a neschopnost získávat je.

Velmi zajímavé výsledky přineslo vyhodnocení druhé otázky – **odkud převážně čerpáte informace o životním prostředí**. Na celé čáře zvítězily sdělovací prostředky: denní tisk a časopisy s 66 % hlasy, televize a rozhlas s 60 %. Následují materiály ochranných organizací s 37 %. S praktickým stejným počtem hlasů (29 %) byly vyhodnoceny následující zdroje: škola, známí a přátelé, skautské oddíly a kmeny, a jen s malou ztrátou za nimi (25 %) vlastní zkušenost. Ze všeho nejhůře dopadla rodina (2 %). Zdá se, že v rodinách se o životním prostředí téměř nemluví.

Asi polovina z vás nesleduje žádné další speciální zdroje. Z konkrétní literatury, kterou jste četli, jste nejčastěji uváděli

ochranářské časopisy a letáky ekologických organizací, jako jsou Děti Země, Greenpeace, Duha. Z knih se nejčastěji objevily učebnice ekologie, dále 50 nápadů pro děti k záchraně Země, Ohrožená příroda, Planeta žije, Zachraňme zemi, Stav životního prostředí České republiky, Globální výchova, Ekologické katastrofy, Myslet jako hora, Skautské toulky přírodou, Karpatské hry, brožury Ochrana vod, Ptáci budky apod.

Další otázka zkoumala **povědomí o některých pojmech, souvisejících s problematikou životního prostředí**. Téměř všichni měli za to, že jsou jim důvěrně známy pojmy „freony“ a „katalyzátory“. Vcelku dobře dopadla také „recyklace“, které se domnívá dobře rozumět asi 80 % dotázaných. Naproti tomu nejlépe je na tom termín „trvale udržitelný rozvoj“, který buď vůbec nezná, anebo mu rozumí jen nejasně 66 % dotázaných. K tomu tématu bychom se rádi vrátili v některém z příštích čísel Skautingu.

S patičnou dávkou zvědavosti jsme vyhodnocovali **průzkum způsobů zneškodňování odpadků na táborech**. Můžeme být na svůj vztah k přírodě hrdí, anebo mají pravdu ti, kdo by nás z ní nejraději vyhnali? Posuďte sami. Musím však upozornit, že v tomto případě mohou být trochu zkreslené tím, že na setkání přijely různé větší či menší skupinky, které se pravděpodobně účastnily stejných táborů. Ze 114 vyplněných listů 7 lidí na tuto otázku neodpovědě-

lo vůbec (možná se zatím tábora nezúčastnili?), 3 odpovídělo, že odpadky likvidují podle vyhlášky, není ovšem zcela zřejmé, jakou vyhlášku mají na mysli. Ostatní odpovědi jsme vyhodnotili takto: Pokud jde o neodbouratelný odpad: skoro bylo z táborů odváženo v 94 případech, plasty v 90 případech, plechovky v 87 případech. Z odpovědí není zcela patrné, kolik táborů tyto odpadky třídilo, ale výslovně to bylo uvedeno u skla ve 20 případech, u plastů v 10 případech a u plechovek v 7 případech. Hlíšníků, kteří se přiznali, že tyto odpadky alespoň zčásti pohřbívali do odpadovky, bylo v případě skla a plastů 10, v případě plechovek 17. Šest, respektive deset účastníků na sebe prozradilo další zlozvyk – zamořování ovzduší vypalováním plechovek, případně spalováním odpadků z plastických hmot. Někteří v odpovědi velmi správně uvedli, že odpad vyváželi po dohodě s místním obecním úřadem, jinde ovšem nebylo možné poznat, byl-li odpad vyvážen do kontejnerů na tříděný odpad, na místo doporučené obecním úřadem, anebo zda byl tajně přechován do cizích popelnic.

Biologický odpad byl většinou shromažďován v odpadních jámách – zbytky zeleniny v 83 případech, kosti ve 49, popel v 75 a zbytky jídla v 43 případech. Dobře se však poměra i místní zvířátka – někdy ta v přírodě, jindy na místních usedlostech. Na zbytcích jídla z táborů si pochutnala v 53 případech. Našlo se ovšem

i šest táborů, kde snědli úplně všechno! Čtyři odpovědi ukázaly, že na některých táborech se také kompostuje. To je velmi dobrý způsob zužitkování biologického odpadu. Popel bývá někdy zakopáván zvlášť, anebo rozptýlován v přírodě. Jsou-li při tom důsledně brány v potaz otázky prevence požárů a estetického citění, může být popel ze dřeva po místní pole nebo louku vynikajícím hnojivem. I takové věci by ovšem měly být dohodnuty s majitelem pozemku.

Odpadní voda byla většinou vylévána do vsakovací jámy (72 x), anebo rozptýlována v přírodě (11 x). V několika případech byla uvedena bližší nespecifikovaná odpadní jáma. Věřím, že nešlo o jámu na biologický odpad, neboť ta by se k tomu rozhodně nehodila. V odpovědích byly zmínky o filtrování vody a o lapačích tuků. Taková zařízení jsou pro dobré fungování vsakovací jámy nutná. Pokud se vám podaří vymyslet nějaký zvlášť originální a dobře fungující model, nezapomeňte se o svou zkušenost podělit s ostatními na stránkách Skautingu.

Ti, kdo se v těchto věcech cítí být úplnější začátečníky, mohou zalistovat v Junák hlásí, který byl přílohou Skautingu 9/1993, kde byly otištěny některé hlavní zásady. A já už jen pevně věřím, že to nebylo naše poslední setkání, a že se mnozí z vás objeví třeba na jarním semináři, zaměřeném na problematiku severních Čech. Sledujte skautský tisk!

Darina Vystrčilová

NABÍDKA AKCÍ NEJEN PRO R&R

VELEVÁNÉ DÁMY A CTĚNÍ PÁNŮVÉ, R&R A VÚBEC VŠICHNI A VŠICHNI! Nezapomeňte si do svých zapomněnků poznamenat termín **12. 2. 1994** – v tento den se koná v městě Brně slavný country bál – 07. hodině večerní.

A teď pozor, soutěží!

Na místě konání se dostanete pomocí malého figlu: cca 150 metrů od náměstí Svobody na Kozi ulici č. 2 se nachází galerie Art protis, v jejíž nemalé výloze bude vystaven již od 11. 2. 1994 podrobnější plánec cesty na taneční parket! P. S.: Možnost přespaní v klubovnách – spacák a karimatku s sebou! Za všechny zve

Ještěrka

tel: 05/52 47 18

PÁN PRSTENŮ

Středisko Petra Wintra 603 09 Přerov 11 a Kmen Roverů & Rangers Naděje, pod záštitou ORJ Kroměříž a NCHK a NDK Praha, opět pořádá **druhý ročník setkání Roverů & Rangers při hře „Pán Prstenu“** v terénu na motivy stejnojmenných knih J. R. R. Tolkiena. Termín: Ve dnech 10. – 12. 6. 1994 (pátek – neděle), prezence 10. 6. 1994 v pátek do 21.00 hodin v první Helfštýnské hradní věži.

Věk: Jedná se o soutěž 5 – 7 členných družstev, doporučujeme aby družstvo obsahovalo: chlapecké dvě dívky Rangers, dívčí dva chlapce Rovery, ovšem není to podmínkou. Pokud přijde více členů, lze z nich i na místě utvořit nové družstvo, věková hranice je 15 – 350 let.

Co s sebou: Každý účastník kapuci či čepičku – oblíbený to předmět trpasličí a vůbec. Dále oblečení pro hru, které

může doznat úhony, jeden velký tmavý šátek na krk, pláštěnku (setkání se koná za každého počasí!), na každé družstvo 1 nut a pevný provaz či lano min. 20 metrů dlouhé. Program setkání je dosti náročný, proto doporučujeme účast členům s dobrým zdravotním stavem, ale není to podmínkou. Startovné mezi 0 – 30,- Kč, podle finanční náročnosti. V případě platby se bude částka vybírat při prezentaci. V částce je zahrnut pobyt na hradě a režijní náklady. Doporučujeme si vzít hudební nástroje a to nejlepší z činnosti Vašeho kmene na burzu nápadů.

Zájemci o setkání R&R na Helfštýně vyplní přihlášku (čitelně) a zašlou na výše uvedenou adresu do 1. května 1994!

Ubytování: Tábořiště před první branou hradu na louce s trebuchetem, je nutné mít s sebou vlastní stany, spacáky a stravu. (Na hradě je sice restaurace, ale s omezenou otevírací dobou.) Tábořit lze již od pátku 10. 6. 1994 od 12.00 hodin. Sociální zařízení je umístěno na hradě, kde bude zajištěn volný vstup.

Program: pátek – večer ve 20 00 hodin společné uvítání na nádvoří hradu, start noční etapy.

sobota – start hlavní hry v 9.00 hodin od trebuchetu, trasa – ... no prostě pravý ráj pro hrdiny. Večer vyhlášení výsledků a samozřejmě Country bál s živou kapelou, společná zábava, tombola, noční překvapení, skautské debaty a další a další...

neděle – dopoledne skautský seminář o práci kmenů R&R na hradním nádvoří, úklid tábořiště a promítání zkráceného videozáznamu ze Setkání, odjezd.

Atrakce: Na tričko opět možno nastříkat znak hry. Burza dobrých nápadů a pře-

hlídka umění kmenů (na Country bále), výrobky Hobitů kuchyně.

Informace:

Aleš Cepek, Kozlovská 27, 750 00 Přerov, tel. zam. 05/41 210 393
Šaítanková Eva, Gen. Janouška 10, 750 00 Přerov, tel. zam. 064/2841 kl. 131
Přihlášky zasílejte na první adresu!

NABÍDKA PRO R&R

Kdo z vás chce prožít zimní monotematickou víkendovku 11. – 13.2.1994 spojenou se speleologickou výpravou, pište na adresu: **Vojtěch Tůma**, Doudlevecká 61, 301 33 Plzeň

COUNTRY BÁL VE CHVALČOVĚ u Bystřice pod Hostýnem pořádá v místním KD Oddílová unie Vsetín.

Pozor! Změna termínu! Bude to 12. března od 19 hodin, možnost přespaní ve vlastním spacáku.

Tom

SITNO 94

Chcete strávit několik dní, nebo i celé dva týdny mezi rovery a rangers ve Slovenských horách, a přitom pomoci dobré věci? Jestli se neobjíte práce a jste ochotni ve volných chvílích přispět do programu svými nápady, nechte si v prázdninovém plánu volně okynko v prvních dvou týdnech srpna 1994.

Kde? Na Sitně ve Štiavnických vrších. Co? Pomoc při údržbě zříceniny hradu Sitno, v CHKO, a možná i na památkách hornické minulosti Banské Štiavnice.

Proč? O tom se dozvíte trochu víc v příštím čísle.

Káča

Skaut je zdvořilý.

Lze se od stromu naučit zdvořilosti? Ovšem. Je jen trochu jiná, než jsme my lidé zvyklí, je dokonalá.

Všimni si úcty, kterou k sobě chovají rostliny v přírodě mezi sebou. Respektují se navzájem podle odvěkého zákona přírody. Která z nich by jej nedbala, neposlechla tento zákon, ta na to doplácí svou existenci.

A to je zdroj poučení. Poněvadž lidská společnost je porušená, není tomu tak

mezi lidmi. Často se nezdvořáctví nemá za nic tak zvlášť špatného. Zdvořilost je zapomenuta a uplatňuje se víc a víc zákon drzosti a ostrých loktů. To není přirozené a zároveň je to tragické.

Máme vůbec šanci? Máme, ale je potřeba začít, protože takový příklad táhne. A musíme začít mezi sebou, v oddílech. Odtud se teprve přeneseme zdvořilost do okolního světa. Kdo porušuje tento příkaz, nemá mezi námi místo.

Dopadne to s ním stejně, jako se stromem, který pyšně vypínal hlavu nad ostatními, chtěl růst do nebe. Pak ho ale zasáhl smrtící ranou blesk. Padl ke kořenům svých mladších bratrů a jeho tlající dřevo dalo pokrm mnoha mladým a lepším životům.

Zdvořilost stromu v jeho tichém čekání a jeho ohleduplnosti k okolí bud' Tvým vzorem.

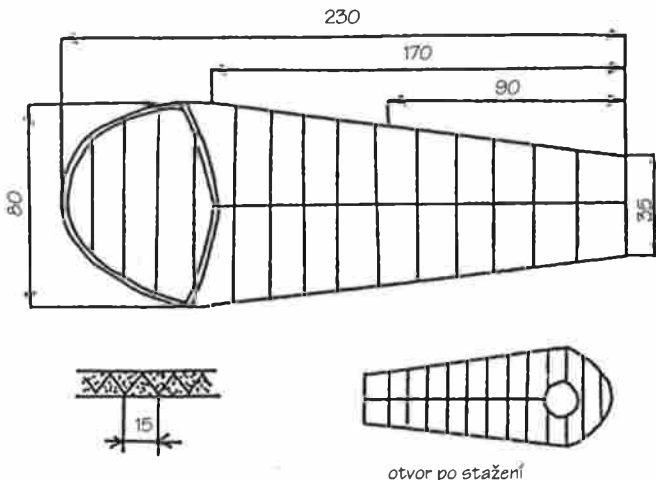
Z brožury P. Hájka – Balúza
Čtení pro naše rovery a činovníky

INSPIROMAT

Kimovka – nekimovka

zabručeli Bobři v klubovně, když závěrem družinové schůzky rádcce položil na stůl, jako při kimovce, pár předmětů a bylo jich, jak v Poláčkově, jenom pět. Ale vůbec nešlo o kimovku. Bobři si jen prakticky zkusili sílu přenášení myšlenek, což jest stále pole neorané. Jeden bobr – médium odešel za dveře a všichni ostatní usilovně mysleli na jeden smluvený předmět na stole. To bylo divení, když médium ukázalo správně. Původně podezírali rádcce z nějakého triku a chtěli si funkci média vyzkoušet i další. Ne, není to žádný trik ani nic nadpřirozeného. Je však k tomu potřebný klid a soustředění. Na 100% to snad ani vycházet nemůže. Ale nechcete se to zkusit sami (nebo samy)?

Sir

RECEPTÁŘ

Baterie

v baterce nám mnohem déle vydrží svítit, když ráno mezi kontakty vložíme izolaci (stačí proužek izolačního papíru, který kryl kontakty dosud nepoužité ploché baterie).

Plexislo

rozřezané na proužky (o šíři cca 2 cm) a zapálené dobře poslouží jako pochodeň (např. v noci při stavbě stanu).

Lanko na výletě

se velmi často používá. Aby se nemusilo dlouho hledat po kapsách torny, stačí na ně, třeba na chlebník ze stran, přišít látkové pouzdro s víčkem zapínaným na knoflík. Budou-li tato pouzdra dvě, tím lépe. Kdo cestuje často, tento způsob ocení. (Taktó může být nošena i skleněná lahvička s připravenými zápalkami – hlavičky předem namočené do parafinu – a škrátkem).

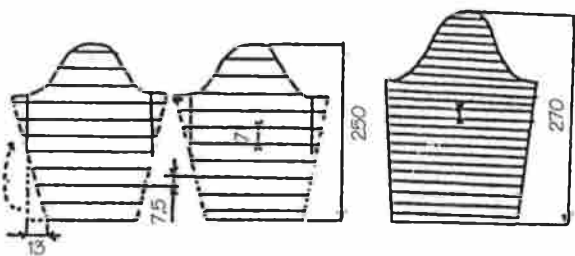
Sir Čermák

Polní ponorný vařič

Při polním vaření se nováčky obvykle omezují na upečení buřtů a uvaření čaje. Tím se kotlík či „ešus“ příliš nezamaze. Ovšem zdatnější skauti a skautky dokáží uvařit na polním ohništi i takové složitosti jako je polévka či dokonce guláš. A tu se jeví nutnost umýt nádobí teplou vodou. Jistě – lze prostě dát na oheň znovu vodu na nádobí a ohřát ji na potřebný stupeň. Je však rychlejší způsob a tím je polní ponorný vařič – dále jen PPV.

(Ten běžný, elektrický si sice můžeme vzít s sebou, ale je to problém, kam ho

PÉROVÝ SPACÍ PYTEL

v terénu zapojit). Zkušený skaut hned na začátku vaření vloží do ohniště kámen, přiměřené velikosti, který se stane PPV. Pro ešus je přiměřené velikosti kámen zvicí slepičího vejce.

Do nádoby, chutnou skautskou krmí znečištěné, stačí pak nabrat studenou vodu a opatrně vložit PPV. Tento rozehřátý kámen okamžitě splní svůj úkol, ohřeje vodu na přiměřenou teplotu, abychom se mohli vracet domů s čistým nádobím. (Použijete-li jako PPV pískovce, nedivte se, zmizí-li při dotyku s vodou a promění-li se v hromádku písku – i tak je účelu dosaženo.)

Sir

Pro šikovní ruce

Návod na ušití péřového spacího pytle.

Materiál:

– Silon (vyrábí HEDVA Moravská Třebová, zasílá na dobírku) asi 5 m šíře 140 cm.

- Monofil 5 m šíře 90 cm.
- Polyesterové nitě (nejlépe rakouské) – 3 špulky po 300 m.
- Drané peří (nejlépe prachové) 1,2 – 1,5 kg.
- Polyamidová šňůra průměr 3 mm, 2,5 – 3 m.

Střih:

Konstrukce střihu je pro výšku postavy asi 180 cm. Pro vyšší postavu je potřeba střih upravit.

Silon rozprostřeme na zemi a nakreslíme na něj dvakrát základní střih – pro vrchní i vnitřní stranu spacáku. Kreslíme na rubovou stranu měkkou tužkou, aby při šití nedošlo ke smazání naznačených komor.

V dolní části vystihneme klíny pro zúžení a látku našijeme dvojítm švem v horní části pytle k rozšíření pro ramena. V zaoblené horní části přidáme asi 2 cm na švy a oba díly vystihneme.

Velmi pečlivě narýsujeme čáry, podle kterých budeme sešívát komory. Oba díly musí být stejné, jen úsečky jsou navzájem posunuty o 7,5 cm! Než začneme kreslit střih na monofil, sešijeme látku tak, aby komory byly prostorné. Celkově doporučuji vystřihnout tento díl trochu větší a raději pak kousek odstřihnout. Vzdálenost čar je 9 cm.

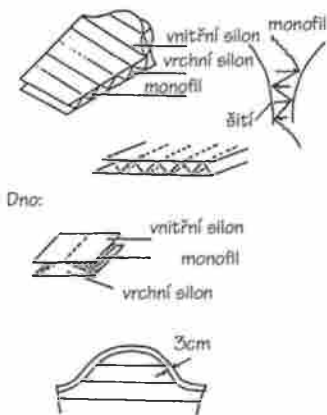
Šití:

Všechny tři látky položíme na sebe a to tak, že monofil je uprostřed a vrchní a spodní silon jsou přiloženy stranami s nakreslenými komorami. Šijeme tak, že vlastně přišíváme monofilovou přepážku střídavě k vrchní a vnitřní látce pytle. Začínáme ve střední části, podle předkreslených čar sestehujeme a prošijeme na stroji. Vrchní látka při šití je vždy monofil. Výsledkem jsou tři látky spojené navzájem komorovým systémem.

Vypracování dna:

Vystřihneme dva obdélníky 35 x 25 cm s přídatkem na šev a pruh monofilu 45 x 25 cm. Pro dno stačí dvě komory podle obrázku. Nejprve přišijeme líčové dno k vrchní látce. Vnitřní dno přišíváme tak, že okraje obou látek zacišťujeme smě-

rem dovnitř, nejprve nastehujeme a pak těsně v kraji prošijeme na stroji. Okraje středního švu spacáku se spojí a můžeme sešít celý dlouhý středový šev vrchní látky. Pokud jsme komory prošívali až do konce, budeme muset vždy kou-

sek poodpát a začíst. Střední vnitřní šev nesešíváme, tudy se bude cpát peří. V hlavové části můžeme připravit k seší polovinu, druhou rovněž nechme volnou. Peří začínáme cpát v horní části, každou hotovou komoru ihned zastehujeme. Pak dokončíme dno a nakonec cpeme komory ve střední části. Peří cpeme hrstmi a rovnoměrně rozdělujeme. Zvláštní pozornost věnujeme komorám v oblasti ledvin a ramen.

Bohužel neznám žádnou fintu, jak vyzrát na peří, aby nelítalo. Rozhodně je to zážitek.

Po nacpání zastehujeme střední šev, a to zase zacišťováním látek dovnitř. Monofil buď šikově zahneme nebo ho uvnitř lehce sestehujeme k sobě. Nakonec střední šev prošijeme tak, aby vznikl tunýlek a zacištíme otvory pro šňůru. Pytel proklepeme, navlékneme stahovací šňůru, spacák sbalíme a vyrazíme ho vyzkoušet. Neměla by nám být zima ani při -20 °C!

Rada na závěr: pokud ti zbývá látka, ušij si ze zbytku obal na spacák.

Podle materiálů České speleologické společnosti sepsala, ušila a odzkoušela i za mrazu Riki

(převzato z 2. čísla Bobří hráze)

NA STEZCE SEBEVZDĚLÁNÍ

K vůdcovským povinnostem patří i sebevzdělávání. Účí se prakticky vedením oddílu, ale kromě toho se musí myslet i na stále doplňování všeobecného vzdělání. Poznání získané v dětství a rané dospělosti netvoří uzavřenou soustavu a musí být stále prohlubováno novými informacemi. Vědomosti rychle zastarávají a kdo nedokáže ve svém oboru sledovat vývoj, zákonitě zaostává.

Co z toho vyplývá pro skautského vůdce? Nebudeme uvažovat o vlastním povolání, tam každý sám rychle pozná, kdy si potřebuje znalosti doplnit nebo kdy musí získat novou kvalifikaci. Jak je to však se skautským vzděláváním? Máme již vůdcovskou zkoušku a vedeme oddíl. Nějakou dobu vystačíme se svými znalostmi a dovednostmi. Za čas však zjistíme, že se musíme dále vzdělávat, a to v několika směrech.

Odborná skautská literatura

Dobrý vůdce má vlastní skautskou knihovničku, ve které shromažďuje nové příručky, časopisy i starší knihy, objevené v antikvariátu. Ovšem police s knížkami samy nestačí, musíme všechno přečíst, nebo aspoň prolistovat. Co považujeme za důležité, podtrháme nebo si vypíšeme. Měli bychom vědět, kam sáhnout, když hledáme třeba poučení o vázání táborových stávábch či o sestavení jídelníčku.

Beletrie pro mládež

Aspoň v hrubých obrysech bychom měli sledovat novou dětskou literaturu – knihy

i časopisy. Nejlepší informace získáme od knihovníků v oddělení pro mládež i od chlapců a děvčát z oddílu. Svým skautům doporučujeme dobré romány, povídkové soubory i cestopisy, především díla klasiků dobrodružné četby. Před vánočními svátky i v době vysvědčení radíme rodičům, jaké knihy mají svým dětem koupit jako dárek. Přitom nejen rozšiřujeme své znalosti v této oblasti, ale plníme důležité výchovný úkol – vedeme chlapce a děvčata k četbě hodnotných děl a odvádíme je tak od slaboduchých comicsových příběhů i od ubíjející televize.

Obecné vzdělávání

Vůdce by měl pravidelně chodit do knihkupectví a veřejné knihovny a sledovat, jaké knihy vycházejí. Často se tam objeví díla, z nichž lze čerpat náměty k činnostem oddílu. Cestopisy a historické knihy jsou nejen zdrojem poučení, ale dávají i podněty k legendám dlouhodobých her. V příručkách pro domácí kutily najdeme inspiraci k rukodělným pracem v klubovně. V populárních publikacích o výtvarném umění bývají návody k novým výtvarným technikám. Knihy jsou bezpodmínečně studnicí poznatků a nápadů i zkušeností. Nemusíme koupit kdejakou novinku, stačí povědomost o tom, co je k dispozici. Pokud je ve vašem středisku milovník knížek, pověřte ho zvláštním úkolem – ať pomáhá vůdcům při výběru četby.

– Za pozornost stojí i odborná literatura výchovná, psychologická a sociologická. Vychází hodně publikací různé hodnoty, od velmi dobrých po bezcenné. I zde je vhodná porada s odborníkem. Musíme ovšem vědět, co nás zajímá (například dospívání, sociální skupiny nebo postižené děti atd.).

– K sebevzdělávání patří nejen četba a studium z knih, ale i sledování obecného kulturního dění. Návštěva koncertů, výstav, a divadelních představení apod. Chodte na kulturní podniky společně, někdy třeba jen vedení oddílu, jindy OR nebo celý oddíl. I to patří ke kulturní výchově.

– Lesní školy a kurzy jsou základním prostředkem vzdělávání.

Každý, kdo chce vést oddíl, by měl projít alespoň jedním kursem LŠ. Okresní rady žádají, aby pro vůdce oddílů pořádaly občasná setkání se vzdělávací náplní. Mohou mít náležitou podobu:

Seminář o výchovných problémech v oddílech. Diskuse o nejrůznějších obtížích a společné hledání jejich řešení. Například co s dítětem, které je hyperaktivní, jak zlepšovat kázeň, co se letos na táboře nedařilo atd.

Setkání s odborníky, kteří nás mohou v některém oboru poučit a dát podněty k činnosti.

Burzy dobrých nápadů. Výměna zkušeností všeho druhu, počítaje v to i upozornění na zajímavé akce, knihy atd.

Lze doplnit svými vlastními nápady.

Z knihy Václava Bricháčka – Skautský oddíl I.

„Tato kniha pojednává o tom, co se stane lidem, kteří jsou pohlceni změnou. Pojednává o tom, jak se přizpůsobujeme – nebo nepřizpůsobujeme – budoucnosti.“ To jsou úvodní věty z knihy Alвина Tofflera Šok z budoucnosti. Nedávno vyšla i u nás, byť i se značným zpožděním. V USA byla vydána před více než 20 lety, po řadu měsíců se tehdy držela na seznamu nejprodávanějších titulů, je i dnes často citována, vyvolala řadu polemik a byla rychle přeložena do řady jazyků. Proč tomu tak bylo – a jak Tofflerovu úvahy souvisejí se skautskou výchovou?

ZKOUMÁNÍ BUDOUCNOSTI aneb kdo by se Tofflera bál?

Toffler na mnoha stránkách ukazuje, jak ve světě stále rychleji probíhají ohromné změny. Svět se zmenšuje, dějiny se zrychlují, lidských poznatků exponenciálně přibývá a stejně tak narůstají civilizační vymoženosti. Proměňující se svět se však stává méně přehledný, méně harmonický a snad i méně lidský. Zdánlivý pokrok prožíváme jako nesrozumitelnou lavinu změn a jako sílící hrozbu pro naši existenci. Nejsme na překotné změny připraveni, nedokážeme se s nimi přiměřeně vyrovnat a pocítujeme vzrůstající úzkost a neklid.

Kolem nás vznikají nové profese, mění se výroba, dopravní prostředky i obchodní formy. Poznatky rychle stárou a vzdělání musíme stále obnovovat. Změny zasahují do osobních životů, do rodin, do komunikací. (Kde jsou ty doby, kdy jsme si psali dlouhé dopisy; dnes telefonujeme či faxujeme, a zitra?). Přilís mnoho rychlých a nepředvídatelných změn a událostí v příliš krátkém čase vede k obtížně zvládnutelným stresům, vzniká pocit bezmoci, životní nejistoty, osobních krizí a mnohdy i ztráty smyslu života. Kolem nás se valí jedna módní vlna za druhou, tušíme ohrožení ekologické, atomové, drogové. V různých místech světa se umírá hladem a o morální krizi se píše ve všech světadílech. Na místo důkladné vzdělanosti nastupují různé krátkodobé kursy a „know – how naleživární“. Ztrácí se jistota lidských vztahů – hlavně v americkém světě častého stěhování a změn

zaměstnání – a pevných hodnotových systémů.

Změnám se většinou bráníme. Chtěli bychom žít v definitivním, dobře organizovaném a fungujícím světě, ale ten již neexistuje. Mnozí se tempu přizpůsobují – stále nová auta, nové šaty, nová vybavení domácností, ale i nové, přelétavé vztahy a nová zaměstnání. Jiní ztrácejí orientaci a pochybují o smyslu svého života. Existuje vůbec nějaká strategie pro přežití jedince i společnosti? Pro Tofflera je budoucnost nejistá, změn bude stále více a budou stále rychlejší. Odtud také pra-

d) Tvorivost čili schopnost nacházet nová a neobvyklá řešení třeba i každodenních problémů, uskutečňovat nové nápady, ale i poučit se ze zkušeností. Povzbuzujeme děti, které přicházejí s neobvyklými námety. Budoucnost se nebude snašet s rutinou a s vyšlapanými cestami. Po těch však skauting nechočil a pokud by se s nimi spokojoval, ztrácel by na význavu.

e) Co je asi nejdůležitější přehradou proti valícím se změnám? **Stabilní lidské vztahy a pevné životní hodnoty.** Bude se měnit naše vzdělání, budou se měnit naše profese, mnoho se změní i každodenní životě, ve vybavení našich bytů, možná i v našich táborech. Nesmí se však měnit přátelské vztahy a nesmí se měnit etické zásady života – ať již je odvodíme ze skautského zákona, z Desatera, z vlastního svědomí či z jiných inspirací. Bude to zřejmě hlavní záruka životních jistot v proměnlivém, rozkolísaném i rizikovém světě budoucnosti. A co stojí před námi? Hledat stále nové a účinné cesty, jak vytvářet dobré vztahy mezi dětmi i mezi generacemi a jak pěstovat mravní výchovu. Potřebujeme shromažďovat zkušenosti, zkoušet metody i hledat poučení kolem nás. Žádný nápad by neměl zapadnout, je třeba jej uvítat a šířit.

Ale zpátky k Tofflerovi! Je to četba znepokojivá, místy trochu zdoluhavá. Najdete mnoho námětů k přemýšlení, ale také ke kritice. Nepodleháme pesimismu, i když je mnohé kapitoly budou sugerovat. Toffler nabízí v poslední části některá řešení. Nespokojíme se s nimi, ale berme celou knihu jako výzvu k vlastním úvahám a zamyšlení o tom, co chceme docílit a jak budeme postupovat. Budoucnost má sice mnoho stupňů volnosti a nejistoty, ale má také nesporné jistoty. Jedno stručné heslo se vynoří: Pochopit minulost – porozumět přítomnosti – předvídat budoucnost. Není to vlastně stará stezka sebezpoznání a stará stezka výchovy?

Václav Břicháček

Ještě přesný údaj citační: *Alvin Toffler: Šok z budoucnosti, Praha, Práce, 1992, 284 str., 95 Kč. Původní vydání: A. T.: Future Shock, New York, Random House, 1970.*

Jak se mění časy...

Seďm nejzávažnějších problémů amerických školáků na veřejných školách ve čtyřicátých letech a sedmáct problémů let devadesátých:

1. mluvení při vyučování	10. teroristické akce s výbušninami
2. žvýkací guma	11. vraždy
3. hlučení	12. záškoláctví
4. běhání po chodbách	13. vandalismus
5. vybihání z řady	14. vyděračství
6. nošení nevhodného oblečení	15. války gangů
7. házení papírků mimo odpadkové koše	16. potraty
1. používání drog	17. pohlavní choroby
2. alkoholismus	
3. těhotenství	
4. sebevraždy	
5. únosy a znásilnění	
6. krádeže	
7. přepadení	
8. noční vloupání	
9. žhárství	

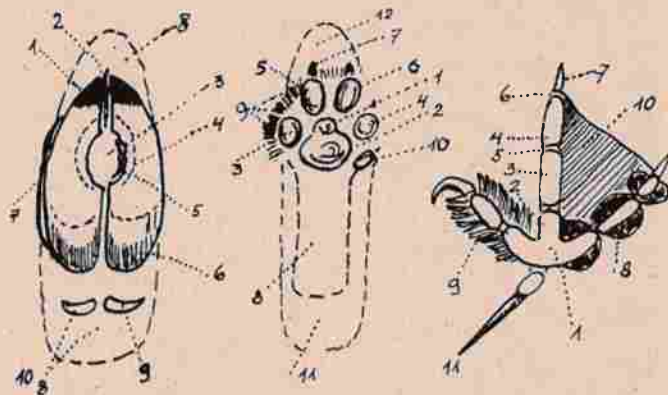
Podle údajů California Department of Education zpracoval Ondřej Vanke, ilustrační foto autor

V nečekané ztliché chvíli počaly padat velké sněhové vločky. Velké se měnily na menší a padaly stále hustěji, až pokryly celý kraj bílým příkrovem. Nastala sněhová obnova, nastalo „člení stop“. „Sněhovědci“ mají zaznamenáno na dvacet tvarových různých sněhových vloček a některé jsou stříbrnými filigránskými skvosty. Ale hlavně je tu sníh a začíná se stopovat.

Stopa ve smyslu stopování zvíře je dvojí: **pohybová a pobytová**. Nejvíce jsou známy stopy pohybové, které zanechává srstnatá a pernatá zvíře při svém pohybu. Pohybové stopy **zvíře** rozlišujeme ve tři základní druhy. **Stopy spárků, tlapek a pačcí šlépěje**. V prvním případě se vlastně jedná o otisky kopýtek, to je konců prstů na končetinách zvíře s nehty změněnými v kopýtka.

Tato spárkatá stopa má celou řadu částí jako: 1 – vpich, u kterého se tvoří někdy 2 – nůsek a to z kousku sněhu, nebo hlíny, 3 – hrádek, 4 – hráz, zde se najde i 5 – proužek, je to úzký proužek hlíny nebo sněhu, 6 – patka, 7 – ukroj, na vnější straně stopy a před stopou 8 – brázda, a za stopou někdy při sklouznutí, nebo přeskoku i otisk 9 – paspárku, a 10 – skluz.

Stopa tlapek má tyto části: 1 – hloubek, 2 – chloumek, 3, 4 – bočník, 5, 6 – čelník, jedná se o otisky bříšek palců, 7 – drápy, 8 – pata, někdy 9 – osrstění, 10 – palčik. Za patou bývá 11 – skluz a před stopou 12 – brázda. Někteří savci jako vydra mají ještě stopu plovací blány mezi stopami prstů.

Plácí mají stopu složenou z otisku prstů vycházejících z těchto částí 1 – hloubek 2, 3, 4 – články prstů, 5, 6 – poltíky mezi články, 7 – dráp na konci prstu.

Prsty jsou někdy doplněny o blanitý lem a vzniká 8 – pádlo; je-li kryt peřím, říká se tomu 9 – krajka. Mezi prsty se objeví někdy stopa 10 – plovací blány. Zadní prst směřující dozadu 11 – palčik bývá u některých vodních ptáků velmi prodloužen.

Každé zvíře má své typické obrazy, které se mění podle toho, zda je to přední pravá či levá, a obdobně zadní noha.

V jakém tempu pohybu se zvíře pohybovalo, když zanechalo námi sledované stopy?

Stopařský zápisník

Proto si každý stopař pořídí pořádný zápisník s vyměnitelnými listy. Dopředu si zařadí takový „klíč“, kde na pevnějším papíře má základní typy stop s přesným popisem, dále všechny typy pohybových stop s poznámkou, které zvíře který druh užívá. Stopař potřebuje také mřížku o čtverečích 5 mm, nejlépe na průsvitné fólii, kterou může ze zápisníku vyjmout a položit přes stopu, aby ji mohl změřit. Měří se šíře a délka jednotlivé stopy, přední i zadní, dále délky celé pohybové stopy, zde je někdy potřeba měrného

Kam napřeme síly v novém roce

Začátek kalendářního roku je dobou hodnocení, konfrontace. Udělejme i my rozvahu o našem úsilí v oblasti životního prostředí. Co všechno můžeme, musíme pro vyvážené „příští“ naší planety udělat my – ve svém chování, myšlení, vědomostech. Jako ve všech úvahách o jakémkoliv pracovním plánu bychom měli umět zodpovědět: k čemu, proč, co, jak, kdy. Udělat závěr roku minulého, vyjít ze stavu, jaký je dnes a jaký by měl být stav žádoucí, cílový. Na základě těchto úvah pak vypracovat projekt s úkoly pro jednotlivce, družiny, oddíly, středisko. Nároky by měly být přiměřené, úkoly uskutečnitelné.

Zkusme metodu „brainstorming“. Každý na papírky vychrlí své nápady během poměrně krátké vymezeného času. Nápady rozřídíme, podle nejčastější frekvence poznáme, které otázky jsou nejpalčivější. Tento nápadník nám dá náhlednout do zájmů a potřeb zúčastněných a pomůže při přípravě dlouhodobějšího programu.

Není pochybnosti o tom, že první otázku – k čemu a proč – si každý z nás již dnes dovede zodpovědět, naše svědomí je již probuzené. Pár slov k druhé otázce, na co bychom se měli zaměřit, na co nezapomenout. Patří sem celková kultivace osobnosti četbou, pohybem v přírodě, společnými zážitky, prohlubováním znalostí

širších souvislostí lidské existence a respektování základních zákonitostí. Patří sem vzdělávání, získávání nových, pokud možno současných informací o životním prostředí. Měli bychom si umět stanovit cíle při snaze změnit, ve smyslu skromnosti a šetrnosti, své každodenní chování. Promyslet nejvhodnější pracovní aktivity a případnou spolupráci s organizacemi, které se zabývají ochranou přírody a mají mnohdy s konkrétní prací více zkušeností. Můžeme přemýšlet o přípravné výstavě, přednášce a to nejen pro naše středisko.

Uvažujeme-li, jak to všechno uděláme, musíme mít na mysli, že chceme-li v dětech i sami v sobě vypěstovat nějakou vlastnost, rozvíjet nějaký postoj, je nezbytné propojení s činností a zážitkem.

Účinnější je úkol „něco objevit“ než jen něčemu se naučit. Proto maximálně podporujeme vlastní iniciativu, tvořivost, motivujeme k vlastním projektům, ale nesmí chybět jejich včasné zhodnocení. Časový horizont – kdy – vyplývá ze způsobu naší práce. Aktivitu budou rozloženy do celého roku, zejména ty, které míří na změnu našich postojů a chování, kde jde o poznání a vzdělávání.

Tábor bude místem, kde si své znalosti ověříme a kde budeme řešit žhavé požadavky, co se vším tím, co po naší přítomnosti v přírodě zůstává, jak místočko našich společných zážitků a poznatků co nejméně poškodit a také uzavřít do své duše.

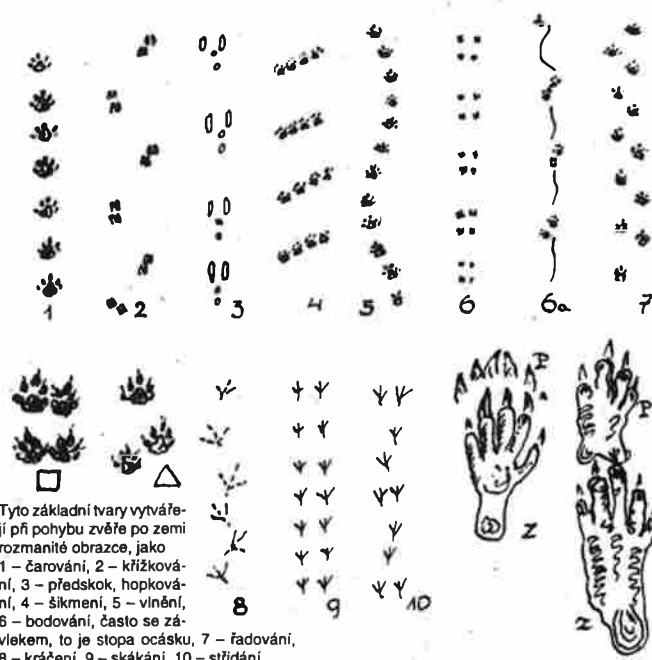
Snažíme se v naší příloze přinášet nápady, informace, inspirace s vědomím, že každý musí hledat svou vlastní cestu. V činnosti orientované ke globální problematice životního prostředí zatím tápeme, hledáme neúčinnější metody. Je proto nezbytné si zkušenosti sdílet, vyměňovat a konfrontovat je. Bez spolupráce a dobré informační sítě je práce obtížnější.

Bylo by škoda každý dobrý nápad neuplatnit, nepodělit se o vyzkoušené praktiky, jak šetrně v přírodě pobývat, co zajímavého a krásného si přechíst. Scházejte se a pište.

Po plánovací úvaze se vraťme do zimní přírody, která nám v těchto měsících odhaluje svou holost bez listů a květů a upoutává pozornost krásou prapůvodní – skalisky, kameny a jejich skromnými porosty mechů a lišejníků. V plném vegetačním období jsme zahlceni bujnou zelení a rozmanitostí všeho živého, ale teď zkusme pocítit, co je pro nás skála, jak ji vnímáme, jak k nám promlouvá její tvrdost, trvalost. K tomu jsme vybrali dnešní čtení.

Chceme vás seznámit s americkým básníkem, velkou osobností světové poezie, Robinsonem Jeffersem (1887 – 1962). Postavil na mořském útesu Karmel vlastníma rukama kamenný dům s Jestřábi věží pro svou rodinu, s výhledem na moře, skaliska, ptactvo, stromy. Do zdi jídelny ve věži zazdil kamínky z cest a toulek.

Janka P.

Tyto základní tvary vytvářejí při pohybu zvířete po zemi rozmanité obrazy, jako

1 – čarování, 2 – křížkování, 3 – předskok, hopkování, 4 – šikmení, 5 – vinění, 6 – bodování, často se záplekem, to je stopa očásku, 7 – řadování, 8 – kráčení, 9 – skákání, 10 – střídání.

pásma aspoň dva metry dlouhého. Také se měří vzdálenost předních stop od zadních, úhel rozevření spárků, délka překrytí jedné stopy druhou, obvykle přední zadní. Ke každé stopě, kterou si takto

změříme, si poznamenejme den, místo, podklad, jaké bylo počasí, hodinu, kdy jsme stopu kreslili a odhad stáří. K tomu si potřebujeme dobře všimnout vzhledu okrajů stopy – zda do ní není

navátý písek, listí, zda jsou okraje ostré, rozdrobené a uvažujeme kdy přšelo, váł vítr, kdy mrzlo, padal sníh, tálo. To vše postupně vám dá schopnost rozpoznat stáří stopy.

Ale upozorňuji, to se nenaučíte při jednom stopování a často to trvá dlouho. Najdou se stále nové a nové možnosti vlivů počasí na vzhled stopy.

Mimo tyto typické pohybové stopy jsou ještě takové, které jsou také způsobeny pohybem zvířete, ale nejsou to otisky končetin. Jsou to setřené a rozetřené kapky rosy na listech trav, vykopnutý kámen, po kterém zůstal dolíček, polštářek mechu vydloubnutý spárkovou stopou. „Nebeská znamení“ – jsou koncové haluzky větví přeražené a nalomené paroží jehla a daňka, chlupy zachycené v borce stromu o který se drbál kanec, buchtování – to je rozrytá mokrá hlina od divočáků, dýchánky – místa kde přespávají koroptve pod větvemi ostružin, pokrytého sněhem. Další stopy lze najít tam, kde zvířete odpočívalo – pekáč po zajici, lože po smě a jelenu, nory, doupata, hnízda, jak mezi vnitřkem stromu, kde hnízdo bylo vytesáno datlovitými ptáky.

Další stopou jsou stopy újedové.

Také to jsou zbytky kořisti, kterou zvířete pojídalo, vývržky, převážně dravců, které podle povlaku a obsahu nám povědí, která sova je vyvrhla.

Dalším stopovým jevem jsou střikance na kmenu stromu, který je pozorovatelnou dravce, rozmanité tvary, barva a ob-

Robinson Jeffers: O KRÁSNÁ SKÁLO

ilustrační grafika Ladislav Rusek – Šaman

Strávili jsme noc v neschůdné rokli Ventanského potoka pod východní rozsochou. Skalní stěny a horské hřbety, samý les a les, nám trčely nad hlavou, javory, sekvoje, vavříny, duby madrona i nejhorejší vysoké, štíhlé santaluciánské jedle, vzhlížející nad vodopády přikré skály k hvězdným propastem.

Leželi jsme na kamení a udržovali malý oheň pro zahřátí.

Po půlnoci jen dva tři oharky rudé zářily do tmy v počínajícím chladu; přiložil jsem hrst suchých vavřínových listů na skomírající ohniště a obložil je kleslým a opět uleh.

Oživený plamen

ozářil tvář mého spícího syna a jeho druha i mohutné čelo kolmé stěny rokle za potokem. Ozážené listy mi tančily nad hlavou

v závanech vzduchu rozehrátého ohněm a bylo lze rozeznávat kmeny stromů; ale především skalní stěna upoutávala mé oči i mysl. Nebylo na ní nic zvláštního - světle šedý diorit s dvěma třemi šikmými pruhy,

dávno uhlazený nekonečným padáním suť a vod; žádné kapradí ani lišejník, jen čistá nahá skála... jako bych viděl

skálu v prvotním čase. Jako bych skrze povrch ozážený plameny, zahlédl podstatu její hmoty – její niterný

život. Nic zvláštního... a přece nemohu ani

říc, jak to bylo zvláštní: zamiklá vášeň, niterná ušlechtilost a dětská líbeznost – a úděl rozdílný

od našich osudů. Skála v horách jako mohutné usmávající se dítě.

Jednou zemru a také mí chlapi

dožijí a zemrou, náš svět projde rychlejšími křečemi změn a objevů a tento věk zajde a vici budou výt v sněhu kolem nového Betléma.

Ale tato skála

zde bude dál, mohutná, vážná a nikoli mrtvá – energii svých atomů bude dále podírat celou horu, osamělá skála po mnoha navrstvených staletích, do jejíhož bytostného života jsem se vcítil s láskou a s obdivem.

PRAVIDLA ZÁVODU

VLČAT

„O PUTOVNÍ TOTEM NÁČELNÍKA“

A

SVĚTLUŠEK

„O PUTOVNÍ VLAJKU NÁČELNÍ“

1994

A B	1	C D	B A
C D	2	C D	A B
A B	3	C D	A B
C D	4	C D	A B
A B	5	C D	B A
C D	6	C D	B A
A B	7	C D	B A
C D	8	C D	B A
A B	9	C D	A B
C D	10	C D	A B
A B	11	C D	A B
C D	12	C D	B A

PRIRODA II. – ZIVOČIHOVÉ

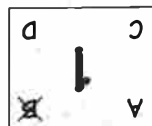
<p> PRÍRODA I. - ROSTLINY, DRĚVINY, HOUBY, PLODY </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>
<p> 1 </p>	<p> 2 </p>	<p> 3 </p>	<p> 4 </p>	<p> 5 </p>	<p> 6 </p>	<p> 7 </p>	<p> 8 </p>
<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>
<p> 9 </p>	<p> 10 </p>	<p> 11 </p>	<p> 12 </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>	<p> A B C D </p>

**PRÍRODA I. – ROSTLINY,
DREVINY,
HOUBY, PLODY**

<div> <div>C</div> <div>5</div> <div>A</div> </div> <div> <div>B</div> <div>5</div> <div>A</div> </div>	<div> <div>C</div> <div>6</div> <div>D</div> </div> <div> <div>B</div> <div>6</div> <div>A</div> </div>	<div> <div>C</div> <div>7</div> <div>D</div> </div> <div> <div>B</div> <div>7</div> <div>A</div> </div>	<div> <div>C</div> <div>8</div> <div>D</div> </div> <div> <div>B</div> <div>8</div> <div>A</div> </div>
<div> <div>A</div> <div>1</div> <div>B</div> </div> <div> <div>C</div> <div>1</div> <div>D</div> </div>	<div> <div>A</div> <div>2</div> <div>B</div> </div> <div> <div>C</div> <div>2</div> <div>D</div> </div>	<div> <div>A</div> <div>3</div> <div>B</div> </div> <div> <div>C</div> <div>3</div> <div>D</div> </div>	<div> <div>A</div> <div>4</div> <div>B</div> </div> <div> <div>C</div> <div>4</div> <div>D</div> </div>

**SKAUTSKE
ZNAČKY**

A	1	C	D	B	A
B	2	C	D	A	B
C	3	C	D	A	B
D	4	C	D	A	B
A	5	C	D	B	A
B	6	C	D	A	B
C	7	C	D	B	A
D	8	C	D	B	A
A	9	C	D	B	A
B	10	C	D	A	B
C	11	C	D	A	B
D	12	C	D	B	A

VZOR:

DOPRAVNÍ ZNAČKY

SPRAVNE ODPOVEDI ZAŠKRTNETE KRIŽKEM

A. Základní ustanovení

1. Závodní včelář „O putovní totem náčelníka“ a světlušek „O putovní vlnajku náčelníka“ (dále jen závod) se mohou zúčastnit jednou šestkou (hlídkou) všechny řádné registrované roje a smečky, popř. včeláři a světlušky registrované při oddělech skautů a skautek Junáka (dále jen výchovných jednotek). Včeláři a světlušky závodí v samostatných závodech, které se mohou konat ve stejný den na stejné trati.

2. Závod se koná v pravidelném dvouletém intervalu (vždy v sudých letech). Je tříkolový, postupový. Začíná okresním (obvodním) kolem, ze kterého postupuje podle předem dohodnutého postupového klíče určeny počet hlídek (nejlépe po dvou) do druhého kola, pořádaného pro územní celky odpovídající byvalým krajům. Z každého druhého kola postupují do ústředního kola pořádaného ORJ. Přibírají dvě hlídky včelářů, dvě hlídky světlušek a včelářská hlídka včelářů (Nový Jičín) a světlušek (Majáček Liberec) ze závodu v Poštěpě 1992 tj. 17 + 17 hlídek.

3. Základní okresní (obvodní) kola se uskutečňují nejpozději do poloviny května (v roce 1994 do 15. 5.), druhá kola do poloviny června (v roce 1994 do 18. 6.) a třetí ústřední kola se pak uskuteční ve dnech 23. - 25. září téhož roku. Pořadatelem závodu v jednotlivých kolech jsou příslušné nebo pro druhé kolo pověřené okresní (obvodní) rady Junáka a pro třetí kolo ústřední rada. Velitel jednotlivých kol jsou pověřování výchovnými zpravodaji a zpravodajky těchto rad (ve třetím kole pak předseda odboru včelářů NČHČ a předsedkyně odboru světlušek NDK) a hlavními rozhodci: mí předsedové pořádkových rad (v případě třetího kola pak náčelní DK a náčelník CHK). Pro koordinaci všech kol závodu a pro přípravu a realizaci třetího kola je ustaven Stáb závodu.

4. O průběhu jednotlivých okresních (obvodních) i druhých kol podávají jejich velitelé podrobnou zprávu Stábu závodu. Zpráva obsahuje nejen výsledky závodu, ale i celkové hodnocení. Pro další snahu zpracování zpráv je k tomuto účelu vydán vzorový formulář (viz vzor).

Závod včelářů a světlušek 1994

5. Po skončení ústředního kola se vydává celková zpráva o průběhu a výsledcích celého závodu, obsahující návrhy na případné úpravy pravidel a zdokonalení závodu.

B. Složení a vybavení hlídek

6. Všechny registrované výchovné jednotky (viz odst. 1) přihlašují do prvního kola závodů jedenácti člennou hlídku (pořadatel okresního kola může zvážit a umožnit start i více hlídkám z téže jednotky), která působí po celou dobu závodu jako samostatná šestka.

V případě nutné potřeby (nemoc, zranění, apod.) je možno v následujících kolech provést změny ve složení hlídky (použitím náhradníků – viz odst. 8). Případné změny musí být nahlášeny a projednány s pořadatelem daného kola nejpozději před startem závodu.

7. Do hlídky mohou být zařazeni pouze závodníci mladší 11 let, přičemž rozhoduje ročník narození (v roce 1994 mohou startovat pouze závodníci ročníku 1983 a vyšších). Nejmenší věk není omezen, nedoporučuje se však účast mladších než sedmiletých. Složení hlídky určuje vůdce (vůdkyně) výchovné jednotky.

8. Přihláška k závodu (viz vzor) obsahuje číslo a místo působení výchovné jednotky, kontaktní adresu na jejího vůdce či vůdkyni, číslo a název střediska, u vyšších kol též určení okresu (obvodu), jména a příjmení členů hlídky (včetně náhradníků) a rok jejich narození. Počet náhradníků (nejlépe 1–2) pro dané kolo může upravit jeho pořadatel ve vydaných propozicích. Přihlášku do okresního (obvodního) kola podává vůdce výchovné jednotky v termínu stanoveném příslušnou radou, podání přihlášky do vyšších kol pak zajišťují velitelé závodu, ve kterých se hlídka pro postup kvalifikovala. Již velitel prvního kola pro kolo druhé a velitel druhého kola pro kolo ústřední.

9. Každý člen hlídky bude mít úplný a v rámci hlídky jednotný skautský kroužek. Dále bude mít u sebe platný skautský průkaz, píšťalku, obyčejnou tužku, KPZ, píšťalku, nikoli však zápisník. O dalším vybavení rozhoduje hlídka doprovázející činovník. Uvedené vybavení má každý závodník uložené v batohu, který nesí na zádech.

PRŮVODKA ZÁVODU

VLČAT „O PUTOVNÍ TOTEM NÁČELNÍKA“
SVĚTLUŠEK „O PUTOVNÍ VLAJKU NÁČELNÍKA“

START. ČÍSLO	ODDIL
--------------	-------

SVĚTLUŠKY VLČATA	Hod		
	cíl	start	čas na trati
	zdržení	výsledný čas	body
	konečný výsledek		

CELKOVÝ POČET BODŮ	UMÍSTĚNÍ
--------------------	----------

KONTROLA	BODY DICIPLÍNY	CHOVÁNÍ BODY	BODY CELKEM	ZDRŽENÍ MIN.	PODPIS ROZHOD.
NÁSTUP HLÍDKY					
ZNALOST PŘÍRODY I.					
ZNALOST PŘÍRODY II.					
KRMENÍ BALÚA					
PRVNÍ POMOC					
ZATLOUKÁNÍ HŘEBÍKŮ					
DOPRAVNÍ ZNAČKY					
SETONOVA HRA					
SKAUTSKÉ ZNAČKY					
ŠIFROVANÉ DOPISY					
PŘEKÁŽKOVÝ BĚH					
ČAS NA TRATI					
SOUČET					

G. Všeobecná a závěrečná ustanovení

kterém je hlídka povinná se dostavit k první kontrole – nástupu a hlášení hlídky ke startu závodu. Do průvodky se dále zapisuje čas na startu a v cíli. Na každém stanovišti rozhodčí potvrdí svým podpisem průchod hlídky, zapisí ohodnocení disciplíny a hodnocení hlášení a chování hlídky, popř. čekací čas. Pro jistotu provádí rozhodčí na stanovištích zápis bodů do seznamu prošlých hlídek.

29. Komise rozhodčích v cíli závodu vyhodnotí testové disciplíny – sečte body hlídek v jednotlivých disciplínách včetně bodů za čas na trati a hlášení a chování hlídek.

30. Závod vyhrává hlídka s největším počtem bodů. Pořadí na dalších místech je určeno počtem získaných bodů. V případě rovnosti bodů se na lepším místě umísťuje hlídka s nižším celkovým věkem hlídky.

31. Vyhlášení výsledků se provádí na společném závěrečném nástupu. Vítězné hlídky všech kol obdrží odpovídající stuhu na vlajkovou žerd či totemovou hůl. Vítězná hlídka světlušek v ústředním kole získá putovní vlajku náčelní a hlídka vítězů putovní totem náčelníka. Hlídka na prvním až třetím místě obdrží diplomy, všichni účastníci pak pamětní list. O cenách a jiných odměnách rozhoduje vždy pořadatel dle svých možností.

F Rozhodčí

32. Velitelé jednotlivých kol závodu si sestaví (jmenují) příslušný sbor rozhodčích podle vlastního uvážení tak, aby byl v daných podmínkách závodu zajištěn jeho hladký průběh a objektivita rozhodování. Na každé kontrole jsou minimálně dva rozhodčí. Rozhodčí mohou být společně pro závod vřít i světlušek.

33. Rozhodčí svým klidným a laskavým chováním dotvářejí pohodu a atmosféru závodu. Jsou si vědomi, že nesmějí pomáhat hlídce při plnění disciplín, zvláště v momentech, kdy se na ně obrátí některý člen hlídky s dotazem.

34. Případné protesty může podávat pouze delegovaný doprovod hlídky a budou projednány jen tehdy, budou-li podány nejpozději do 15 minut po doběhu poslední hlídky do cíle.

35. K jednotlivým kolům závodu vydá pořadatel samostatné propozice, týkající se zejména místních, časových a dalších organizačních pokynů (např. pořadí disciplín, financování).

36. Každou hlídku doprovází při cestě na závod určený činovník, nejlépe vůdce výchovné jednotky. Viasního závodu se však s hlídkou neúčastňuje. Vstup do prostoru závodu je dovolen pouze rozhodčím a velitelem závodu určeným činovníkům.

37. Podle možnosti pořadatele je možno tento závod pořídat jako jednodení či dvou-denní. Pro hlídky, které nejsou na trati je vhodné připravit doplňující program – další hry, soutěže, posezení se zpěvem u ohně apod.

38. ORJ, ale i střediska či jejich výchovné jednotky mohou tento závod pořádat i např. i pro dvojice, jednotlivce) každý rok, tedy i v letech, kdy není závod oficiálně vyhlášen. Pro tyto neoficiální závody je možná úprava pravidel.

Slovo závěrem:

Držte v ruce znění pravidel Závodu vřít a světlušek pro rok 1994. Věříme, že ten užký prostor pro úpravy podle místních poměrů a pro tvořivost pořadatelů, který jsme ponechali, bude zpestřením a přínosem nejen pro letošní závod, ale i pro budoucí ročníky. Neudělejme z něj zdroj malicherných sporů, protestů a zloby. Raději se radujeme a těšíme z radosti našich nejmenších. Věříme pevně, že jim se bude závod líbit, být třetí a utrousí nějakou tu slizku, pokud zrovna nevyhráli. Budme laskaví, budme tolerantní, budme...

PAMATUJME, ŽE NAŠÍ SNAHOU NEJLEPŠÍ BUD CINI!

prosinec 1993

Odbor vřít NCHK Odbor světlušek NDK

VZORY:

Klíč k šifře:

7³1¹2¹9² –
9³1¹3⁴5³1¹ –
8¹7²2²4³ –
2¹6¹6²7¹1¹8²5⁴3¹3³ –
– 9³5³1¹3²2⁴3

TADY ZAČÍNÁ

ÚSEK

DOPRAVNÍCH

ZNAČEK

Klíč k mřížce:

NA KRAJI LESA

JE ZAČÁTEK

ÚSEKU PŘÍRODA

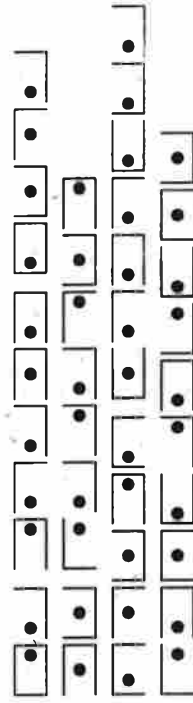
ŽIVOČICHOVÉ

ABC 1	DEF 2	GHCh 3
----------	----------	-----------

IJK 4	LMN 5	OPQ 6
----------	----------	----------

RST 7	UVW 8	XYZ 9
----------	----------	----------

ABC DEF GHCh	IJK LMN OPQ	RST UVW XYZ
--------------------	-------------------	-------------------

PŘÍHLÁŠKA **K ZÁVODU VLČAT „O PUTOVNÍ TOTEM NAČELNÍKA“** **SVĚTLUŠEK „O PUTOVNÍ VLAJKU NAČELNÍKA“**

OBLAST STŘEDISKO _____

OKRES ODDíl _____

Vůdce výchovné jednotky

Jméno, příjmení _____

Kontaktní adresa _____

Hlídky: Jméno, příjmení, narozen/a

NÁHRADNÍCI: Jméno, příj., narozen/a

1. _____ 1. _____
2. _____ 2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že všichni členové (členky) hlídky jsou zdraví (zdravé), schopní (schopné) zúčastnit se závodu a jsou registrovanými členy Junáka

datum _____

podpis vůdce _____

Doprovázející rozhodčí

Jméno, příjmení: _____

adresa: _____

lečka do své tabulky. Za každé správné zakreslené kolečko získává člen hlídky 0,5 bodu, hlídka maximálně 30 kladných bodů (respektive 24 bodů).

23. Skautské pochodoové značky

Pro značení úseku v délce cca 100 – 150 m se použijí skautských pochodoových značek. Značky z různého materiálu se mohou významově opakovat. U vybraných deseti značek bude umístěna vzestupná číselice na tuhém papíru velikosti 5 x 5 cm. Hlídka do předem připraveného papíru vpišuje k jednotlivým číslům význam pochodoových značek. Skautské pochodoové značky byly uvedeny v časopisu Skaut – Junák č. 3/93. Za každou správnou odpověď získává hlídka 2 body. Celkové maximálně 20 kladných bodů.

24. Šifrované dopisy

Každá šestka cestou po skautských pochodoových značkách najde dvě obálky se zšifrovanými dopisy. V obálkách má 1 tabulky pro rozšifrování dopisů. Tyto otvírá až na stanovišti „šifrované dopisy“ a zde je také luští. Jedna trojice členů hlídky luští samostatně jednotlivou mřížku, druhá trojice druhý šifrovaný dopis (viz uvedené vzory). Text šifrovaných dopisů může určovat cestu k další disciplíně. Hodnocení disciplíny:

- vyuštění dopisu do 3 minut = 15 bodů
- do 4 minut = 10 bodů
- do 5 minut = 6 bodů
- do 6 minut = 3 body
- do 7 minut = 1 bod

Uvedené body jsou pro každý zkušební hlídka může tudíž celkem získat maximálně 30 bodů.

Nevyužití 11 hlídky jeden z dopisů či oba, sdělí ji rozhodčí obsah.

25. Překážkový běh

Trat pro překážkový běh by neměla být delší než 60 metrů. Poradatel podle počasu a možnosti terénu sestaví trasu běhu při výběru minimálně šesti z následujících možných překážek

- běh pozpátku – krátký běh do kopce – přeskok laťky nebo nataženého lana – skákání po pravé a levé noze – skákání sručmo – kotouč vpřed – přechod po kládě – přeskok přes příkop – podlezání laťky nebo lana – sběr kamínků (např. do kelímku od jogurtu) – pře-

nesení nádobky s vodou z patřezu na patřez – slalomový běh mezi kmeny

Začátky jednotlivých překážek a cíl musejí být viditelně označeny. Překážkový běh se absolvuje jako běh štafety. První závodník hlídky na znamení rozhodčího (mávnutí praporem) vyběhne a postupně plní úkoly. Po předání štafety přímou cestou vyběhne další člen hlídky. Po dosažení cíle posledním závodníkem hlídky se stopne čas. Již celkový výsledný čas celé hlídky.

Vítězná hlídka se určí až po absolvování tratě všemi hlídkami a získá 2x tolik bodů, kolik je hlídek, minimálně však 20 bodů. Každá další hlídka získává o bod méně. Od počtu takto získaných bodů se odečtou ztrátové body za nesprávné splnění úkolu (šrovnání laťky, pád z klády, nesprávné skákání po jedné noze, nepřeskočení příkopu spod.), světlušky a vlčata se hodnotí samostatně.

26. Čas na trati

Na startu, odkud hlídka vyrazí na trat minimálně v pětiminutových intervalech, a který následuje cca 15 min. po nástupu hlídky k závodu, je hlídce do průvodu zapsán startovací čas. Po doběhnutí posledního člena hlídky do cíle je zapsán celový čas. Rozhodčí na stanovištích na trati jsou povinni pečlivě měřit a zapisovat (nejlépe na celé minuty) čekací doby, které se mohou vykynout při návratu na kontroláci.

Hodnocení: Po dokončení závodu poslední hlídka se sestaví pořadí podle délky času hlídek na trati. Hlídka s nejlepším časem získá 2x tolik bodů, kolik je hlídek, minimálně však 20 bodů. Každá další hlídka získává o 2 body méně. Světlušky a vlčata se hodnotí samostatně.

27. Na každém stanovišti obsazeném rozhodčím včetně cíle, se hlídka při příchodu a odchodu hlásí. V cíli se navíc kontrolí pokřikem. Rozhodčí na každém stanovišti mimo hodnocení vlastní disciplíny hodnotí též hlášení a chování hlídky, a to v rozmezí 0 – 2 body (0 – špatně, 1 – údobné nedostatky, 2 – bez chyby)

E. Vyhodnocení výsledků závodu

28. Každá hlídka je vybavena průvodkou, na které je zaznamenáno startovní číslo a čas ve-

hradní, babočka admirál, babočka paví oko, bekyně mniška,
 – kuna lesní, liška obecná, zajíc polní, kočka divoká, hraboš polní, veverka obecná, krtek obecný, jezeček západní,
 Za správné určeného živočicha získává hliďka 2 kladných body.
 Maximálně 24 kladných bodů.

17. Znalost přírody II. – rostliny, dřeviny, houby, semena, plody
 Do vzdálenosti maximálně 10 m na obě strany od značené trasy jsou u živých rostlin, hub, semen a plodů a na živých stromech ve výšce 1-1,5 m jednoznačně umístěny čtveřky formátu A5. Tyto jsou vzestupně číslované a jsou na nich uvedeny vždy 4 názvy dřeviny (popř. rostliny, houby, semena či plodu) označené písmeny A, B, C, D. Hliďka plní úkol testovým způsobem. Ostatní viz předchozí disciplína. Hlavní rozhodčí určí před závěrem dle místních podmínek celkem 12 skupin z uvedených druhů

– blatouch bahenní, jatečník podléška, pryskyřník prudký, vlaštiník větší, hlučavka bílá, slavel kysele, smetánka lékařská, jitrocel kopinatý, heřmánek pravý, teříček obecný, kontryhel obecný, jetel luční, jetel plazivý, rmen rolní, mateřídouška obecná, pampeliška vrstnatá, rozrazil relikviek
 – smrk ztepilý jedle bělokorá, bříza bračadovitá, borovice lesní, modřín opadavý, buk lesní, dub letní, habr obecný, topol osika, javor klen, jasan, jirovec maďal (kaštan), tlník obecná, lípa srdčitá, bez černý, ostružiník maliník, pámeťník poříční,
 – hřib smrkový, hřib žlučkový, kozák březový, křemenáč osikový, klouzek žlutý, liška obecná, ryzeč pravý, bedla vysoká,
 – žito, pšenice, oves, ječmen, slunečnice, bukvice, lípa, žalud, kaštan, šišky – smrk ztepilý, borovice lesní, modřín opadavý, jeřábina, dvojnážky javoru (klen)
 Za správné určení druh získává hliďka 2 kladné body. Maximálně 24 kladných bodů.

18. Krmení Balla

Hlava medvěda Balla má otvor úst 40 x 50 cm ve výš 1 m nad zemí. Jednotliví členové hliďky postupně hází do otvoru míčky ze vzdálenosti 3 metrů. Každý člen hliďky má tři pokusy. Za zásah míčkem do úst medvěda

získává člen hliďky pro svou hliďku 1 bod. Celkem může hliďka získat 18 bodů.

19. První pomoc

Rozhodčí na stanovišti vylosuje tři z následujících osmi úkolů. Tyto pak plní všechny zástupci hliďky.

- ošetření drobné řezné rány
 - jednoduší obvaz palce
 - stažení podvrtnutého kotníku šátkem
 - ošetření odřeniny nebo puchýře
 - spálenina
 - odstranění klišaté
 - krvácení z nosu
 - ošetření bodnutí hmyzem – včela, vos
- Hliďku rozdělí šestník do dvojic a každá dvojice plní samostatně svůj úkol. K dispozici má kompletně vybavenou oddílovou lékárničku.

Podle provedení úkolů či zodpovězení otázky může každá dvojice získat 0-10 kladných bodů. Hliďka maximálně celkem 30 bodů.

20. Zatoulání hřebíků

Úkolem každého člena hliďky je zatlouci kládivem těžkým 0,300 kg do odřezku trámy 3 hřebíky dlouhé 63 mm. Členové hliďky zatoulají hřebíky postupně. Mají k dispozici pouze jedno kládívo.

Za každý zatlučený hřebík (je vidět pouze hlavička hřebíku) získává člen hliďky 1 bod, celkem může hliďka získat 18 kladných bodů.

21. Dopravní značky

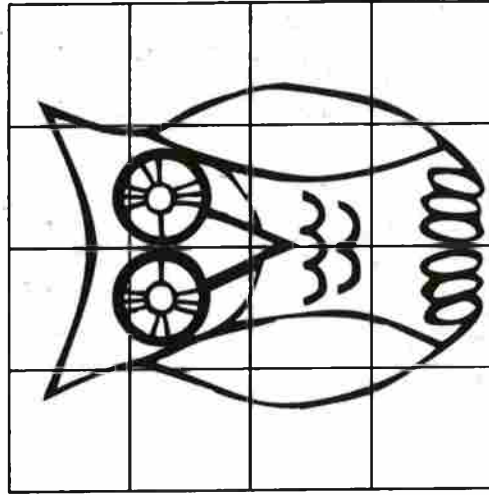
Tato disciplína bude plněna testovým způsobem obdobné jako „Příroda I“. Hlavní rozhodčí vylosuje před závěrem 12 dopravních značek z celkového počtu.

Za správné určení značku získá hliďka 2 kladné body, maximálně 24 bodů.

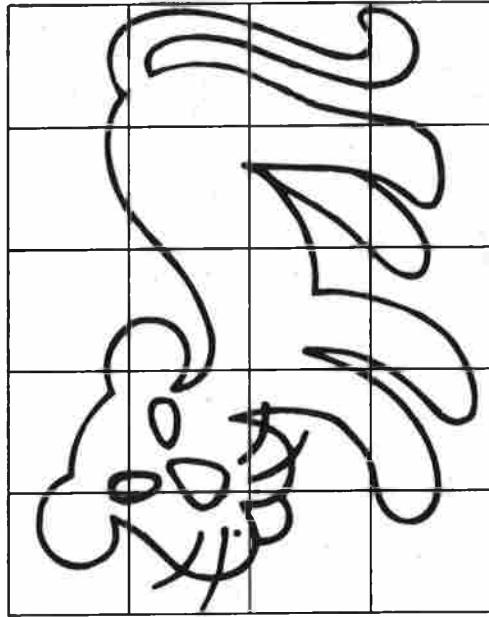
22. Setonova hra

Rozhodčí mají k dispozici 2 tabulky rozdělené na čtverce. Jednu o 20 polích s nakresleným širchánem pro včata a druhou o 16 polích s nakreslenou sovou pro světlušky. V deseti, respektive osmi polích jsou umístěna velká černá kolečka. Tabulka je zakryta.

Každý člen hliďky obdrží tuhou tabulku ve zmenšeném měřítku. Po odkrytí velké tabulky si po dobu 1 minuty prohlíží umístění černých koleček. Jeho úkolem je zakreslit zcela samostatně během 2 minut černá ko-

SETONOVA HRA: světlušky – sova
 včata – širchán

ZÁVOD VLČAT A SVĚTLUŠEK 1994

Výsledková listina okresního (krajského) kola závodu,
konaného dne 14. května 1994 v Českých Budějovicích

Pořadatel závodu: 4. středisko „VAŘEHA“ České Budějovice
 Velitel závodu: Ing. Zdeněk Urban; Ledenická 61, 370 00 České Budějovice
 (včetně kontaktní adresy)
 Hlavní rozhodčí: Olga Bolechová
 Místo konání: Borek, 5 km severně od Českých Budějovic
 Stručný popis závodu: závod proběhl podle pravidel, ve všech disciplínách včetně 13. zařazené jako překvapení – „ruská kuželka“ s možností získání max. 18 bodů. Protesty nebyly podány.

PŘEHLED VÝSLEDKŮ ZÁVODU – světlušky (vlčata)

Pořadí	Start. číslo	Číslo oddílu	Místo	Disciplíny													Bodů celkem
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
1.	7	8.	Č Budějovice	A													
				B													
2.	2	7.	Č Budějovice	A													
				B													
3.	4	1.	Týn nad Vltavou	A													
				B													
4.	10	1.	Trhové Sviny	A													
				B													

Poznámka:

u disciplín 1 – 11 a 13 – A ... počet bodů za plnění úkolu
 B ... počet bodů za vystupování hlídky u disciplín obsazených rozhodčími
 u disciplíny 12 – A ... čas na trati
 B ... počet bodů získaných v této disciplíně

hlavní rozhodčí

velitel závodu

C. Rozsah závodu

10. Závod se skládá z plnění následujících disciplín:

- 1) nástup a hlášení hlídky ke startu
- 2) znalost přírody I. – živočišné
- 3) znalost přírody II. – rostliny, dřeviny
- 4) kmeny Bařla
- 5) první pomoc
- 6) zastloukání hřebíků
- 7) dopravní značky
- 8) Setonova hra
- 9) skautské pochodové značky
- 10) šifrování dopisů
- 11) překážkový běh
- 12) čas na trati

11. S výjimkou první uvedené disciplíny je podle místních podmínek a počasí možno na úrovni obou nižších kol některé disciplíny vynechat. Pořadatelé všech kol mají nadprávo právo zařadit do závodu navíc jednu disciplínu jinou (oblibnosti maximálně na úrovni střížné stopy), ať již předem oznámenou nebo zařazenou jako překvapení. Závod však musí obsahovat minimálně 9 disciplín.

12. Plnění jednotlivých disciplín je rovnoměrně rozloženo na trase závodu o celkové délce cca 2 km. Pořadí disciplín není závazné, je možno jej měnit podle charakteru soutěže tak, aby závod byl plynulý. Pouze první disciplína závodu – nástup a hlášení hlídky se provádí vždy na místě startu nebo v jeho nejbližším okolí.

13. Trasu závodu se doporučuje vést v členitějším zalesněném terénu a vyznačit ji dobře viditelným, nejlépe přírodním materiálem (provozní juty, stupy apod., nedoporučuje se krepový papír). Stanoviště jednotlivých disciplín jsou viditelně označena názvem, u testových disciplín pak jejich začátkem a konec. Likvidace značení trasy po závodu je samozřejmostí.

14. Pro kontrolu připravenosti trasy a možnosti nasazení měřiča hodnocení rozhodčími je vhodné, aby závod jako první absolvovala hlídka mimo soutěž, („krajského a ústředního kola“) nejlépe „domácí“ určená pořadatelem.

D. Popis jednotlivých disciplín

15. Závod začíná slavnostním nástupem všech účastníků závodu. K plnění prvního úkolu – nástup a hlášení hlídky – se hlídka dostaví v určeném čase před startem (čas nástupu jednotlivých hlídek budou veřejně vyvěšeny na přístupném místě a uvedeny v průvodce) na označené místo poblíž startu. Hlídka nastoupí v kroji do řady a šestník označený startovním číslem podává hlášení. Rozhodčí hodnotí nástup šestky, hlášení a vystupování, jednotnost a správnost kroje, úplnost vybavení. Příklad hlášení: hlídka stojí v řadě nebo zastupí, šestník zdraví – „Bratře (sestro) rozhodčí, hlídka číslo ... hlásí příchod (odchod)“.

Hodnocení:

- vybavení za každého člena 0 – 2 kladné body
- krojové vybavení – za každého člena 0 – 2 kladné body
- vystupování a hlášení 0 – 2 kladné body
- maximálně 26 kladných bodů

16. Znalost přírody I. – živočišné

Na stromech ve výšce 1 – 1,5 m a 10 m do šířky na obě strany jsou ze značené trasy viditelně umístěny barevné obrázky ptáku, zvířet, ryb a hmyzu (přepokládáme, že jednotlivé budou vydány oběma testovými disciplínami jako příloha Magazínu Skauta, Junáka). Obrázky jsou nalepeny na formátu A5 a jsou uvedeny 4 názvy živočichů, označeno písmeny A, B, C, D ze kterých je pouze jeden správný. Hlídka při úkolu testovým způsobem (po poradě předsednictva správně vyjmenuje v průvodce). Úsek je dlouhý 50 – 100 m a jeho začátek je označen nápisem. Je vhodné na konci úseku umístit další disciplínu s rozhodčím (např. kmeny Bařla), který mimo vlastní disciplínu má přidělen i o úsek. Příloha I – živočišné.

Hlavní rozhodčí před závodem vylosuje 12 zástupců z následujícího seznamu živočichů:

- kachna divoká, racké chřestivý, kaně lesní, kuřáček obecný, sojka obecná, špaček obecný, syčák koňadra, drozd zpěvný,
- úzkou oblojová, zrní obecná, ropucha obecná, skokan hnědý,
- štika obecná, pstruh obecný, kapr obecný, jelec tloušť,
- včela medonosná, čmelák zemní, sráň obecná, slunéčko sedmidělné, střevlík za-

Ad VYCHOVAŤELSKÉ POSTOJE

Znovu děkujeme všem, kteří na tuto anketu odpověděli. V této chvíli jsou údaje zpracovávány a brzy budou k dispozici.

Kalendář akcí vodních skautů 1994

[illegible]

Junák hlásí č. 5

ZPRÁVA NDIK - ODBOR LŠ

V roce 1994 hodlá NDK uskutečnit LŠ pro
vůdkyně: 1) 7. – 17. srpna

2) 18. – 28. srpna

L. Štrolová,
Křídlovická 8a, Bm 603 00.

Lesní kursy:

Žádáme oblastní zpravodajky, aby do 20. února 1994 oznámily, kdy a kde hodlají svůj kurs uskutečnit a jméno a adresu vůdkyně. Oblastní zpravodajky z Čech na adresu:

Ing. Věra Ševčíková,
Na bitýškách 647

664 71 Veverská Bítýška
Oblastní zpráva z Moravy a S

adresa: PhDr. Věra Marcelliová.

Voroněžská 1, Bmo
Za NDK Alena Tománková, místostáčetel

Z NÁČELNICTVA CHK

Ke konci ledna přestává být zaměstnancem Ústřední rady Jundka a odchází z funkce tajemníka chlapčeského kmene. Děkuji všem, kteří se mnou během uplynulých tří let byli ochotni spolupracovat. Věřím, že se mi, jakožto radovému členu náčelnictva bude dařit i nadále zastiřovat vaše zájmy.

Ondra Vanke

OZNÁMENÍ O PROVEDENÝCH LUSTRACÍCH

Na základě rozhořnutí V. sněmu Lunáka byla provedena lustrace činovníků ústředních orgánů. K dnešnímu dni (20.12.1993) jsme obdrželi tyto další doklady o lustraci, s negativ-

Junák hlásí č. 5

ním výsledkem, od tčto sester a bratrů:

Miroslav Brych, Ing. Olga Duhoňová, Věra Janoušková, František Jelinek, Ing. Hana Kvačilová, Jaroslav Macek, Vlasta Macková, Ing. Dana Mašutová, Milena Mužíková, Jana Pfeifferová, Jana Pražáková, MUDr. Alois Pučálík, RNDr. Tomáš Řehák, Ing. Vratislav Řehák, Jana Skacelová, MUDr. Vlasta Šebestová, CSC., MUDr. Eva Šmerová, Ing. František Šnajcl, Ludmila Štrclová, Ing. Karel Svella, Alena Tománková, MUDr. Milan Vacek, Ing. Karel Vaněk, Václav Veselý, Josef Volougal, RNDr. Dana Vystřelová

POZOR! NEPŘEHLEDNĚTE!

Nejvíce skautských táborů se letos nacházelo na okrese Jindřichův Hradec – cca 75 ná-
hlášených, ale nejen skautských. Z toho na-
třezemí CHKO Třeboňsko 16 nahluštěných,
Bohužel k naší malé cíl pouze asi třetina
z uvedeného počtu oficiálně požádala o po-
volení k táboření, ať již správu CHKO nebo
okresní úřad, referát životního prostředí
v Jindřichově Hradci. Lze se potom jen těžko
dítit tvrdším pohledu ze strany referátu ži-
votního prostředí na dětské tábory vůbec. Při
sátelavě leosních lábon jsm velice často
slyšel slova rozsignace ve stylu – „Jsmé tady
letos naposledy, požadavky nedokážeme
slnit“ (myslí asi)
pustné likvidace odpadů, nepro-

Dne 28.11. jsem se zúčastnil jednání svolaného správou CHKO Třeboňsko za účasti hygieniků a zástupců referátů životního prostředí taborského a jiných obhradského okresu. Hlavním bodem jednání bylo táboření v CHKO a stanovení pravidel kolem něho. Správa CHKO totiž

—

UNAK
HILASI
PRVIDELA
PRILCHA
CASOPISU
SKAUTING

Kalendář akcí vodních skautů 1994

[illegible]

Junák hlásí č. 5

v současné době zpracovává plán práce o uzření CHKO a tábořišti, která se do něj nedostanou právě jeho schválením, mají v budoucnu podstatně menší naději na úspěch, neboť budou povodňovými výjimkou ministerstva životního prostředí.

Celé jednání probíhalo pro všechny zájemce ve velice optimistickém duchu.

Zúčastněné strany podporují záměr CHKO, zájemcem, kteří již v oblasti táboří a dodržují stávající pravidla pro táboření, táboření dále umožnit a zapracovat je do svého plánu. **Zájemcem, kteří požádají o povolení v průběhu ledna 1994** dokonce částečně pomohou. Vypracují přehled tábořišť (včetně zakreslení do mapy) a pošlou jej úřadu k vyjádření dalším partnerům (referátu životního prostředí, OHES). Pokud by pak Správa CHKO vydala souhlas, nemusel by zájemce s těmito orgány jednat.

Obdobné jednání jsem ve stejném duchu a s obdobnými závěry absolvoval i na referátu životního prostředí Okresního úřadu v Jindřichově Hradci.

Co je tedy třeba udělat, máte-li zájem v CHKO či zbytků Jindřichohradeckého okresu tábořit? Zeštíť již nyní tabory 1994 připravovat. Po získání souhlasu majitele pozemku co nejdříve podat žádost o povolení k táboření. Aby se předešlo dotacíovým prátům a dalším nepříjemnostem, uvádím soupis náležitostí a údajů, které by měla žádost obsahovat:

- název „provizorní tábořiště“ a kontaktní adresu na odpovědnou osobu
- počty tábořících v jednotlivých termínech
- snímek pozemkové mapy s vyznačením políčky tábořících, minimálně však pozemkové číslo parcely, včetně uvedením katastrálního území
- je-li tábořiště umístěno na lesní půdě - viz předchozí bod - současně je nutno počítat podle § 18 zákona 96/47 Sb. (zákon o lesích) o výřinku, popř. je-li do 50 m od lesa podle paragrafu 19 o výřinku z ochranného pásma lesa (velice časté a zapominané) uvést, zda se jedná o tábořiště dříve užívané, či nové zřizované

- WC - suché (pozor na hladinu podzemní vody)
- způsob zásobování vodou
- a) pitnou
- b) užitkovou, přestava umývacími nádobami, likvidace odpadních vod (z mytí a čištění zubů, vaření, mytí nádob)
- likvidace odpadů - zřizování odpadních jam nemá smysl. Pravidlo podobné jediné možné je projevování likvidace odpadů s příslušným obecním úřadem (obce jsou ze zákona povinny zajišťovat likvidaci komunálního odpadu) a zajistit si po dobu trvání tábora nádoby na odpad i proti útržce. Je pravidlo podobné, že na jiné způsoby jako kompostování, zbytky ke kmenům, bude vyžadováno povodňový orgán předložení písemné dohody.

Závěrem jednání byla předběžná dohoda o společných kontrolách tábořů ze strany dotčených orgánů. Pravidlo podobné se občas stane, že obdržíte z různých důvodů i vyjádření negativní. Není třeba se vzdávat.

I tehdy lze dále jednat a nikdo další jednání nevyvolává. Naopak byl zdůrazňován především s ohledem na ochranu vod k jednotlivým tábořům individuální přístup. Zacheme-li však a seriózně s přípravou, vše se povede vyřešit k naší spokojenosti. A nejen na Jindřichohradeckém okrese.

Riki, NCHK

Oznámení hospodářské rady

Ekonomický odbor Junáka zavelel úřední hodiny:

Po:	8,00 - 13,00
Út:	8,00 - 13,00
St:	13,00 - 16,00

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ

Ústřední rada Junáka vypisuje výběrové řízení na místo pracovníka SKAUTSKÉHO INFORMAČNÍHO CENTRA.

Požadavky:

1. Vysokoškolské nebo středoškolské vzdělání (nejlépe knihovnictví, informati-

ka) s praxí v oboru práce s počítačem, znalost anglický (mln, psaných), příp. jiného světového jazyka.

2. Dobrá jazyková úroveň a stylistická obratnost, základy předpoklady pro žurnalistiku (pokud není uchazeč absolventem tohoto oboru).

3. Samostatná práce s počítačem, minimálně jako uživatel, optimálně tvorba programů.

4. Schopnost zpracovávat na počítači nejnovější informace vztahující se k Junáku, jak na úrovni ústředí, tak v celém hnutí.

5. Vysledky této práce formuloval do zpráv a oznamení v bulletinu Junák hlásí, který je příkladem k časopisu Skauting.

6. Do těchto zpráv zahrnout výsledky zpracování výstřžkové služby, které jsou určeny jak pro skautskou veřejnost, tak pro poště ústředí.

7. Aktivní účast na vybudování ústřední knihovny a informačních pracovišť (ve spolupráci s odborem knihovnictví a s předse-

dou zpravodajské rady).

8. Lidské a odborné vlastnosti: organizační schopnost, umění jednat s lidmi, spoleklost, poctivost a přesnost v práci, schopnost konceptu práce v oboru informatiky.

9. Skautský profil: Optimální je skautské vzdělání, není-li, pak základní znalosti historie a současnosti skautingu, také v mezinárodním kontextu.

Příhlašky s písemným zdůvodněním se přijímají do 31. ledna 1994 na adrese: Junák - Ústřední rada, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1. Příhlašení budou přivzati k výběrovému řízení písemně.

Nástup: k 1. březnu nebo k 1. dubnu 1994

Ústřední rada

EKUMENICKÁ LESNÍ ŠKOLA

(chlapecká) uspořádá letos tábor ve dnech 19. až 28. srpna. Příhlašky se základními údaji zasílejte ihned, nejpozději do 31. března na adresu Milos Blazek, Panuškova 9, 140 00 Praha 4.

ELŠ

LŠ SVOJSÍKOVY OBLASTI

se koná ve dnech 19. až 28. srpna 1994 na červeném hrádku v Sedčanech. Příhlašky přijímá tajemník PRJ br. Zdeněk Padrtík. Senovážné nám. 24, Praha 1, 116 47.

KURS LŠ PRO ROVERY

Chvíř báh kursu se bude konat ve dnech 19. - 28. srpna 1993 v Křivoněch. Je určen všem, kdo aktivně působí mezi rangery a rovery.

Předpoklady: věk 17 - 27 let, vážný zájem o vytváření programu, nároky na výkonnost tělesnou a duševní.

Předložte příhlašky (jméno, datum narození, adresa, oddíl, Junáček) ZASILETE DO 30. 4. 1994 na adresu:

Junák, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1, k rukám bratra Kopřiv

za vedení kursu V. Blíhaček a M. Zapletal

Skautská informační soustava aneb registrace na PC

Má-li váš okres zájem o zpracování registrace na počítači, necht' se obrátit na SIC.

OZVE SE NĚKDO?

Oddíl skautů a skautek z DPSG, který by chtěl v počtu asi 20 členů navštívit Inter-camp 94 v České republice, hledá český oddíl, s nímž by mohl prožít víkend 14. - 15. 5. 94, případně cestovat po naší zemi a setkával se s našimi skauty od 14. do 21. 5. OZVE SE NĚKDO?

Günter Stahl
Neudammstr. 3, 681 99 Mannheim
BRD - Tel.: 0049/621 857878

POMOZTE!!!

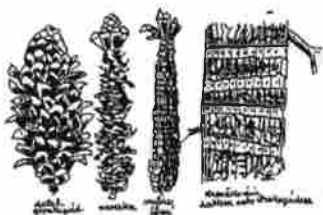
Skautskému činovníkovi z Plzně někdo ukradl bílého favorita poznávací značky PMK 51-47

Máte tedy prosím pň svých toulkách oči otevřené a zjistíte-li něco, dejte vědět na adresu: Jaroslav Balda, Klosternanova 7, 300 00 Plzeň

sah trsu. Konečně skořápky vajíček, péra, pírká, chuchvalce vlny a srsti, hlasové projevy, způsob letu, držení krku, letové útvary.

Jsou to různé ohlazené šišky, šišky zaklesnuté do rozsochy větví listnatých stromů nebo do škvíry v pařezu. Kroužkování kmene stromu, aby pták získal šlávu. Rozlousknuté a ohlazené oříšky.

Stopař musí všechno vidět, všeho si všimnout, všechno vzít v potaz. Samozřejmě nesmí si vymýšlet stopy tam, kde nejsou nebo co to nemůže být. O každé nalezené stopě si pořídí pečlivou kresbu se všemi údaji a doma ji zařadí do obálky se jménovkou zvířete, kterému patří.

Tyto své kresby doplní i dalším pozorováním ze života zvířete. Bude to zabírat čas, ale poznat „rodinný život“ má své velké kouzlo, které teprve stopařině přináší ono dobrodružství a jedinečnost. Mezi opomíjené stopy patří například krtiny, jediné stopy, které zanechává krtek. Sice se někdy objeví, velmi vzácné, i stopa jeho končetin, ale prakticky v běžném životě to stopař uvidí tak jednou za život. Jinou takovou přehlíženou stopou jsou chodbičky, vykousané v trávě od malých polních hlodavců. V zimě jsou to dokonce i tunýlky ve sněhu.

Celým jedním stopařským oborem je nauka o hnízdech a vejcích ptáků. Jedná se o materiál, z kterého jsou hnízda stavěna: stébla trav, stélky lišejníků, jemné haluzky ze stromů, peříčka, listy rákosy, různá vlákna, šupiny z borky, jindy jsou vytesány do kmenů, či ke hnízdění slouží jen mělký důlek v zemi s chudou výstelkou, nebo jen rovná plošina na skále, kde hnízdo prozrazují zbytky kořisti a vývržky.

Vajíčka jsou rozmanitě zbarvená, různého tvaru od skoro kulatých až po protáhlé, hruškovitého tvaru. Je důležité jejich rozložení v hnízdě, velikost. To vše se dá časem získat do „klíče“, který se doplňuje stále a stále, pokud se vydáváme na stopování.

Dříve se hlasy ptáků psaly s použitím not a různých slabik, dnes je možno je již nahraovat na zvukový pásek. I to je zajímavé stopování, vyžadující hodně trpělivosti, ale poskytující neobyčejná dobrodružství.

Další „stopou“ je ptačí silueta, podle které na dálku na obloze poznáváme ten který druh dravce. Dravci a sovy jsou vůbec velmi zajímaví ptáci. Bohužel dnes jsou značně ohroženi ztrátou životního prostředí a zanedbností některých myslivců, kteří si stále myslí, že káňata chytá kuřata, kachňata a div že neodnáší novorozence. Je to z neznalosti. Je pravda, že na zimu k nám přilétají káňata ze severských zemí, ale pak na jaře se vrací. Tažní ptáci jsou rovněž zajímavým objektem stopování – zjišťovat, kdy přilétají a odlétají. Jsou pro to již ověřené tabulky a budeme si o tom povídat až na jaře před přiletem prvních ptačích cestovatelů.

Jak sledovat stopu?

Předně, pohybujeme se vždy vedle stopové dráhy a vyvarujeme se do ní šlápnout, abychom nic neporušili pro případ, že bychom se museli vracet a začít stopu sledovat znovu, což se na počátku „stopařské výuky“ stává. Pečlivě sledujeme veškeré okolí kolem pohybové stopy, každé znamení, které nám může doplnit naše stopařské poznatky, získávané během sledování stopy.

Například když stopa najednou končí a u poslední stopy ptačích nohou jsou jakési otisky per a nejasný důlek, to pták vzlétl. Nebo když je zající stopa křížova-

B. Moldan: Ekologie, demokracie, trh

„Snad v žádném směru nelze situaci našeho životního prostředí označit za dobrou: je buď špatná, nebo velmi špatná, a v některých známých regionech je katastrofální. Naše krajina je devastována, hynou lesy, mizí živočichové. Přímé i nepřímé škody se odhadují na desítky a spíše na stovky miliard korun. Jsme nemocní více než jinde na světě a střední délka života je o 5 – 7 let kratší než ve vyspělých státech, kterým jsme se kdysi rovnali nebo jsme je i předčili.“

Touto neradostnou bilancí začíná kniha bývalého ministra životního prostředí ČR Bedřicha Moldana. Na rozdíl od některých podobných však nezůstává jen u vylicení katastrofické situace a morálních apelů, ale pokouší se nalézt schůdné řešení dnešního stavu.

První dvě kapitoly stručně charakterizují příčiny ekologických problémů, současné východiska a cíle ekologické politiky. Značná pozornost je věnována koncepci trvale udržitelného rozvoje jako v současnosti nejnadějnější možnosti dalšího vývoje lidstva.

Další dvojice kapitol se zamýšlí nad úlohou politiky a demokracie v ochraně životního prostředí a nad vztahem tržní ekonomiky a ekologie. Následující část knihy se zabývá některými zásadami ekolo-

gické politiky, konkrétními problémy a jejich řešení v duchu výše uvedených zásad.

Celá kniha je tak shrnutím toho nejdůležitějšího, co by měl každý občan vědět o problematice ekologie a životního prostředí.

Moldan B.: *Ekologie, demokracie, trh*. Informatorium a MŽP ČR, Praha 1992, 120 s.

Slovníček:

Inverze – nenormální zvrstvení vzduchu (časté hlavně v zimě). V údolích a pánvích se hromadí studený vzduch, nad ním je jako poklop vzduch teplejší, obě vrstvy se nemísí.

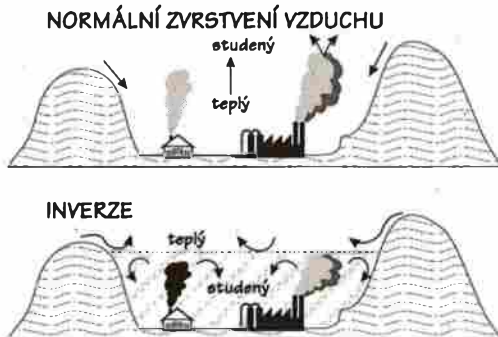
Kouřové plyny a jiné znečišťující látky se hromadí ve spodní vrstvě studeného vzduchu a dosahují extrémních koncentrací (smog).

Smog – (z angl. smoke – kouř a fog – mlha) směs mlhy nasycené SO₂ a dalšími jedovatými plyny a jemného polévatého prachu. Působí dráždivě zejména na oči a dýchací cesty (kašel, rýma, záněty dýchacích cest).

Vzniká v nevětraných údolních pánvích. Příčinou je hlavně spalování nekalitního hnědého uhlí v elektrárnách a v domácích topeništích. Důsledkem topení v kamnech může vznikat i v místech, kde je jinak vzduch čistý (vesnice v horském údolí apod.).

Jak se chovat při smogu:

1. Držet si v bytě přijatelné ovzduší (nekouřit, nevětrat, topíme-li v kamnech, používat vhodné palivo (koks, černé uhlí, dřevo))

2. Venku se zdržovat co nejméně, vyhnout se fyzické námaze.
3. Nejezdit vlastním autem – cestovat hromadnou dopravou.
4. Ve volných dnech se snažit dostat na čistý vzduch.

ná liščí, a po chvíli najdeme stopy krve, uslápaný snín a pak odchází jen liščí stopa, ale hlubší: liška si nese kořist.

Na suchém jemném písku najdeme někdy i stopy pohybu hada, tvořící pravidelné, vlnité otisky, končící obloukem. Stopu lesklého ztuhlého šlemu vytváří hlemýžď při svém „úprku“ po skále, mezi kamením nebo na listech rostlin.

Do „klíče“ si udělejte srovnávací tabulky např. spárků naší zvřeš s udáním přesných velikostí a rozdílů mezi spárky samců a samic. V Lužických horách můžeme narazit na stopu kamzíka v některých oborech na muflona. Jejich stopy zařadíte také do srovnávací tabule spárkatých stop. Rovněž tak stopy kočky, psa, lišky, vlka, veverky, zajíce a králíka.

U ptáků si udělejte srovnávací tabulku stop s plovací blanou jako: husa, kachna, labuť, divoká husa, racek. Pak srovnávací tabulky stop ptáků brodivých jako volavka, jeřáb a další, podle toho, co ve svém stopařském rajonu naleznete. Obdobně ptáků hrabavých a jejich stopám podobných, jako jsou stopy slepice, holuba, bažanta, koroptve, dnes i křepelky, vrány, tetřeva a tetřívka. Ty poslední pro ukázkou, asi je těžko najdete ve skutečnosti, ale za pokus to stojí. Stopař nikdy nefká: to nenajdu. Stopuje – a najde.

Ve všech tabulkách si vyznačujte přesné velikosti. Stopy sýkory, zvonka, hýla, zvonohlíka a dalších jsou tvarově skoro stejné, ale rozdíl je ve velikosti. Tak měřit a trpělivě hledat.

Stopy se učíte podle obrázků, fotografií, ale i podle modelů – odlitků. To je snad jediné co se dnes pokládá za „stopování“ – odlévat stopy. Je to zajímavá práce, ale předchází jí pořádné stopování, než se naučíte stopy znát a umět vybrat stopu, která si zaslouží, aby se otiskla jako „vzor“. Na zadní stranu sádrového odlitku napíšeme datum, místo a druh stopy, případně číslo dnešního stopařského úlovku.

Do stopařského zápisníku si poznamenejme také tuto práci. Doma pak je nutno udělat „pozitivní“ stopu, neboť to, co jsme pořídili venku, je tak zvaný „negativ“. Ten potřeme rozpuštěným voskem, nebo parafinem, ale velmi citlivě a jemně. Pak si připravíme větší truhlík (5 cm x délka celé stopy x šířka x v cm celé stopy). Nakreslíme na dno postavení stop, přední a zadní končetiny, a po částech zaplníme hustší sádrou, do které vtiskneme negativ. Odsuneme lepenkový pásek, jímž jsme oddělili pracovní pole a pokračujeme dál, až vyplníme celý truhlík celkovou pohybovou stopou. Necháme dokonale uschnout a pak opatrně tahem nahoru vyjme „negativ“, které pečlivě uschováme k případnému odlití dalšího „pozitivu“. Pozitiv postříkáme bezbarvým lakem, opatrně štítkem se jménem živočicha a určením, o jaký druh stopy se jedná: krok, klus, úprk a podobně.

Odlitky ve „stopařské sbírce“ uchovávané v igelitových sáčcích. Používáme je jako učební pomůcku, než se vydáme opět do terénu pro další úlovky.

Zápisky, kresby, fotografie, odlitky stop, sbírka skořápek, pírek, vyvržků a modelů trusu z kamnářské hlíny, kterou vypálíme a obarvíme, okousané šišky, oříšky, fotografie míst, kde zvířata pojídala svoji kořist, trávil noc nebo hodiny odpočinku ve dne, případně pásky s nahrávanými hlasy, to vše pomalu vytváří zajímavý **stopařský archiv**, i když to není ze stopařské vědy ještě všechno.

Patří sem i zápisky, fotografie, kresby z pozorování „rodinného života“ živočichů. Tyto „úlovky“ vyžadují hodně trpělivosti, pozorovací bystrosti, ale jsou to zážitky neopakovatelné a plně naplněné dobrodružství. To je již etologie živočicha.

K archivu patří i kresba živočicha popsaná „mysliveckou mluvou“. Čeští myslivci, kteří měli odkaziva vysoké znalosti a zkušenosti, po staletí svého trvání vytvářeli typickou mysliveckou mluvu. Bylo by škoda, kdyby se ztratila z povědomí nové generace, aspoň skautských stopařů. Rovněž měli myslivci své značky a signály, pověry a pověsti, ale o tom přistě.

Pro doplnění znalostí a „klíče“ uvádím **pomocnou literaturu**, kterou si vyhledejte v některé z veřejných knihoven.

K. Dolejš: Stopařství, SZN, Praha 1984 (Skautské stopařství, 1990)

K. Kostron: Stopy a zvířata, Jun Praha, 1970

M. Klíma: Jak číst ze stop, MF, Praha, 1958

M. Vosátka: Tábornická encyklopedie, MF, Praha, 1971, 1985

Pták roku 94

Pro letošní rok se jím stal ČAP BÍLÝ. Pokuste se sami shromáždit informace a udělat něco pro jeho záchranu u nás. A o vašich aktivitách nám určitě napište.

Stromy svobody – výzva TISu

Na výzvu v 1. a 2. čísle Skautingu se ozvaly tyto kolektivy:

Lípu na Masarykově náměstí ve Vizovicích vysadilo místní skautské středí-

sko. První stromek republiky však zasadili tamtéž již v roce 1990.

Strom svobody vysadili také skauti ze střediska 610 07 z Velkého Meziříčí.

Při příležitosti zasažení lípy v Čechových sadech se30. 10. sešlo 95 skautů a skautek. Inspiroval je k tomu nápad v okresním skautském časopise ABAHOA (Třebíč).

Pokud víte o dalších stromech, prosíme, pošlete krátkou zprávu na adresu:

TIS – Hucul Club, Puškinsovo nám. 6, 160 00 Praha 6

V září 1993 byl zahájen 22. ročník soutěže kolektivů dětí a mládeže, které mají hlubší zájem o přírodu, její ochranu i stav životního prostředí, nazvaná

Zelená stezka – Zlatý list

Ve školním roce 1993/94 je z pověření MŠMT ČR opět odborným garantem a koordinátorem Centrum dětí a mládeže Českého svazu ochránců přírody.

Zvláštností letošního ročníku je kromě samostatné otevřenosti všem kolektivům bez ohledu na příslušnost k jakémukoliv zřizovateli i možnost zapojení zcela neorganizovaných komunit.

V 10 regionálních kolech (a jejich vítězové posílá na národní kole) se na soutěžní stezce utkají všichni, kdo mají zájem objektivně porovnat úroveň svých znalostí s podobně zaměřenými skupinami v těchto oblastech: ekologie, ochrana přírody a životního prostředí, (geologie), zoologie, botanika a neživé složky ekosystému.

Pokud máte chuť, zájem a odvalu se účastnit či pomoci, napište si o bližší informaci na adresu CDM ČSOP, pošt. přihrádka 447, 111 21 – Praha 1. A čím dříve, tím lépe.

M. Kulík

ZSZL se uskuteční ve dvou kolech

– regionální (květen až červen 1994)

– národní (15. 8. – 21. 8. 1994)

K zajištění objektivních měřítek budou kola soutěže probíhat ve 3 věkových kategoriích. Základním kritériem je počet let ukončené povinné školní docházky v době konání národního kola:

- mladší (M) : ukončeno 5 let školní docházky
- starší (S) : ukončeno 8 let školní docházky
- nejstarší (N) : ostatní účastníci, kteří však nejsou starší než 18 let

Upozorňujeme na jarní ekologický seminář „Životní prostředí severních Čech – vývoj, stav a řešení“, Bílina, 15. – 17. 4. 1994. Podrobnější informace přinese ve v únorovém čísle.

Ekologická skupina

PŘÍLOHY ČASOPISU
SKAUTING JSOU TIŠTĚNY
NA RECYKLOVANÝM PAPIŘI!

Časový harmonogram kandidátních listin pro VIII. (řádný) sněm

1. Rozeslání pokynů pro návrhy kandidátů z ORJ a středisek 15. 03. 1994
 2. Termín podání návrhů na kandidáty z ORJ, MRJ a středisek 15. 06. 1994
 3. Rozeslání kandidátek se všemi navrženými kandidáty a jejich charakteristikami 03. 09. 1994
 4. Termín zaslání připomínek k návrhům kandidátek na ÚRJ 03. 12. 1994
 5. Ověření a projednání konečného návrhu v ÚRJ a náčelnictvech 11. 02. 1995
 6. Rozeslání konečného návrhu kandidátek 05. 03. 1995
 7. VIII. (řádný) sněm 22. 04. 1995
- předneseno 4. 12. 1993*

VÝSLEDKY ČESKÉHO KONGRESU V PRAZE

Doporučení k dalšímu jednání

K výchovnému programu pro mladé členy:

1. Stupně zdatnosti (stezky) připravit společně pro DK a ChK a dbát:
 - a) na dostatečnou metodickou přípravu vůdců a vůdkyň, aby dovedli se stezkou pracovat (podání témat, způsob ověřování, kompetence potvrzování splnění atd.)
 - b) vytvořit stezku tak, aby ve všech bodech byl prostor pro tvořivé doplnění vůdkyň nebo vůdcem oddílů.
2. Věnovat pozornost metodické přípravě lesních kurzů pro mladší věkové kategorie (14 – 15, 16 – 18).
3. Věnovat vážnou pozornost problematice roverů a rangers.

Ke vzdělávání dospělých členů:

4. Pro čekatelské zkoušky snížit věk zájemců na 16 let, zachovat podmínky zdravotnické zkoušky.
5. Čekatelskou zkoušku orientovat hlavně na činnost praktickou a to s oddílem a v přírodě, omezit organizaci a filozofii (přesunout do vůdcovských zkoušek), probrat základy managementu pro družinu, zkoušku provádět zásadně formou besedy oproti vůdcovským zkouškám.
6. Alternativní řád pro čekatelské zkoušky se zdá pozitivnější, odstranit zkoušky před komisí, svěřit zodpovědnost za přiznání zkoušky okresnímu výchovnému zpravodaji či zpravodajce ve spolupráci s příslušným vůdcem oddílu a střediska.

7. Pro vůdcovské zkoušky formulovat možnost společné komise DK a ChK. Nedělat z toho však pravidlo. Smíšené komise složit dohodou a odsouhlasit oběma náčelnictvy. Sestavování samostatných komisí pro DK a ChK svěří vždy zpravodajům či zpravodajkám jak výchovným tak LŠ.

8. Vyžadovat od předsedy komise pro VZ uveřejnění zdařilých písemných prací v časopisu Skauting.

9. Jednoznačně bylo konstatováno, že význam skautského vzdělávání všech stupňů vč. lesních kurzů s vrcholem na LŠ je nepochybný. Je však nutné zříditi účelnou kategorizaci skautských kurzů a škol. Ve statutu, ev. předpisech pamatovat na možnost výjimek.

10. Na LŠ se postrádá větší pozornost skautským ideálům a filozofii skautingu.

11. Doporučuje se, aby za frekventanta LŠ ručila vysílající organizace (oddíl a středisko) a nesla plnou odpovědnost za schopnost frekventanta účastnit se LŠ.

12. Uvažovat o možnosti vytvoření pracovní družiny (komise) náčelnictev pro přípravu monotematické výchovné konference na jaro či příští podzim.

13. Rozšířit možnosti skautského vzdělávání i mimo věkovou oblast výchovy vůdců – tak jak byla organizována LŠ seniorů 1992.

14. Organizace LŠ zajišťovat jediné odborem LŠ náčelnictev a nikoliv samostatnými kruhy, které nejsou pověřeny náčelnictvy.

Projednávání stanovení Junáka:

15. Ke stanovení, předloženým na kongresu nebylo zásadních připomínek, pouze se vyskytly lepší stylizační úpravy v textu event. doplňující připomínky, které nemění podstatu věci.

K diskusi:

16. Doporučuje se zavést „postgraduální“ kursy pro udržení kvality činovníků okresů, ev. oblastí. Vypracovat metodiku těchto kurzů.

17. Materiál ke kongresům rozepisovat s předstihem, aby jednání bylo věcné a rychlé, nemusí se pak tolik vysvětlovat, protože je doba pro zažití problémů.

18. Dle zaměření kongresů zvát ty činovníky, kterých se to týká, a tím omezit i počet účastníků, což je ve prospěch jednání.

Zpracoval br. Hájek Zdeněk s využitím podkladů ses. Peškové (1 – 3), br. Vankeho (4 – 6), ses. Tománkové (7 – 8), br. Dolejše (9 – 14), br. Píska (15)

ŠTAFETOVÝ OHŇ SISTERSTVÍ A BRATRSTVÍ

Podobné štafetové ohně proběhly několikrát v období první republiky od hranic státu do Prahy. Nyní bychom se chtěli pokusit propojit celou naši republiku napříč – od Ašského výběžku až do Beskyd. Touto akcí bychom dokázali, že jsme stejně schopní jako skautští předkové „zlátého věku“ našeho skautingu. Propojili bychom nejen západ s východem, ale také skauty a skautky všech věkových kategorií, propojíme symbolicky roky 1914 a 1994. Také si nás jistě všimne i širší veřejnost, která o nás lecky ani neví.

Na tuto první výzvu v Junák hlásí č. 22/93 (přiloha Skautingu č. 10 z června 1993 – návrh uspořádat štafetový ohně, kterým by si (mimo jiné) naše organizace připomněla 80. výročí založení spolku Junák-Ceský skaut) se dosud do redakce Skautingu přihlásila následující střediska: 3. stf. Dakota Cheb, Bazilišci Domažlice, br. Šmíd Rokycany, roveři stf. Uragán Praha-Zbraslav, stf. Čslav a stf. Bystřice pod Hostěm. To je samozřejmě málo, snad proto, že výzva v Junák hlásí byla vlastně jen návrhem jednotlivce.

Akci však nedávno projednal náčelnictvo chlapeckého kmene a věle ji doporučilo. Proto můžeme učinit další kroky. Organizační štáb této akce sestaven nebude, ale přesto se jí budou věnovat dva, tři lidé, více není třeba. Dnes můžeme navrhnout přibližnou trasu, která

by mohla vést poblíž těchto míst: Aš, Cheb, Bečov n. T., Manětín, Kozlany, Beroun, Jilové u Prahy (Dobřichovice), Ledec n. S., Orlovská myslivna (u Lipnice), Žďár n. S., Prostějov, Valašské Meziříčí, Ivančena (Lysá hora), Jablunkovský průsmyk. Jedná se přibližně o 550 km. Předpokládáme-li průměrnou vzdálenost dvou sousedních ohňů 3 km, vychází zhruba 200 ohňů. Vzhledem k tomu, že máme asi 800 středisek, ohňová štafeta může proběhnout, zúčastní-li se jí alespoň každé čtvrté středisko. Věříme, že se najdou střediska, která si troufnou na ohně dva. Přesnou trasu nemůžeme stanovit centrálně. To bude jednoznačně v kompetenci ORJ, jejímž územím trasa prochází. Tato ORJ musí akci se svými středisky projednat a nám pouze oznámit, zda je schopna zajistit trasu na svém území sama, nebo která místa zůstávají neobsazená. My je pak můžeme nabídnout vzdálenějším okresům. Tak se otevře prostor pro ta střediska, která sice na trase nesdílí, ale mají na ní svá tábořiště, nebo jiná „kulturní“ místa a chtěla by se do akce zapojit. ORJ se také domluví s ORJ na východní straně o umístění svého posledního ohně, aby sousedě věděli, kde se mají napojit. Rovněž projednání akce s místními požárníky bude její povinností.

Je čas do prostoru pomyslné trasy směřovat některé své výpravy a začít typovat místa pro postavení hranice. Sousední místa v případě nutnosti nemusí být na přímý dohled. Lze to vyřešit předem uhlídou, která po zhlédnutí sousedního ohně zapálí pochodně, na kratší vzdálenost ji proběhne a teprve pak zapálí vlastní ohně. Že vše musí být za maximálního požárního dohledu je naprosto samozřejmé.

Ilustrační foto Olga Kolluchová

Štafeta by se měla uskutečnit večer a v noci v sobotu 11. června 1994. Organizace a program u ohňů je plně v kompetenci přítomného oddílu či střediska. U každého ohně bude odpovědný činovník, který po shlednutí sousedního ohně zajistí zapálení vlastního v co nejkratší době. To je zatím vše. Píšte co nejrychleji na adresu Skautingu a na obálku uveďte heslo „Štafetový ohně“. Přivítáme jakékoli Vaše nápady.

Windy

Závod vodních skautů „BOBR 1993“

„Bobři plují proti proudu“. Tak se jmenovala reportáž z činnosti 8. oddílu vodních skautů v Mladé Boleslavi uveřejněná v roce 1992 v časopise Junák. Vzpomínám si na ni, když jsem z pověření HKVS jel do Mladé Boleslavi na závod vodních skautů nazvaný „Bobr 1993“.

Pořadatelem a organizátorem tohoto závodu byl výše uvedený 8. oddíl vodních skautů společně s ORJ v Mladé Boleslavi. Termín (podle mého názoru dost pozdní) byl 28. – 29. 10. 1993. Na startu se sešlo 13 posádek z Mladé Boleslavi, Turnova a České Lípy, které urputně bojovaly o co nejlepší umístění. Nespornou výhodou pro cizí účastníky závodu byla skutečnost, že pořadatel jim zapůjčil lodě a pádla, které nemusely vozit, čímž se účast na závodech podstatně zlevnila. Závod byl rozdělen na dvě části, které se vždy konaly jednotlivě v každém dnu. Ta první obsahovala jízdu jednotlivých posádek na čas na určeném úseku řeky formou intervalových startů jednotlivých posádek. Druhá část obsahovala vodácký závod všestrannosti, což znamená jízdu jednotlivých posádek na čas, rozšířenou však o plnění dalších úkolů na vodě i na souši. V tomto případě to byla střelba ze vzduchovky na cíl, přechod přes lanovou lávku, vylezení na most po provazovém žebříku z lodi a bobrování – přeseknutí klády.

V průběhu závodu jsem sledoval posádky při plnění jednotlivých úkolů a mohu říci, že se to moc líbilo nejen mě, ale i zúčastněným posádkám. Příjemný byl i pohled na vyhlásování výsledků a na rozzářená očka těch nejmenších, kteří hrdě a někdy i rozechvěně přicházeli na stupně vítězů pro vydané ceny. Těmi byly v tomto případě pro každého člena posádky umístěné do 3. místa ve své věkové skupině knihy a navíc pro každou z těchto posádek jeden velmi vkusně upravený diplom. Dovolil bych si vznést jednu připomínku. Zastávám názor, že diplom by měl dostávat každý člen posádky – zvláště pro ty nejmladší bude mít navždy nespornou hodnotu. Doporučoval bych, aby velikost těchto diplomů byla taková, aby si je mohli jejich držitelé nalepit do svých deníků.

Ilustrační foto Vezír

A tím jsem se nepřímo dostal ke konkrétním připomínkám. O některých jsem hovořil s organizátory závodu přímo na místě, některé mě napadly později. Pokud je zde uvádím, není to rozhodně snižování práce organizátorů, kterou je třeba kladně ohodnotit, ale snaha sdělit to jako určité poznatky a zkušenosti dalším oddílům, které, jak pevně věřím, budou podobné, nebo i jiné závody iniciovat a pořádat.

Termín závodu byl ve skutečně pozdním období. Nevýmýšlejte vymyšlené. Pokud má Český svaz kanoistiky rozmezí konání závodů mezi 15. 3. – 15. 10., věřme, že to má své odůvodnění a doporučoval bych se tohoto rozmezí držet.

Velmi se mi líbil a zaujal mne průběh závodu všestrannosti, v kterém vidím možnost pořádání skutečných skautských závodů, odpovídajících našim cílům a metodice. Přimlouval bych se o jeho rozšíření o některé disciplíny jako např. stavba stanu, přepalování provázku ap. Rozhodně bych však doporučoval zařadit i první pomoc.

Cílem takovýchto akcí by rozhodně neměly být pouze závody, ale také možnosti navazování kontaktů a přátelství mezi jednotlivými oddíly a jejich členy. Tomu by měl být věnován společný večer mezi závody, kde ať již formou táboračku, nebo, v případě špatného počasí, někde pod střechem by zúčastněné oddíly představily svůj program. Při tomto vidím možnost dalšího soutěžení posádek. Každá by si na tento večer připravila nějaký příspěvek (scénku, výstup, recitaci zpěv ap.) a jeho hodnocení by bylo součástí hodnocení celého závodu.

Přimlouvám se také za to, aby závody vodních skautů byly otevřené i pro suchozemské skautské oddíly. Z těchto důvodů by termínová listina vodních skautů na rok 1994 a rozpisy jednotlivých závodů měly být v předstihu uváděny ve Skautingu, nebo ve zpravodaji Junák hlásí.

Závěrem bych se rád vrátil k úvodu. Jsem rád, že výstižný citát „Bobři plují proti proudu“ nepatří minulosti, ale že je nadále živou přítomností činnosti 8. oddílu vodních skautů z Mladé Boleslavi a jeho vedoucího Jaroslava Šebka – Bubly. Vždyť plout po proudu je velmi snadné a to rozhodně není nic pro skauty – zvláště pro ty vodní. Proto plujeme všichni proti proudu a nebojme se jeho síly a možnosti zvrhnouti. Chťejme se s ním porvat a chťejme ho překonat. Teprve tehdy budeme pravými a správnými skauty.

Milan Svoboda

Ilustrační foto Tomáš Mach

Věc: Závody pro Světlušky, Vlčata, Svojsíkův závod

1. Zatímco chťejí muž i „bafuňáři“ do závodů přidávat další disciplíny, stěžují si vůdkyně na to, že kvůli poznatkům na závody a různé soutěže nemohou řádně plnit skautské povinnosti. (Má poznámka: a nedostanou do dětí tu pravou skautskou duši.)

2. Někde je nemožné (přetížení vůdkyň, vyšší věk vůdkyň) dodržet počet výletů, táboření a táborů.

3. Hroší se oddíly – zmenšuje se počet dětí kvůli náročným pracím ve škole, studiu jazyků atd.

4. Shora uvedené důvody zdolaly i nejednu perfektní vůdkyni, která po táboře končí práci.

Mila Čáchová

Svojsíkův závod

Mám takovéto připomínky:

1. V případě velkých veder – musí se závodit v krojích?

Nedaly by se košile vyměnit za trička se skautskou lilí?

2. Topografické značky – Dle pravidel SZ běžně používané v turistických mapách. Vzhledem k tomu, že turistických map je spousta a na každé jsou jiné topograf. značky – což jsem si ověřila, velmi se přimlouvám za to, aby pro příští SZ byly vydány buď jednotné topografické značky, anebo určena jednotná turistická mapa. Pak by se nemohlo stát, že děti při-

jdou ke kartičce a značku vůbec neznají, protože v turistické mapě, podle které se učily, vůbec nebyla uvedena. A pak se ptají: „Sestro, bratře, proč jste nás tyto značky nenaučili?“

Prosim, zamyslete se nad tím – v tomto bodě jsem dostala podporu i celé naší ORJ v Lounech.

3. Moc bych se přimlouvala za to, aby na všech kolech SZ byly tyto vždy zakončeny táborovým ohněm.

Domnívám se totiž, že děti nepřijely jenom závodit a hned jet domů, ale že by se také navzájem měly poznat, spřátelit, navázat nová kamarádství. A právě u těchto táboráků, s pěknými písničkami a scénkami, je toto nejpůsobivější.

Stanislava Veselá, Krypy

...po Svojsíkově závodu

Několik poznámek a postřehů z okresního kola:

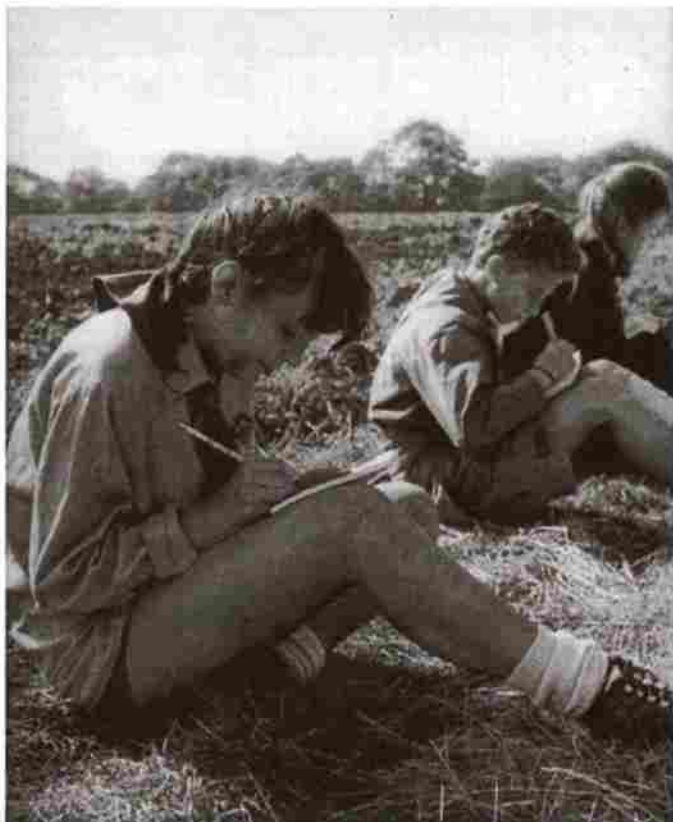
§ k přihláškám – i přes pevně stanovený termín odevzdání přihlášek někteří počítali s benevolencí a měkkostí srdce rozhodčích a hlídky přihlásili až na místě. Je samozřejmé, že jsme hlídky přihlásili, protože soutěž je pro děti, ale kdo za to může, že nebyli přihlášení? Vedoucí oddílu. Ten za to nese odpovědnost. Proto při dalších soutěžích budou pozdní přihlášky akceptovány až po exekuci vedoucích oddílů: 50 kilků před nastoupenou jednotkou!

§ hlídky nebyly dostatečně vybaveny povinnými pomůckami dle pravidel. (Propozice dostali vůdcové oddílů) Něco je zbytečné (hřeben), ale když hlídka nemá buzolu, jak může na trati určit azimut?! To, že hlídka na startu valí oči na rozhodčí, co že to po nich chtějí, není opět chyba jejich, ale vedoucích.

§ oblečení – otázka oděvu při závodu je věcí výkladu pravidel. „Hlídka nastupuje na start v kroji ...“ je možné pochopit i tak, že před vyběhnutím se závodníci převlečou do sportovního. Buď je Svojsíkův, tedy v kroji, nebo Závod, tedy ve sportovním. Osobně bych se přimlouval za sportovní oblečení, protože běžet terénní běh (všechno je na čas) v úplném kroji – klobouk, hnědé polobotky atd., bych nepřál ani krovové komisi.

Radek, Třebíč

Posledním popudem k založení této rubriky (Eko – ve střediskovém časopise Abahoa, pozn. red.) byl Svojsíkův závod. Všechna čest jeho organizátorům a všem činovníkům, kteří tam, často do posledních sil a suché nitě, poctivě sloužili. Ale. Mému oku nelahodil jeden fakt. V místě startu a cíle bylo umístěno několik pytlů, do kterých se bez ladu a skladu vhažoval všechen odpad. Domnívám se, že je to poněkud zpozdilý způsob řešení problému. A to ze dvou důvodů. Jednak se domnívám, že odpad by se měl třdit – alespoň papír určitě, za druhé i když další zpracování plastických hmot není zatím dořešeno – až dorostou závodníci Svojsíkovy závodu, snad už bude. Ale návyky na třídění, pocit, že je to úplně normální a správné, musí získat už teď. Když problém vzniku odpadu na Svojsíkově závodu rozvineme, zjistíme, že zčásti vznikl zbytečně. Krasné umělohmotné kelímky na čaj a kávu na jedno použití. Opravdu si myslím že lepší a ne o mnoho složitější

Ilustrační foto Anna Cuhrová

by bylo oplachovat několik skleniček. Víím, koho se teď dotýkám a tak se omlouvám a přiznávám, že jsem si kalíček dal taky.

Honza, Třebíč

Hodnocení Svojsíkovy závodu 1993

Měl jsem možnost v roce 1992 připravovat smečku na vlčácký závod a v roce 1993 naše středisko pořádalo okresní kolo Svojsíkovy závodu. Z těchto zkušeností vychází moje srovnání a hodnocení Svojsíkovy závodu.

Nástup a hlášení hlídky ke startu

Na okresní úrovni se mi nezdá vhodné, aby každý člen hlídky měl úplný kroj. Je drahý a podle mého názoru by na této úrovni měl být závod otevřen co největšímu počtu dětí. Rovněž tak, kontrolovat někoho jest-li má u sebe hřeben a kapesník mi připadalo nedůstojné.

Délka pobytu hlídky na trati

V žádném případě čas nepočítat do závodu tak jako to bylo předepsáno teď. Z celého závodu se staly dostihy, kdy si děti spočítaly, že se vyplatí získat na některé z kontrol plný počet trestných bodů (to jest 6) než strácat čas s hledáním správné odpovědi (např. odhad vzdálenosti, uzlování aj., prostě něco plácnu nebo zamotám a utíkámě dál, může to vyjít, ale hlavně se nebudeme zdržovat.) Projevilo se to i v tom, že hlídky byly vytvořeny především z „rychlých“ dětí, kdežto pomalejší, ale „chytřejší“ měli problém s umístěním do hlídek. Velice byla snížena úroveň závodu a hlavně příprava na závod. A ta se mi zdá dokonce důležitější

než závod sám, protože se dělá s celým oddílem.

Signalizace

Velkým záporom celého závodu je to, že je rozdroben na jednotlivé soutěže. Nic není „doopravdy“. Je to jako na hřišti o dětském dnu, kdy také žádná disciplína na sebe nenavazuje. Může se absolvovat, ale také nemusí. Na smyslu závodu se nic nemění.

U signalizace by se měly tedy například signalizovat pokyny k dalšímu pokračování (např. 50 kroků severovýchod od vašeho stanoviště hledejte pokračování cesty). Zprávu nejdříve zašifrovat. Vysílající část hlídky využije času, než druhá půlka hlídky dojde na přijímací stanoviště, k rozšířování textu (podle současných propozic čeká). Po vyslání zprávy odchází k přijímacímu stanovišti, kde zatím druhá půlka hledá pokračování závodu (např. druhou půlku mapy).

Znalost přírody

Ve srovnání se závodem pro vlčata a Světlušky jsou disciplíny mírně řečeno slabé. Celý závod je postaven velmi opatrně. Pro vrcholový skautský závod, jednou za dva roky, se mi nezdá vhodné, aby se závodilo na tak nízké úrovni. Čím těžší a náročnější bude, samozřejmě pro tuto věkovou kategorii, tím větší obdiv a uznání si zaslouží nejen vítěz, ale i ostatní soutěžící. Současná, velmi nízká obtížnost závodu, vede vlastně k „nepřipravě“ a k pocitu, že je „pro batolata“. Místo toho, aby nám závod pomohl ve výchově, nestojí ani za to, aby se dala jeho příprava do celoročního plánu.

Z dlouhého dopisu Olivera Kucky, Strážný

Metodika vedení a funkce střediska

V dnešní době hledáme stále cesty hlavně ve výchově, a to na všech úrovních. Tyto cesty musíme v našem hnutí postupně najít, abychom se konečně dostali z někdy nepochopitelných situací a zbytečných rozporů, které znepřijemňují v mnoha okresech život jak oddílů tak střediskům. Někdy mám dojem, že si různí činovníci nejsou plně vědomi, že naši hlavní cestou je povinnost výchovy mladé generace. Zde pak nesedí otázka, **kdo je víc. Oddíl nebo středisko?** Kdo má větší právo určovat program pro výchovu naší mládeže?

Všichni jsme povinni věnovat dnes všechny síly a všechny čas této výchově. Čtyřicet let komunistického vlivu na výchovu nás všech zanechalo ve všech generacích neblahé stopy. Zanechalo to stopy i v generacích starších, a to si mnozí neuvědomují a vidí toto zlo jen na těch mladších. Ti, kteří tvrdí, že oni jsou ti strážní andělé hájící čistotu hnutí tím, že by hnutí mělo být jediné takové jako před 40 lety, nejdou správnou cestou. Ano, musíme navázat na dobré tradice českého a československého skautingu, ale současně si musíme být vědomi, že svět se měnil a změnil a stejně tak i život dnešních mladších generací. To nemůžeme a nesmíme přehlédnout pouhým konstatováním, ale to-muto faktu se musíme přizpůsobit i v naší skautské výchově. Je proto nutno citlivě vážit každý krok v našem výchovném působení na mladší generace.

Výchovný systém našeho hnutí začíná u družin. To jsou naše klukovské a dívčí party. To pochopitelně platilo dříve, ale platí to stejně i dnes. Těmto družinám musíme věnovat všechnu svou energii a čas. Musí však pracovat bez velkého zasahování do jejich činnosti z vedení oddílu a hlavně bez zasahování střediska. Vedení oddílů však je povinno z dálky činnost družin pozorovat. Dalším a hlavním stupněm výchovy jsou oddíly, které jsou tvořeny samostatně pracujícími družinami. Ze zkušeností minulých let tvrdím, že ty oddíly, které měly dobré družiny vedené schopnými řádcy, přežily daleko snadněji

komunistickou dobu čtyřiceti let. Proto doporučuji vůdcům oddílů, aby vedli své oddíly a jejich život ve spolupráci se všemi svými řádcy, a řešili vše na oddílových radách. Je chyba vůdce, když názory svých řádců opomíjí a přehlíží. Oddíl musí být hlavně silou v našem hnutí. Jediné vůdce oddílu zodpovídá za výchovu svých členů v oddíle především rodičům, a i celé naší společnosti, neméně však skautskému hnutí, které zde představují střediska a ORJ. Není však možné, aby tuto činnost a zodpovědnost přebíralo středisko a hlavně vůdce střediska.

Středisko je především středním útvarům všech oddílů vůči veřejnosti a ORJ. Středisko, a především vůdce střediska je povinen ponechat oddíly samostatně výchovně pracovat, **nezatěžovat vůdce oddílů svými často až diktátorskými požadavky.** Všechny povinnosti oddílů v rámci střediska se musí projednat včas na střediskových radách za účasti všech vůdců oddílů bez ohledu na to, zda jde o oddíly chlapecké nebo dívčí. Středisko musí pracovat jako servis pro činnost oddílů. Nelze proto akceptovat takovou činnost střediska, kde si vůdce střediska osobuje právo zasahovat svévolně do systému výchovné činnosti oddílu. Zodpovědnost za výchovu mají především vůdcové oddílů a event. dohled i poradu zajišťují výchovní zpravodajové.

Dnes je však zvykem nutit často oddíly ke střediskovým podnikům a táborům. Toto je třeba dohodnout včas, přednost mají však podniky oddílové a družinové. Tvrdit o oddíle, který chce být trochu svůj, chce mít tábor tam, kde si sám vybral tábořiště, že je srádcé a rozbíje střediska, to je tvrzení zcela mylné, podporující špatnou cestu našeho hnutí. Chceme přece docílit v mládeži samostatnost a sebevědomí, chceme řešit vše demokraticky a naučit mládež překonávat problémy samostatně a vůdce chceme vychovávat jako osobnosti. Musí proto rozhodovat o svém způsobu výchovy v oddíle bez zbytečného zasahování ze strany střediska. Není pravdou, že je především potřeba pracovat třeba na vybavování kluboven nebo jiného objektu střediska, ale je pravdou, že skauting žil 40 let za daleko nepříznivějších podmínek, kdy se nemohl vůbec prezentovat a přežil

jedině svou ideou a výchovou. Proto nepoužívejme ze stran vůdců středisek despotické a diktátorské způsoby proti vůdcům oddílů.

Tyto chyby jsou často důvodem, že se středisko rozpává a mládež odchází. Na všech úrovních musí platit, že je nutné se mezi sebou domluvit a tolerovat vzájemně svá stanoviska. Je potřeba vždy hledat cestu ke shodě. Není možné si stále myslet, že jenom starší generace má právo rozhodnout, co budou podnikat mladší činovníci, kteří přinášejí nové pohledy do našeho hnutí.

Samozřejmě, jsou situace a je jich dnes dost, kdy nám odchází mladí vůdcové do podnikání nebo zakládají rodiny a vy-padávají tak z vedení oddílů. Tyto případy musí řešit celá středisková rada a ne jen vůdce střediska.

Není však možné trpět to, abymenistým a diktátorským jednáním vůdce střediska odcházeli mladší vůdcové oddílů jediné proto, že se starší generace nepřizpůsobuje dnešní době. **Tito mladí odcházejí ne proto, že nejsou dobří skauti a vůdcové, ale protože nemohou pracovat se svými oddíly tak, jak by chtěli,** aby dali svým dnešním světcům skautské ideje co nejlépe do jejich mladých duší.

Jack

P. S. To, co je uvedeno, je důležitým argumentem pro konání zkoušek vůdců a vůdkyň (i čekatelů) na okrese – možnost vzájemné kontroly ORJ (vých. zpr.) a střediska.

Ilustrační foto Vladimír Vévoda

Národy se udržují těmi ideály, ze kterých vzešly.

TGM

Naše hymny

Čeští junáci mají dvě hymny. Hymnu státní a hymnu junáckou. Ta první hymna se narodila v první polovině minulého století, ta druhá na začátku tohoto století a přesto obě vyjadřují totéž.

Představa, jak voda hučí po lučinách, bory šumí po skalínách, v sadě skví se jara květ, může navazovat – junáci vzduchu volá den, luň květem kývá orosen, sluníčko blankytem plí...

Jsou to dvě věty téže myšlenky. Obě otevírají pohled do české krajiny a volají o ní své děti, neboť ta krásná země je jejich domovem.

To není náhoda, to je zákonitý výsledek dlouhodobého vývoje českého myšlení, se kterým souzvučně splývala myšlenka skautská. Na rozdíl od jiných národů, jejichž hymny mají tón revoluční, nebo

jsou laděny nacionálně, nebo se blýská a hromy divoce bijí, v naší hymně najdeme klid, naději a pevnou půdu pod nohama.

Sekula

Představitelé úsilí o pozitivní budování národní společnosti třicátých let 19. století byl romantický spisovatel a dramatik J. K. Tyl. Napsal časově účelovou divadelní hru Fidlováčka a v ní píseň Kde domov můj. Kapelník František Škroup píseň zhudebnil. Byl rok 1834. Píseň se brzy stala populární, národ ji potřeboval. Postupně píseň zlidověla a za 84 let byla přijata za státní hymnu.

Ulice A. B. Svojsíka

Jaro 1968 znamenalo znovuzrození také kdysi početného a dobře vedeného střediska v Litoměřicích. V mnohých případech se vedoucí úlohy chopili bývalí příslušníci smekky včít, jimž poznání v letech 1945-49 stačilo k přesvědčení, že volili dobře, když se stali skauty.

Litoměřičtí převzali do svého majetku his-

torickou budovu bývalé katovny a v ní se zabydleli několika klubovny. Podařilo se jim po jednání s bývalým Městským národním výborem přejmenovat přilehlou uličku podle A. B. Svojsíka. Žel, tato situace netrvala dlouho. Již v r. 1970, kdy byl Junák znovu umrtven, byla ulička nazvána ulicí Rudých průkopníků. Na celých 20 let!

Ale nově zmrtvýchvstání Junáka v r. 1988 bylo i v Litoměřicích. Klubovny v katovně už nebylo možné použít pro zřetelný havarijní stav budovy; skauti dostali od Městského zastupitelstva nový důstojnější domov. K nedalekému místnímu gymnáziu a 5. ZŠ vede ulice, která byla nazvána ulicí A. B. Svojsíka; její význam plně odpovídá velkému dílu Zakladatele našeho skautingu.

Soudím, že by jméno tohoto našeho velkého skauta mohlo zdobit ulice (náměstí) i jinde v naší vlasti, především tam, kde skauti mají již svoje místo ve společnosti.

Miroslav Svoboda

Mám já toho vůbec zapotřebí?

Především režim zdeformoval naši společnost především tím, že zničil podhoubí občanské iniciativy, z něhož vyrůstají demokratická rozhodnutí – stejně jako zničil návrh vlády obracet se v rozhodování k občanským iniciativám.

Erazim Kohák

Toto srovnání se mi začalo nabízet po uskutečnění podzimního kongresu. Lépe řečeno jeho části, věnované debatě o čekatelských zkouškách. Sešlo se na ní asi 30 činovníků, kteří drželi v rukou krásný, tiskárnou vonící „Předpis pro činovnícké zkoušky Junáka“, platný od 1. ledna 1994. A právě on měl být podkladem pro debatou. To znamená, že delegáti se nevyjadřovali k návrhu, ale k již hotovému předpisu. Z jejich připomínek měl poté vycházet prováděcí předpis. Až potud by vše bylo v nejlepším pořádku. Problém nastal tehdy, když delegáti kladi

své připomínky a ty se ukázaly tak závažné, že z nich vyplynula potřeba čekatelské zkoušky předělat. Nabízí se tedy otázka: proč se nepočkalo s vytištěním zkoušek až po uskutečnění podzimního kongresu. Proč nebyl delegátům předložen pouze návrh a konečná verze zpracována až po připomínkování.

Kolik asi stálo vytištění této knížečky, z jejíž části byli delegáti, řekneme, na velkých rozpacích. Mnoho jich mohlo odjždět s pocitem, který třetně vyjádřil jeden bratr: „My tady vlastně povídáme o něčem, co už se nedá změnit a zbytečně tím trávíme čas.“

Bohužel je smutné, když takovýto poznatek z jednání vyplývá. Ztrácíme tím totiž ochotu členů se OSOBNĚ ANGAŽOVAT ve věcech skautských. Naštěstí ne v těch základních, starostí o děti, ale v obecných, které zajišťují chod hnutí. Tato ztráta pro nás však také znamená ztrátu demokracie, neboť jedním z jejích základních prvků je právě ona občanská angažovanost, ze které vyrůstá, řečeno opět Erazimem Kohákem „odpovědnost

za věci obecné“. Mnozí z nás jsou již z podobných událostí znechuceni, nemají sílu znovu se pouštět do boje s „větrnými mlýny“. Raději, než by se někde hádali, odcházejí do přírody ukazovat dětem ten dobrý skauting.

Je to ale úplně správné odcházet a říkat, ať si to vyřeší jiní? Budeme-li si toto namítat, pak se nám může stát, že za nás budou rozhodovat ti, kteří již dávno s dětmi nepracují a nám nezbyde než spolu s jinými vůdci a vůdkyněmi reptat, jak je ten náš skauting špatný a jak se to hloupě vede.

Vím, je to moc obtížné jít do nekonečných sporů, bojovat s hloupostí a upadat do bezradě. Můžete si říct: „Mám já toho zapotřebí?“ Ne, jistě nemáš, ale pak si také nemůžeš dovolit nadávat, neboť tím obviňuješ i sebe. Pak také ale nemůžeš chtít lepší předpisy a zkoušky a...

Cheče-li se tedy dobrat pravdy, pak ti nezbývá než si všimnout, číst, sledovat, posuzovat, přemýšlet a snažit se pokorně naslouchat.

Bobo

Ad expedice POLAR FLARE 93

Přestože jsem byl rozhodnut veškeré psaní o expedici přenechat mladším účastníkům (viz reportáž ve Skautingu č. 3 a Magazínu Skaut – Junák č. 8), považuji za nezbytné své stručné vyjádření k článku sestry Ivy. Myslím si, že chápu, proč je článek napsán. Ztotožňuji se s jejím názorem, že zkušenosti, znalosti a zodpovědnost vůdců a vůdkyň R&R by měly být odpovídající jejich aktivitám s R&R. A právě proto mne mrzí její nepřiměřená reakce na „reportáž“. Stačil třeba telefonát, aby byly zodpovězeny všechny nadhrožené otázky a pochybnosti.

Ze začátku bych trochu kontroverzním tvrzením, že vychovávat lze nejenom podceňováním, přikazováním a neustálým kontrolováním, ale také důvěrou. A ještě jedno má osobní tvrzení: kladu důraz na dlouholeté praktické zkušenosti, ne na papírové oprávnění k vedení jakýchkoli akcí i sportovních aktivit (i když i to jsem zatím schopen doložit u všech činností, které s R&R podnikám).

Je pravdou, že jsme s sebou neměli jako průvodce reprezentanty ve vodním slalomu (ostatně rozpočet expedice to neumožňoval). Ale domníval jsem se, že

naše vodácké zkušenosti na Čertových proudech pod Lipnem, z Jeniseje, ze Sjoie atd. by nás mohly opravňovat k „nezdařenému pokusům o raftování“ (minimální věk člena šestičlenné posádky, která se převrhla, byl 21 let, vybavena vestami a přilbami). Nerad bych v našem časopise zabíral více místa ospravedlnováním a vysvětlováním jednotlivých aktivit, vzpomenuť v článku sestry Ivy.

Myslím si, že je zapotřebí důležitějších věcí. Taktéž bych nerad budil dojem, že expedice byla naprosto bezchybná – byly otištěny jen fragmenty z připravované „knížky“ o Polar Flare 93. Ale o svých rozhodnutích „hraničících s riskováním a hazardem“ jsem ochoten diskutovat kdykoliv, kdekoliv a na kterémkoliv náčelnictvu.

Dazul – Pavel Drábek
vedoucí expedice

Jak může ovlivnit vířata nebo světloušky vyprávění o strastech jedné expedice? Copak je to odradí od dalšího skautování? Všichni, co to prožili, jsou rádi, že poznali ten daleký kraj na vlastní kůži. Dnes už vědí, jak jsou hory klamné a už to nikdy nezapomenou. Nevýčetli to z knih a časopisů, ale poznali to. Nejceněnější zkušenost je zkušenost vlastní. A tu vůdce expedice má. Proto dal dohromady skupiny s více jak šesti lidmi, všude byli

i starší osmnácti let. Dost velká parta na to, aby si uměla poradit. Kdyby neměl Dazul již nastrojené zážitky a zkušenosti ze svých cest po našich horách a jistě ne zrovna malých pohorích jako Alpy, Kavkasy, Pamír a prostě si nevěřil, tak by se do takového podniku nepouštěl. A člověk si přece musí ověřit, když chce něčeho dosáhnout. I ti, co šlapali těch x kilometrů, si věřili a dokázali to. V každé expedici se najde slabší článek, co se teprve zakalí, aby mohl táhnout ostatní, na příštím putování, třeba do sibiřské tajgy. Věřte jim. Michálek – Michal Janiš
účastník expedice

„PŘEROVEROVÁNO!“

V poslední době slyším často tuto výtku k obsahu časopisu. Opravdu, reportáže z roverských akcí i nápadů pro R&R mám stále zásobu, a nejen to, z loňské jedné stránky se R&R rozrostli na 2-3. Přesto si myslím, že je to dobře, protože bezvadných nápadů není nikdy dost. A tak si dovoluji použít k obhajobě myšlenku Edyho Zajíce: „Jen ať píšou, protože z dnešních roverů jednou budou vůdci, kteří nám budou psát o svých oddílech, ale možná jsou mezi nimi i budoucí redaktoři skautských časopisů.“ A co víc si můžeme přát? Káča

Jestli ještě nemáte kalendář na rok 1994, Liga lesní moudrosti Vám nabízí nástěnný kalendář s reprodukcemi perovek indiánských náčelníků od Lubomíra Kupčika v ceně 40 Kč. Při větších objednávkách nad 10 kusů sleva.

Objednávky: Liga lesní moudrosti, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1, nebo zakoupit tamtéž každou středu od 15 do 18 hodin.

Junácká edice těsně před vánoci vydala příručku známého praktika Zdeňka Kratochvíla – Gigy ČTENÍ O NOŽI A MAČETĚ. Toto druhé, rozšířené vydání (první vyšlo v letech 1969–70 v edici Podještědské oblasti) obsahuje nejen „čtení o noži“, ale jak už sám název napovídá, i „o mačetě“.

Najdete v ní kapitoly o historii, druzích nožů, ale i o tom, jak si vyrobit pouzdro na nůž nebo dobrou rukojeť. Vše je doplněno více jak 90 názornými celostránkovými tabulkami.

Cena 57 Kč + 25 Kč poštovné. Objednávky + peníze složenkou typu C zasílejte na adresu Junácká edice, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1.

ESPERANTO mezinárodní jazyk porozumění a přátelství

75 let skautské esperantské ligy

V roce 1993 oslavila SKAUTSKÁ ESPERANTSKÁ LIGA (Skolta esperanto-ligo) 75 let trvání. V mezinárodním skautském časopise Skolta mondo (Skautský svět) vydávaném v esperantu, vyšla podrobná historie SEL za posledních 25 let. Vybráme zde z mnoha informací jen několik zajímavostí:

- v r. 1969 vyšla učebnice Esperanto pro skauty, nazvaná „Jamboree lingvo“ (řeč Jamboree)

- v roce 1974 bylo vydáno Skautské a tábornické názvosloví (Skolta kaj tenduma terminaro) obsahující správné výrazy ze skautské činnosti

- v roce 1975 na Nordjamb byla delegace SEL zahrnuta do štábu jamboree a esperanto popularizováno mnoha tiskovinami

- v roce 1971 byl zmodernizován znak SEL (autor M. Hammer)

- Po roce 1989 se ukázalo, že jsou nové možnosti. V Belgii si kolem sebe utvořil okruh několika skautů Arie Bouman – ve skutečnosti založil nový belgický odbor SEL a brzy nato se zúčastnil mezinárodních skautských táborů. Přece jen nám politika pomáhala. Komunismus se z východní Evropy vytratil a v Polsku, jakož i v tehdejší Československu vyrůstaly nové skupiny aktivistů. V zemích, v nichž působili doposud, však nikdy nezašly, pracovaly pouze ilegálně pod jinými jmény. Název SET může přece znamenat „Someraj esperanto-tendaroj“ (Letní esperantské tábory), ale ve skutečnosti byly „SKOLTAJ Esperanto-tendaroj“ (skautskými esperantskými tábory).

- Na poslední chvíli v roce 1992 opět vyšel po dvouleté odmlce časopis „La Skolta Mondo“.

Jako jeho redaktorka dosud pracuje finská skautka Anna Ritamäki.

- Chystá se i účast SEL na příštím světovém Jamboree v Holandsku 1995.

Ko Hammer, sekretář SEL
(přeložil Boris Uher)

Kladenští Kolumbové tábořili pod sopkou Puy de Dôme

malý mezinárodní tábor skautů esperantistů ve Francii

Dostali jsme od našich bratrů z Francie, z Clermont-Ferrand velice zajímavou nabídku: „Přijďte s námi tábořit u našeho střediskového města Clermont. Podmínkou je, aby se účastníci uměli alespoň v nejběžnějších situacích dohovorit mezinárodním jazykem esperanto. Stany a materiál s sebou. Tábořiště a stravu zajistíme.“

Ve skautském středisku STOPA v Kladně, kde existují ještě další tři junácká střediska, se esperanto vyučovalo jednak už po válce, jednak od roku 1991. Se skupinou jsem od února do června vedl intenzivní výuku a pravidelné sobotní výpravy. Bylo třeba je nejen naučit komunikovat v cizím jazyku, ale sblížit účastníky různých věkových a zájmových skupin.

Na cestu jsme se vydali společně se skauty z Třebíče a Liberce. Zastavili jsme v Ženevě, Kostnici a jinde. Tábořiště bylo 15 km západně od Clermont-Ferrand ve vulkanickém pohoří, ve výši 970 m nad mořem pod vyhaslou sopkou Puy de Dôme, v přírodní rezervaci na území francouzské armády v překrásné přírodě. Naši francouzští bratři měli vše velice dobře připravené. Jsou to unionisté (protestanti). Získali sponorské finanční subvence nejen od 4 firem, Lyonské banky, ale také od Armády spásy.

Tento tábor měl společně táborové prostranství na obrovské louce uprostřed lesů a tři samostatná tábořiště: francouzské, liberecko-třebíčské a kladenské. Zatímco my, kladenští Kolumbové (objevitelé nových světů) jsme tábořili v klasické podkové staně na malé mytince, druhá česká skupina tábořila naproti na kraji lesa mezi vysokými jehličnany a francouzská skupina byla po družinách rozptýlena v hustém lese. Jedna z družin – Vici – tábořila asi 3 metry nad zemí ve stanech na plošině mezi silnými stromy – velice se to osvědčilo při lijácích. Družina francouzských Vyder tábořila ve společném družinovém stanu a vyrobila si velice praktické vyvýšené ohniště a kuchyň.

Během skoro celého měsíce jsme prozkoumali široké daleké okolí. Každý den jsme kromě jiného absolvovali i hodinu náboženství, většinou výklad Janova evan-

gelia. Podnikli jsme zájezdy do řady zajímavých lokalit.

Během táborového dění nás navštívila a také s námi několik dnů tábořila skautská skupina z Belgie, navštívili nás skautský křesťanský soubor mladých ze Švýcarska a na několik dnů s námi byla i skautská koedukovaná skupina Civiini skautské organizace z jiného francouzského regionu.

Asi po dvou týdnech táboření se vydávaly družiny samostatně na několikadenní průzkumné výpravy do okolí základny. Ke konci tábora se hrála nonstop šestatřicetihodinová napínavá bojová hra. Po litém boji dvou nepřátelských stran nakonec zvítězili všichni.

Předposlední den se odehrával na náměstí Clermont-Ferrand, kde jsme byli všichni přijati na radnici. Zpívali jsme na rozlehlém akustickém náměstí za přihlížení davů zvědavců písně, které jsme se za čtyři týdny společného táboření naučili. Vypustili jsme do světa přes 100 balonků se zprávou: jsme skauti – esperantisté a chceme být vašimi přáteli. Každý z nás poslal takto svou adresu, a někteří již dostali domů dopisy od zcela náhodných dětí z Francie, které balonky našly.

Eifel, foto autor

Skautská esperantská liga
(při nadaci PANGLOTTIA)
Zádušní 3092
272 01 Kladno

Skolto '93

Cílem letních táborů je mimo jiné i výuka esperanta nejmladších nejprůjemnější formou. Tábory nesou název SKOLTO (což v esperantu znamená SKAUT) a pořádány jsou již třicet let. SKOLTO 91 se konal v Polsku, loňský tábor v Kremnici.

Organizátorem SKOLTO 93 je Opavská skautská esperantská liga, spoluorganizátory pak belgičtí Esperantisté a skauti. Tábor trval deset dnů.

Čtyři desítky dětí školního věku tvořily družiny z Polska, Ruska, Belgie a Bulharska spolu s opavskými dětmi.

„Děti se učí tak hodinu a půl, dvě hodinky denně. Zpíváme s nimi známé písničky, hráme hry, konverzujeme, vše v esperantu,“ říká vedoucí tábora Jan Pišala. Program je tudíž pestrý přestřel, v mnohém podobný programům ostatních letních táborů, v něčem však specifický. „Především chceme všem ostatním přiblížit naše skautské aktivity – uzlování, stopování, táboření, orientační běh, plavbu na lodi. Představit chceme i náš region.“

MK, foto Josef Solnický

INTERCAMP 94

O tomto mezinárodním setkání jsme psali již ve 3. čísle Skautingu. Pro doplnění informací uvádíme:

Přihlášky na účast na IC 94 sice stále přicházejí, ale stav účastníků (300 míst)

z ČR, případně Slovenské republiky, ještě není naplněn. Zájemci o účast, pospěšte si, abychom Vám včas mohli rozestlat formuláře závažných přihlášek a další informace.

Stále HLEDÁME dospělé skauty a skautky, případně R&R nad 18 let do organizačního štábu ICI Podmínkou je domluvit se alespoň jedním západním světovým jazykem.

Upozornění: členové štábu platí stejný účastnický poplatek jako všichni ostatní (tj. 270 Kč na osobu).

Bez řádné závažné přihlášky a poplatku nebude možno připustit žádné „násvěty“!

Za organizační skupinu IC'94

Káča a Krutás

Ad 18. Jamboree Skauting č. 3 a 4

JAKÁ BUDE DELEGACE ČESKÉHO SKAUTINGU NA 18. JAMBOREE?

Před časem jsem si půjčil od br. Jiřího Zahrádky, účastníka 17. jamboree, z našeho přístavu VS noviny jamboree „Sorak Daily“. Zaujalo mě, že na jamboree byly v některých oficiálních delegacích děvčata. V textu těchto korejsko-anglicko-francouzských novin nebylo sice nikde uvedeno, jaký relativní podíl ze 14 000 účastníků děvčata tvořila, nicméně z obrazové části této tiskoviny je zřejmé, že jich tam nebylo málo. V této chvíli mě zajímá (bez nějakých vysvětlování o koedukaci a historii a vývoji této problematiky s tím, že je obecně známo, že náš

DK je členem WAGGGS), zda i naše delegace na 18. světové jamboree 1995 v Nizozemí bude koedukovaná. Osobně se za naše mladé sestry přimlouvám, myslím si, že by to stvrdilo rovnoprávné postavení žen v českém junáctví. Byl bych rád, kdyby se k věci NCHK a NDK jednoznačně vyjádřily.

Milan Šťastný-Harry, Třebíč

KONTAKTY

Skupina švédských roverů by se ráda setkala s našimi rovery a rangers na své cestě do České republiky v 30 a 31 týdnu roku 1994. Těší se, že o příštích prázdninách pozvou naši skupinu do Švédska.

Jonas Åkesson; Södra Skånes Scoutdistrikt – Hantverkarg. 6B, 211 55 Malmö Sverige – fax: 00946-40-971580

Skupina 15 belgických roverů a rangers (16–17let) by ráda strávila část prázdnin v České republice s možností primitivního přírodního života, eventuálně možnosti raftingu či jízdy na koních. Výcvik a pobyt zaplatí nebo pozvou hostitelskou skupinu v příštím roce do Belgie.

Guy Meulepas – Ogezaan 15, 2500 Lier – Belgium

NÁVŠTĚVA HOLANDSKÝCH SKAUTSKÝCH VŮDCŮ Z ODDÍLŮ S POSTIŽENÝMI DĚTMI

Byla připravována od jara 1993 v rámci nadace Evropského společenství (ES) Tempus – Fare. Když se holandští bratři dověděli, že ES na tuto akci prostředky neuvolní, rozhodli se, že je tak důležitá, že ji uskuteční na vlastní náklady ve dnech 16. – 23. 10. 1993.

Přijeli do Prahy mikrobusem, ubytování byli v soukromí. Po dlouhé cestě, na které se sami střídali v řízení, věnovali den odpočinku a prohlídce Prahy.

Následující den se na Ústředí uskutečnilo setkání se členy zdravotní rady, proběhla výměna zkušeností, potřeb, nedostatků a především se hovořilo o možnostech spolupráce. Vedoucí šestičlenné delegace byl br. Rob Nout, který je členem holandské zahraniční komise pro styk se střední a východní Evropou. Dále bylo v delegaci 5 vedoucích oddílů postižených dětí, někteří z nich byli sami hendikepovaní. Seznámili nás se svojí činností a my s naší potřebou vybudovat centrum pro integrovaný skauting v Kolovratech, kterého se ujali nadšenci ze střediska Maják. Předložili plány a rozpočty a odpoledne jsme si vše v Kolovratech prohlédli. Večer jsme se zúčastnili schůzky skautů v Majáku, kde se hosté zapojili do programu schůzky a předvedli něco ze svých her pro postižené děti.

Další den jsme věnovali setkání se skauty střediska Plamen v Pardubicích. Hosté se zúčastnili bohatého programu, které pro toto setkání připravili skauti pod vedením ses. M. Vinařové. Navštívili přebu-

dované středisko v Labské, byli přijati na radnici; skauti pro ně měli pohoštění i dárky. Našli se i cesty možné spolupráce. Cestou do Chotěboře navštívili památný kostelík v Koči. V Chotěboři si prohlédli objekt Starého mlýna, tábořiště a rekreační středisko na Doubravě, kde byly pořádány tábory vozičkářů a zúčastnili se setkání s dětmi, vozičkáři a činovníky s velmi dobře připraveným programem.

Důležité setkání se uskutečnilo další den při návštěvě Jedličkova ústavu v Praze s prohlídkou. Bylo to setkání se skauty dvou družin, které tam s pomocí našich roverů vede ses. A. Kovářová a O. Vanke.

Poslední návštěva byla věnována prohlídce Ústavu F. D. Roosevelta v Brně na Kociánce a setkání s družinami dětí, které zde

vedou bratři Ing. J. Švábenský a Ing. F. Hynšt. Setkání s těmito nadšenými dětmi u ohničku v přírodě bylo pro holandské bratry nezapomenutelným zážitkem.

To také zhodnotili, vše co viděli a všichni setkání vysoce ocenili na závěrečné schůzce s br. starostou, br. Bricháčkem, ses. Brázdilovou a členy zdravotní rady na ústředí. Své pozitivní dojmy ze setkání s našimi skauty, kde se cítili jako doma, korunovali kulturním zážitkem, návštěvou operního představení.

Těšíme se, že jejich návštěva u nás z nich udělala upřímné přátele a že se mezi námi rozvine ušesná spolupráce v oblasti práce s postiženými dětmi.

R. Tománek

Foto 2x Hana Řehořová

Čas od času si klademe otázku, co to je, čím se zabývá a co vlastně očekáváme od historie. Odpovědi na tyto obecné otázky jsou tím obtížnější, čím více je o dějiny nevděné minulosti, jejichž děje se až příliš průkazně promítají i do naší současnosti. S výrazně větší nálehavostí se uvedené otázky objevují také při určitých historických zlomech, kdy se snažíme o to, čemu někdy až nadšeně říkáme „objektivní zhodnocení“. Ve skutečnosti jde v mnoha případech jen o snahu zdůraznit své minulé činy a postoje, o snahu zdůvodnit si, že jsme zcela jistě a určitě nemohli jednat jinak. Všechny tyto jevy můžeme sledovat i v jednotlivých pokusech o sepsání nejnovějších dějin junácké organizace.

POTŘEBA HISTORIE?

Osobně neznám žádnou jinou organizaci, v jejíž řadách by se našlo tolik nadšenců, kteří se s takovou intenzitou a zaujetím snaží zformulovat svůj osobní pohled na to, co prožili a sami pamatují. Řada článků, příležitostných tisků i samostatných publikací, usilujících o širší historická postihnouti některých problémů či snažících se v chronologické linii postihnout vývoj organizace jako celku, případně jen určitého regionu, střediska nebo oddílů – často vydávaných agilními jedinci vlastním nákladem, je nesporně svědectvím o tom, že zájem o historii je v organizaci živý.

Problémy se objevují až v další rovině. Řada takovýchto prací není výsledkem pracného a časově náročného shromažďování materiálů, mnozí autoři vycházejí pouze ze svých osobních vzpomínek či ústních svědectví svých vrstevníků, velmi často je za historickou práci vydáváno pouhé kronikářské zaznamenávání výřků nejrůznějších akcí, nebývá vždy zvládnuta otázka vztahu místní a celostátní problematiky, autoři bývají až příliš zablženi do dílčích problémů, osobních zásluh svých a svých přátel, textům chybí určitý nadhled, zařazení konkrétních událostí do širších souvislostí.

Existují však i zcela nesprávné představy o tom, co mělo být obsahem dějin junácké organizace. Někdy mívám pocit, že mnohým (autorům i čtenářům) jde spíše o urči-

tou snahu mít v ruce jakýsi „soud historie“, bič na ty, kteří se chovali jinak než já. Tady bych však chtěl zdůraznit, že žádná opravdová historická práce nebude a ani nemůže být soudním rozsudkem. Z jednoduchého důvodu: historik není a nebude nikdy soudcem, tím méně soudcem hrdečným. Čtenářům, kteří to po něm požadují a v okamžiku, kdy zjistí, že historik nesplní jejich očekávání, projevují svoji nelibost, je zapotřebí zcela jasně říci, že si vybrali nejen špatný literární žánr, ale i nesprávného autora.

Současné však je třeba říci, že historie nemůže být ani amorfní. Má a vždy bude mít určité ostré hrany, které se nebudou každému líbit.

Ostrost těchto hran i jejich pozice pak bude odrazem autorovy zvěsčenosti a znalosti celé problematiky i jeho osobního přístupu. Často slychané formulace, že „historie jednou zhodnotí“, je nepravdivá a zcestná. Historie zatím nikdy nic nezahodnotila. Vždy to byl historik, který prostřednictvím svého textu nechal promlouvat určitá fakta v jejich vzájemné souvislosti a souvztažnosti. Jeho úloha – píše-li o nejnovějších dějích – je pak mimořádně obtížná. Až příliš mnoho pamětníků se totiž domnívá, že jediný správný pohled na nedávno minulé období je jen ten jejich. Mnoho dalších bude všemi silami prosazovat pouze takový výklad, při kterém by jejich osobní úloha a činy v minulosti nejen „obstály“, ale byly přetaveny do významných zásluh. Treba i argumentací, že „někdo to dělat musel“ a oni tím, že byli takoví umírnění, zabránili nejhoršímu... Je ovšem zapotřebí zcela realisticky konstatovat, že mnozí tak nečiní z nějaké vypočítavosti, ale jsou o tom plně přesvědčeni. Tím větší bývá jejich rozčarování a rozhořčení, setkali-li se s hodnocením jiným, nebo dokonce opačným. Historie ale nemůže být hájemstvím „seniorů“, kteří by při jejím sepsávání předkládali čtenářům jen své osobní vzpomínky na mládí, které by byly – jako většina vzpomínek – nepřesné a idealizované.

Hovoříme-li o historii junácké organizace, nemůžeme se vyhnout otázce, zda tato organizace vlastní historií skutečně potřebuje a chce. Skutečnost, že i ve Skautingu se pravidelně objevují historické články a další materiály s historickou tematikou, by nabitě veskrze kladnou odpověď. Dalo by se argumentovat i tím, že otázky z historie jsou i součástí vůdcovských zkoušek. Jako historik se ovšem musím zamýšlet i nad tím, zda jde skutečně o zájem výrazně větší částí středisek a oddílů, či jen o zájem úzké

skupinky pamětníků, kteří si oživují svá mladá skautská léta. To, že přitom konají velmi záslužnou práci dokumentační při shromažďování a evidování listinného i dalšího skautského materiálu, který by jinak byl zřejmě nenávratně ztracen, si zaslouží jen slova uznání a díky. V otázkách textového zpracování historie junácké organizace mám ovšem určitý pocit, jakoby se v zaběhnutém rituálu opakovaly jen stále stejné, již do jistého klíše dovedené věci. K nim pak patří nejen otázka předchůdců skautingu, A. B. Svojsíka, Baden-Powela, Jamboree, odporu za nacistické okupace apod. Znácnám mít obavu, aby obdobným klíše nebylo i odsouzení politiky KSČ ve vztahu k junácké organizaci v letech po druhé světové válce, činnost Akčního výboru ústředí Junáka a postupná likvidace po únoru 1948 při současném vyzdvihování zásluh o rozvoj skautského hnutí, Lesních škol a instruktorské činnosti těch skautských činovníků, kteří byli exponováni KSČ v Junáku, členy akčních výborů či dokonce na Lesní škole přednášeli marxismus-leninismus. To by také hlavní důvod, proč jsem pro redakci Skautingu připravil seriál Otevíráme archív. Jsem si plně vědom toho, že publikované archivní dokumenty poněkud zkorigují – a pro mnoho pamětníků zcela jistě překvapí – pohled na některé osobnosti junácké organizace v poválečném období.

Historickou úlohu každé osobnosti však můžeme posoudit pouze tehdy, když ji nejen necháme v konkrétních historických vztazích, ale budeme na ni i nahlížet z různých stran a úhlů. Víme, že se to mnohým nebude líbit, že budou případně i seriál zpochybňovat. Jestliže však chce junácká organizace skutečně znát své dějiny a historickou pravdu, neměla by se uzavírat před nepřijemnými a nepopulárními fakty. Chtěl bych také zdůraznit, že seriál nikoho neodsuzuje, neobviňuje, neocerňuje.

Jde o publikování autentických dokumentů, jejichž zhodnocení bude součástí širšího historického zpracování.

František Morkes, člen Historické komise při Ústřední radě Junáka

Ze zahraničního humoru

OTEVÍRÁME ARCHÍVY

(5. pokračování)

V bývalém archívu Ústavu dějin KSČ, ve fondu komise mládeže ÚV KSČ, do něhož byly včleněny i některé dokumenty z archívu ústředního výboru ČSM, se zachoval mimořádně zajímavý dokument osvětlující vztah Československého svazu mládeže k bývalým funkcionářům junácké organizace. Jedná se o přísně tajný dopis, který ústřední výbor ČSM rozeslal vedoucím tajemníkům krajských výborů. Dopis je datován 13. ledna 1953 a jeho text je následující:

„Vážení soudruhů!

Před několika měsíci proběhl v Praze proces s bývalými funkcionáři Junáka, kteří pod vlivem buržoazní skautské výchovy se stali agenty americké výzvědné služby. Rozhodli jsme se proto provést některá opatření k tomu, abychom se mohli nejen ideologicky vypořádat se skautskou ideologií (kampaň v tisku, vydání brožury, atp.) ale i k zvýšení bdělosti a ostráživosti vůči bývalým junáckým pracovníkům, zejména těm, kteří se dosud se zbytky skautské výchovy nevyvypořádali.

V příloze Ti zasiláme seznam bývalých funkcionářů Junáka, pokud se nám jej podaří sestavit ze seznamů, které máme k dispozici. Bylo by však správné jej ještě podle dokumentů v krajích doplnit. Současně Ti doporučujeme, abys tohoto seznamu použil postupně při prověřování junáckých pracovníků. Se seznamem zacházej jako s materiálem přísně tajným!

Dále Tě upozorňujeme, že i v řadách ČSM a PO ČSM pracuje řada bývalých pracovníků Junáka, kteří však našli správnou cestu. Přesto se u některých zbytky výchovy v Junáku projevují. Domníváme se, že i těchto pracovníků je třeba si všimnout, aby nám zejména do činnosti PO ČSM nezanášeli nesprávné metody práce.

Současně Tě upozorňujeme, že pokud zjistíš v kraji prodej junáckých potřeb (pohlednice, opasky, oděv, totémy atp.) zádejte X. ref. KNV nebo ONV, aby příslušné prodejny provedly okamžitou likvidaci tohoto zboží (podle nařízení ministerstva vnitřního obchodu).

Doporučujeme upozornit na toto opatření na krajských a okresních seminářích pionýrské ref. OV a pionýrské vedoucí. Se soudružským pozdravem“

Dopis společně podepsali Ivo Kalvinský, tehdejší vedoucí pionýrského oddělení ÚV ČSM a Vladimír Meisner, tajemník ÚV ČSM. K dopisu byl přiložen seznam, ve kterém byli junáci funkcionáři již rozdělení podle krajů, v řadě případů u nich byly uváděny i domovské adresy.

Jedenáctistránkový seznam, který byl takto rozeslán, obsahoval celkem 285 jmen. Jednotlivé kraje byly upozorněny na tyto počty junáckých funkcionářů: Praha 73, České Budějovice 31, Plzeň 18, Karlovy Vary 5, Ústí nad Labem 19, Liberec 20, Hradec Králové 31, Pardubice 13, Jihlava 14, Brno 36, Olomouc 4, Gottwaldov 10, Ostrava 11.

K tisku připravil František Morkes

Journée Nationales 93 Scouts de France v Jambville 27. – 30. 8. 1993

Těto velké události jsme se zúčastnili na pozvání pořadatelů na základě pozvání pracovníka pověřeného prací s hendikepovanými dětmi Hervé Benistanta a na přání německých skautů Sv. Jiří (DPSG).

Setkání vedoucích francouzských katolických skautů a skautek bylo uspořádáno v krásném, a rozsáhlém parku u starého zámku, který i s příslušenstvím – hospodářstvím, kostelem a sklenicí – patří skautům od dob po první světové válce. Leží severozápadně od Paříže v zalesněném údolí řeky Oise.

Zúčastnilo se ho asi 6000 vedoucích všech věkových skupin, ze všech částí Francie. Zahraniční delegáti, většinou z frankofonních oblastí, přijeli ze 42 zemí, hlavně z bývalých francouzských kolonií.

Ubytování bylo zajištěno ve stanových táborech, umístěných v rozsáhlém lesoparku. Účastníci si přivezli vlastní stany, všechno táborové příslušenství a i vlastní zásoby. V těchto táborech se delegáti i stravovali. Hygienické a sociální zařízení, umývárny s teplou vodou a sprchami a toaletami, jsou trvale instalovány ve všech částech záměckého parku a mají i připojení na kanalizaci. V blízkosti zámku byla také ošetrovna, malá polní nemocnice a parkoviště ambulancí, tiskové středisko, prodejna skautských potřeb a škola. Organizační štáb byl umístěn v zámku a pracoval od časného rána až pozdě do noci. Vlastní program setkání se odehrával na paloučích před zámkem, kde bylo usřádáno přírodní divadlo a dalších 12 scén,

osvětlených a ozvučených, pódia pro diskusní skupiny, stánky pro všechny oblasti Francie a zahraniční hosty, pro spolupracující organizace regionální, náboženské, charitativní a pro pomáhající donátory. Byla zde umístěna také velké přírodní kapele.

Denní program začínal budičkem a snídaní v táborech, mši a po ní byl vlastní program jednání. Oběd v táborech a odpolední další jednání. Hlavní jídlo měli Francouzi večer, opět v táborech. Večer od 21 hodin začínal kulturní a zábavní program na všech scénách. Jejich téma: Festival skautských talentů a další večer: Slavnost námětů.

Vlastním posláním setkání vedoucích bylo stanovit program pro skautské hnutí na období příštích 5 let. Cílem je vývoj lepšího člověka a lepšího lidstva a heslem: Aby se všichni měli rádi.

První den byl věnován seznámení s předloženými informacemi o veškeré současné skautské činnosti a to na výstavách, ve stáncích, přednáškách, panelech, filmech, video záznamech. Účastník vše prošel a zaznamenal si to, co bylo v oblasti jeho zájmů důležité, užitečné nebo přínosné. Druhý den byl věnován kolokviím a diskusím ve skupinách, kolem stolu s filmy a scénkami. Diskuse probíhaly celkem ve 12 tematických okruzích. Vedli je špičkoví odborníci duchovního, kulturního a vědeckého života. Třetí den byly poznatky, názory, zkušenosti a náměty pro další práci projednány ve skupinách pro jednotlivé věkové sekce a byly připraveny výchovné plány a programy činnosti. Čtvrtý den bylo vše projednáno s ostatními členy regionu v táborech a se zřetelem na pod-

mínky v regionech vytyčeny priority a potřeby v oddělech, oblastech a příprava aplikace. Zahajovací ceremoniál, ekumenická mše a mše na motto „Na cestě do Emaus“, celebrowaná Mgr. arcibiskupem Duvallem s 5 biskupy, večerní divadelní představení autorů J. Gendrinové a P. M. Gambarelliho byly nezapomenutelnými zážitky. Publikum bylo do všeho zapojeno, doprovázelo zpěvem slavnostní představení i obřady. Během závěrečného obřadu vystoupila paní ministryně mládeže a sportu, která poděkovala skautům za velmi dobrou dosaavadní práci a vyjádřila svou vřelost, že skautská výchova se zaslouží o výchovu správných občanů Francie. Projev byl dokladem, jak je zde skautská práce vážená.

Naším posláním na setkání bylo informovat účastníky o činnosti našeho obnoveného skautingu a o problémech naší mládeže. To jsme v našem stánku zajistili. Zájem byl velký a desítky skautských oddílů by se k nám nejráději ihned rozjely tábořit. Dále jsme měli v diskusích předstít svoje zkušenosti a plány s prací s hendikepovanými dětmi. Bylo konstatováno, že naše pojetí integrační práce je dobré a zajištění lékařů a zdravotníků je něco, co by si naši hostitelé přáli. Ve Francii se s postiženými dětmi pracuje téměř všude. Úroveň práce a metody jsou většinou dány místními podmínkami a spoluprací s obcemi, charitativními a náboženskými společenstvími. Francouzští bratři a sestry chtějí v oblasti integrace navázat spolupráci. V mnoha ohledech bude taková výměna zkušeností užitečná pro obě strany.

Dr. Rostislav Tománek

Skautské světlo z Betléma

Na Štědrý den ráno na hraničním přechodu Dolní Dvořiště – Wulowitz předal světlo z Betléma skauti z okresu Freistadt skautům okresu Český Krumlov. Ti jej potom rozvezli spolu s pozdravy brášek z Rakouska do všech středisek okresu. Velikou radost udělali bratru Medvědovi – faráři z Křemže, kterému donesli světélko až do jeho nemocničního pokoje, kde se zotavuje po operaci. Světlo zazářilo odpoledne též v kostele v Křemži, odkud si jej odnášeli věřící do svých domovů.

Cyrano

Betlémské světélko se letos podařilo dovézt na mnoho míst a do mnoha kostelů po celé republice.

Veřejnost o nás ví

Od konce září 93 začala soukromá stanice RADIO Dca vysílat skautskou relaci. Je to na VKV, v pásmu 105,5 m vždy každé úterý v 17,00. Redakce sídlí v Dubnici nad Váhom a snaží se propagovat myšlenky skautingu na Považí a v části okresů Zlín a Uh. Hradiště. V regionálním časopise Považie (Trenčín), vychází již od začátku roku 1993 „skautské okienko“.

Vladimír Janěčka

Středisko Krahujec z Nymburka uspořádalo ve dnech 27. – 28. 11. již IV. ročník výstavy RUKOLETÝCH PRAKČÍ ČLENŮ AMULET 93.

Středisko Vatra Štítná nad Vláří uspořádá 14. 5. 1994 již 4. ročník skautských družin „Junácká Štítná“. Podrobnosti najdete

v propozicích, které pořadatel vydá v dubnu t.r. Zájemci se mohou přihlásit na adresu: Ing. Pavel Šuřán, Jesťabí 81, 763 33 p. Štítná n. Vl. *Bohr*

Všem bratřím a sestrám, kteří si vzpomněli a poslali svá přání k Vánocům a Novému roku děkují a přejí jen to nejlepší sestry Vlasta Páleníková, hlavní kapitánka VS, Vlasta Macková, čestná náčelní, bratr Jiří Navrátil, starosta, a další členové ÚR, NDK, NChK, NKD, HKVS a pracovníci ústředí Junáka.

Nabídka ubytování střediska Sopka Nová Paka (Skauting č. 1) využijí roverský kmen 94. oddíl z Brna v době vánočních prázdnin a při výpravách na běžkách po okolí pozná část Podkrkonoší. Za příjemné strávený týden dík všem ze Sopky, zvláště br. Jiřimu Hylmarovi a Janu Kazdovi. *Petr Příkrýl*

VÝZVA

Junák, svaz skautů a skautek, středisko 407 03 Kryry, o. Louny.

Dne 26. 11. 1993 v odpoledních hodinách proběhla v Rozhlase zpráva, že provoz „Psiho útulku“ v Praze – Troji je ohrožen pro naprostý nedostatek finančních prostředků.

Protože my skauti máme v našem Zákoně, že jsme ochránci přírody – tedy všeho živého a neživého, vyvíjíme tímto všechny skauty, spoluobčany, soukromé podnikatele a instituce

POMOCTE ZACHRÁNIT DESÍTKY PSÍCH ŽIVOTŮ V PRAZE – TROJI
Tato zvířata se ničím neprovinila, jen tím, že se narodila a že mnozí jejich původní majitelé si je nejprve opatřili a pak je bezohledně vyhnali na ulici! Ten, kdo nemá ještě pejska a má zvířata rád, může si jej na níže uvedené adrese a po dohodě ve Psih útulku opatřit.

Možnost telefonické dohody na tel. Praha – 02/8557844 – pondělí až pátek mezi 8.00 až 14.00 hod.

Rovněž jakoukoliv finanční částku – i sebemenší, určenou na provoz Psiho útulku, můžete zaslat na adresu: Psi domov, V zámcích 56, Praha 8 – Troja PSČ 180 00, nebo složenkou typu A č. účtu 1330854-038/0800 – Nadace pro opuštěné psy, Psi domov Praha 8 – Troja. Děkujeme všem, kteří uděláte cokoliv pro jejich záchranu.

Světlušky a junáci 1. a 2. oddílu ve Smržicích (středisko 06 Prostějov) reagovali na výzvu České katolické charity (ČKCh). Akce „Budou žít!“ byla zaměřena na ty nejmenší – kojence a ještě nenarozené děti – a jejich maminky ve válkou postižených oblastech bývalé Jugoslávie. Členové těchto skautských oddílů zorganizovali sbírku kojeneckého oblečení v obci Smržice a na školách, které navštěvují (ZŠ Smržice, ZŠ Čelechovice na Hané, ZŠ v Prostějově ul. E. Valenty). Díky pochopení občanů Smržic a vedení základních škol se podařilo shromáždit téměř 200 kg šatstva, které bylo odesláno dne 10. listopadu 1993 na ústředí ČKCh do Prahy.

Světlušky a skauti ze Smržic děkují všem, kteří do sbírky přispěli a projevili tak soucit s trpícími dětmi v bývalé Jugoslávii.

Eva Křístková, Aleš Lebeda – Rolf

JUN Praha

oznamuje svým zákazníkům, že otevřel v Haškově ulici novou prodejnu, specializovanou na trampské, tábornické a westernové zboží.

Dále nabízí volné kapacity svého xeroxu – pouze větší množství.

DM-Finanzkontor Vsetín s.r.o. – obchodník s cennými papíry přijme pro svou kancelář v Praze

SEKRETÁŘE – SEKRETÁŘKU

a v českých krajských městech

MANAŽERY PRO BUDOVÁNÍ POBOČEK

Požadavky: – spolehlivost

– organizační schopnosti

– chuť vzdělávat se

Zájemci z řad skautů, posílejte své žádosti s přehledem dosa-
vadní praxe a životopisem do 30. května 1994 na adresu spo-
lečnosti: DM-Finanzkontor, ul. ledná 175, 755 01 Vsetín.

SKAUTING 5